

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΑ ΟΡΝΕΑ

(Ὅρνιθες)

(Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου ἀρχοντος, ἐν Ὀλ. 94, 6'
π. Χ. 444, κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 47^{ου} ἔτους τοῦ
Πελοποννησιακοῦ πολέμου)

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ΠΟΥΠΟΣ (ἔποψ)

ΛΗΔΩΝ

ΤΡΥΠΟΦΡΑΚΤΗΣ (τροχίλος)

ΚΟΚΚΙΝΟΠΤΕΡΟΣ

} πτηνά.

ΧΟΡΟΣ ὁρνέων (εἰκοσιτεσσάρων.)

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ΠΡΑΚΛΗΣ

ΙΡΙΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, θεός.

ΙΕΡΕΥΣ

ΠΟΗΤΗΣ

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ΜΕΤΩΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ, διθυραμβοποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΚΗΡΥΚΕΣ

ΑΓΓΕΛΟΙ

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Πεισθεταίρου

ΞΑΝΘΙΑΣ καὶ ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ, ὑπηρετάι, κωφὰ πρόσωπα.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ θέσιν ὁρεινὴν καὶ σύδενδρον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΑ ΟΡΝΕΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ (κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας κολοῖον)

Λέγεις ἐμπρός, τὸ δένδρον ὅπου φαίνεται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (κρατῶν κορώνην)

ὦ νὰ χαθῇς! φωνάζει πάλιν κρὰ αὐτή.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καλὲ, ὥς πότε ἄνω κάτω τρέχομεν;

Ὅ' ἀφανισθῶμεν πηγαινοερχόμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

5 Κ' ἐγὼ ν' ἀκούσω τὴν κουρούναν ὁ πτωχὸς,
καὶ στάδια νὰ τρέξω ὑπὲρ χίλια!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Εἰς καλοιακούδαν πιστευθεὶς ὁ ἄθλιος

τοὺς ὄνυχας νὰ χύσω τῶν δακτύλων μου!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀκόμ' εἰς ποῖον μέρος εἴμεθ' ἀγνοῶ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

10 Ἀπὸ ἐδῶ εὐρίσκεις τὴν πατρίδα σου;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Οὐδ' ὁ Ἐξηκεστιδῆς θὰ τὴν εὕρισκε.

Πεισθέταιρος, Ἀθηναῖος σύγχρονος τοῦ Ἀριστοφάνους. Ἰδ. τὰς ἐμὰς Ant. Heil. II, N. 1339.

(11) Ὁ Ἐξηκεστιδῆς, κατηγορούμενος ὡς ξένος, ἀντιποιηθεὶς πιθανῶς τὰ δικαιώματα πολίτου Ἀθηναίου. Οὐδ' αὐτὸς θὰ ἐδύνάτο νὰ εὕρῃ τὰς Ἀθήνας ἐντεῦθεν, ὅστις τόσον ἐπιτηδείως τὰς εὔρε πρὶν νὰ εἶναι πατρίς του.

Φεῦ !

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πάρε σὺ τὸν δρόμον τοῦτον, φίλε μου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὁ τῶν ὀρνίθων πωλητῆς, ὁ πινακᾶς
ὁ τρελλοφιλοκράτης πῶς μᾶς ἔβλαψε
15 δοὺς τούτους, — πρὸς τὸν ποῦπον νὰ μᾶς φέρωσι,
πρὸς τὸν Τηρέα, τ' ὀρνεον ἐξ Ὀρνεῶν, —
τοῦ Θαῤῥελείδου τὸν υἱὸν τὸν κολοῖον
ὀβολὸν ἓνα, καὶ αὐτὴν τριώβολον.
Αὐτὰ πλὴν μόνον νὰ δαγκάνουν ἔμαθαν.

(Πρὸς τὸν κολοῖον)

20 Τί χάσκεις τώρα; Θὰ μᾶς φέρῃς πούποτε
ἀκόμ' εἰς πέτρας; Δρόμος ἀπ' ἐδῶ κανεῖς
δὲν εἶναι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Οὔτε μονοπάτι πούποτε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Λέγ' ἢ κουρούνα περὶ δρόμου τίποτε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅχι. Καὶ τώρα ὡς καὶ τότε λέγει κρά.

(12) Τοῦτον, δηλ. τοῦ φεῦ.

(14) Ὁ Φιλοκράτης, ἄλλως ἄγνωστος, πτηνοπώλης. Τὸν λέγει δὲ πινακᾶν, πινακοπώλην, ἢ διότι, ὡς ὁ σχολιαστής, ἐπὶ πινάκων προτιθέντες ἐπώλουν τὰ πτηνὰ, ἢ διότι τὸ κύριον ἔργον αὐτοῦ ἦτον ἴσως τὸ τοῦ πινακοπώλου.

(16) Τὸν μῦθον τοῦ Τηρέως ὅστις ἔγινε ποῦπος (ἔποψ), τῆς Φιλομήλας, τῆς Πρόκνης καὶ τοῦ Ἴτυος, ἴδ. ἐν Ὀβιδ. Μεταμορφ. Βιβλ. ΣΤ'. Ὁ Τηρεὺς ἦν Βασιλεὺς ἐν Θράκῃ. Λέγει δ' ἐξ Ὀρνεῶν, κόμης τῆς Ἀργολίδος, παίζων ἀπλῶς πρὸς τὴν λέξιν.

(17) Χλευάζει ὡς κολοῖον τὸν υἱὸν τοῦ Θαῤῥελείδου Ἀσωπόδωρον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

25 Τί λέγει περὶ δρόμου ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄλλο τί, παρὰ
πῶς θενὰ τραγανίσῃ τοὺς δακτύλους μου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Δεινὸν δὲν εἶναι, ὅταν εἰς τοὺς κόρακας
νὰ ἔλθωμεν ζητῶμεν, κ' ἡτοιμάσθῃμεν,
ν' ἀδυνατῶμεν τὴν ὁδὸν νὰ εὕρωμεν ;

30 Διότ' ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες ἀκροώμενοι,
τοῦ Σάκα νόσον ἐναντίαν πάσχομεν.
Αὐτὸς μὴ ὢν πολίτης, ἐπιβάλλεται·
ἡμεῖς τὸ γένος δ' ἐντιμοὶ καὶ τὴν φυλὴν,
πολιταὶ ἐν πολίταις, καὶ ἀδίωκτοί,

35 πλὴν τὴν πατρίδα πετακτοὶ ἐφύγαμεν,
ὅχι μὲν ὅτι ἐμισήσαμεν αὐτὴν,
ὥς νὰ μὴν εἶναι καὶ μεγάλη κ' εὐτυχής,
κ' εἰς ὅσους ἔχουν τί νὰ χάσουν ἀνοικτὴ·
ἀλλ' ἓνα μῆνα ἦ καὶ δύο τραγωδοῦν

40 οἱ τέττιγες εἰς τ' ἄνθη, εἰς τὰς δίκας δὲ
οἱ Ἀθηναῖοι ὅσω ζῶσι τραγωδοῦν.
Τὸν δρόμον τοῦτον δι' αὐτὸ ἐπήραμεν,
καὶ μὲ μυρσίνας, λέβητα καὶ κάνιστρον
πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἥσυχον,

45 ν' ἀποκατασταθῶμεν διὰ πάντοτε.

Πρὸς τὸν Τηρέα τώρα δὲ πηγαίνομεν

(31) Σάκας ἢ Σακᾶς, ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ὁ τραγικὸς ποιητὴς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος, ἐκ Σακῶν τῶν Θρακῶν καταγόμενος.

(33) Ἐντιμοὶ, δηλ. ἔχοντες πάντα τὰ πολιτικὰ δικαιώματα.

(43) Ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν θυσίαν τῆς θεμελιώσεως τῆς πόλεως.

(46) Ἀπέρχονται πρὸς τὸν Τηρέα, ὡς συγγενῇ, νυμφευθέντα Ἀθηναίαν.

τὸν ποῦπον, ὅπως παρ' αὐτοῦ ἀκούσωμεν
τοιαύτην πόλιν ἂν ἀπήντησε πετῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αἶ σὺ!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τί εἶναι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἡ κουρούνα πρὸ πολλοῦ
50 ἐπάνω κάτι λέγει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ ὁ κολοῖος
πρὸς τὰ ἐπάνω χάσκει, ὥς νὰ δείχνη τι.
Ἀφεύκτως πρέπει νὰ εἴν' ὄρνεα ἐδῶ.
Θὰ τὸ ἰδῶμεν κρότον καθὼς κάμωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ξεύρεις; τὴν πέτραν κτύπα μὲ τὸ σκέλος σου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

55 Καὶ σὺ μὲ τὸ κεφάλι, νὰ κροτῇ διπλά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λοιπὸν, μὲ πέτραν κτύπησε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἄν θέλῃς, ναί.

Παιδί, παιδί!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸν ποῦπον, πῶς, παιδί καλεῖς;
Ἀντὶ παιδί δὲν πρέπει ποῦπε νὰ εἰπῇς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Αἶ! ποῦπε! πάλιν θὰ μὲ κάμῃς νὰ κτυπῶ;
60 Αἶ ποῦπε!

(57) Παιδί! ὥς ἂν ἔκραζε θυρωρόν.

ΤΡΥΠΟΦΡΑΚΤΗΣ (τροχίλος)

Ποῖος κράζει τὸν αὐθέντην μου;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Προστάτ' Ἀπόλλων! Τί φρικτὸν χασμουρητόν!

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

ᾠ συμφορά μου! Εἶναι κυνηγοὶ αὐτοί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τί ἔπαθες; Δὲν λέγεις «καλῶς ὥρισες;»

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Κρημνίσου!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Πλὴν δὲν εἵμεθ' ἄνθρωποι.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Τί δέ;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

65 Εἴμ' ὁ Τρεμούλης, Λιθυκὸν πουλὶ ἐγώ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Αἶ! φλυαρεῖς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἐρώτα καὶ αὐτὰ ἐδώ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Αὐτὸ δέ, δὲν μὲ λέγεις τ' εἶναι τ' ὄρνεον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἴμ' ὁ Χαιζούλης φασιανικὸν πουλί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τί δὲ θηρίον εἶσαι σὺ, νὰ μάθωμεν.

(61) Ὁ ὑπηρέτης ἐφάνη ἔχων προσωπίδα πτηνοῦ, ἧς τὸ ῥάμφος ἀνοίγεται ὅταν ὁμιλῇ.

(66) Ὑπὸ φόβου ὅτι εἶδε τὸ ἄγριον αὐτὸ ὄρνεον, τῷ συνέδῃ τι, καὶ τοῦτο δεικνύει ὡς ἀπύδειξιν ὅτι εἶναι Τρεμούλης.

(68) Λίσχρὸν λογοπαίγνιον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

70 Ὅρνεον εἶμαι δοῦλος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἴσως πετεινὸς

σ' ἐνίκησε.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Διόλου. Ὁ αὐθέντης μου,
ὥς ποῦπος ἦν, νὰ γίνω ἐπεθύμησε
πουλὶ, νὰ μ' ἔχη καὶ νὰ τὸν ὑπηρετῶ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Πῶς; ὑπηρετάς θέλουν καὶ τὰ ὄρνεα;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

75 Αὐτὸς κάν. Ἴσως ἐπειδ' ἦτον ἄνθρωπος,
καὶ ἡ σμαρίδας μὲ ζητεῖ φαληρικὰς,
καὶ μὲ τρυβλὶ σμαρίδας τρέχω νὰ ζητῶ,
ἡ φάβαν θέλει, καὶ πινάκαν νὰ ζητῶ
καὶ χύτραν τρέχω.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ! τροχίλος εἶν' αὐτός.

80 Ἐξεύρεις τί, Τροχίλε; τὸν αὐθέντην σου
φώναξ' ἐδῶ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Πλὴν τώρα ὁ αὐθέντης μου
κοιμᾶται, φαγὼν μύρτα καὶ κουνούπια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Κ' ἐξύπνησέ τον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ

Θὰ θυμώσῃ βέβαια·
ἤξεύρω· ὅμως διὰ σᾶς τὸν ἐξύπνω.

(71) Αἱ ἀλεκτρομαχίαι εἰσήχθησαν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῶν Περσικῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

85 Κακὸν νὰ σ' εὕρῃ ποῦ μὲ κατετρόμαξες.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὦ δυστυχία! μ' ἔφυγεν ὁ κολοῖος
ἀπὸ τὸν φόβον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὦ δειλὸν ζωντόβολον!
τὸν κολοῖον ἀφῆκες φοβηθεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ σὺ
δὲν ἔπεσες κ' ἀφῆκες τὴν κουρούναν σου;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

90 Διόλου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τότε ποῦ ἔναι τὴν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐπέταξε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Δὲν τὴν ἀφῆκες; εὗγε τὸν παλληκαράν!

ΠΟΥΠΟΣ

Ἐλ' ἀνοιξε τὰ χόρτα, ἔξω νὰ ἐβγῶ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Φεῦ, ὦ Ἡράκλεις! τί θηρίον εἶν' αὐτό;
τί πτερὰ ἔχει! κεφαλὴν τριφούντωτην!

ΠΟΥΠΟΣ

95 Τίς ὁ ζητῶν με;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Οἱ Θεοὶ οἱ δώδεκα...

σ' ἔκαμαν τέρας.

(92) Τὰ χόρτα ἀντὶ νὰ εἰπῇ τὴν πόρταν (τὴν ὕλην ἀντὶ τὴν πύλην.)

ΠΟΥΠΟΣ

Θὰ γελαῖτε βέβαια
μὲ τὰ πτερὰ μου. Ἕμην, ξένοι, ἄνθρωπος
προτοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Σὲ δὲν γελῶμεν.

ΠΟΥΠΟΣ

Ποῖον ἄλλον δέ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ ράμφος σου γελοῖον μόνον φαίνεται.

ΠΟΥΠΟΣ

100 Ὁ Σοφοκλῆς τοιαῦτα ἐκακούργησεν
εἰς τὸν Τηρέα, μὲ τὰς τραγωδίας του.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὁ Τηρεὺς εἶσαι; τί; παγών᾽ ἢ ὄρνεον;

ΠΟΥΠΟΣ

Ὅρνεον εἶμαι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ ποῦ ἔχεις τὰ πτερὰ;

ΠΟΥΠΟΣ

Μ' ἔπεσαν ὅλα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Πῶς; ἀπὸ ἀσθένειαν;

ΠΟΥΠΟΣ

105 Ὅχι· πλὴν ὅλα τὸν χειμῶνα τὰ πτηνὰ
πτερορροοῦν, καὶ ἄλλα κάμνομεν πτερὰ.
Σεῖς δὲ εἰπέτε, τ' εἰσθε;

(100) Ὁ Σοφοκλῆς ἔγραψε τραγωδίαν Τηρέα, ἐν ᾗ παρίστησιν αὐτὸν ἐν τῷ
τέλει ἀπωρνιθωμένον.

(102) Δηλ. σύνηθες ὄρνεον, ἢ τὸ σπάνιον Παγώνι τὸ πρὸ ὀλίγου εἰσαχθὲν
ἐξ Ἀσίας;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἡμεῖς; ἄνθρωποι.

ΠΟΥΠΟΣ

Καὶ πόθεν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἡλιασταί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ! μᾶλλον τὸ ἀνάπαλιν·

110 Ἀντιηλιασταί.

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς; Σπέρμα ζῆ ἐκεῖ

τοιούτον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Οἱ ἀγροί μας ἔχουν, σπάνιον.

ΠΟΥΠΟΣ

Κ' ἐδῶ τί πρᾶγμα θέλετε καὶ ἦλθετε;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Σὲ νὰ ἰδῶμεν ἦλθομεν.

ΠΟΥΠΟΣ

Καὶ διατί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Διότι ἀνὴρ ἦσαν, ὥς ἡμεῖς ποτέ,

115 καὶ χρέη εἶχες κάμει, ὥς ἡμεῖς ποτέ,
χωρὶς νὰ τὰ πληρώνης, ὥς ἡμεῖς ποτέ·
καὶ εἰς πτηνὸν κατόπιν μεταμορφωθείς,
ἐπέτας γύρω γύρω γῆν καὶ θάλασσαν,

(111) Ἡλιασταί, οἱ δικασταί ἐν Ἀθήναις. Λέγει δὲ ὅτι ὀλίγοι ἐκ τῶν ἐν ἀγροῖς Ἀθηναίων εἰσὶν οἱ μόνοι μὴ μετέχοντες τῶν δικαστηρίων.

- κ' ἡξεύρεις ὅσα καὶ πτηνὰ καὶ ἄνθρωποι.
 120 Παρακαλοῦντες δι' αὐτὸ ἐρχόμεθα,
 καμμίαν πόλιν τριχωτὴν νὰ μᾶς εἰπῆς,
 ὅπου, καθὼς εἰς γούναν, νὰ πλαγιάσωμεν.

ΠΟΥΠΟΣ

Μεγαλητέραν τῆς τῶν Κραναῶν ζητεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Μεγαλητέραν ὄχι, καλητέραν δέ.

ΠΟΥΠΟΣ

- 125 Τὴν ἀριστοκρατίαν ἀγαπᾷς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἐγώ;

Ποσῶς. Καὶ τοῦ Σκελλίου τὸν υἱὸν μισῶ.

ΠΟΥΠΟΣ

Καὶ ποίαν πόλιν θὰ ἐπροτιμᾶτε σεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὅπου σπουδαῖαι ὑποθέσεις εἶν' αὐταί.

- Πρωτὶ πρωτὶ ὁ φίλος προσερχόμενος
 130 νὰ λέγῃ· «Μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον,
 σὺ θενὰ μ' ἔλθης καὶ τὰ τέκνα σου, πρωτὶ
 ἀφ' οὗ τὰ λούσης· ἔχω γάμου τράπεζαν.
 Δὲν θενὰ λείψης, χωρὶς ἄλλο· εἰδεμὴ
 νὰ μὴ μοὶ ἔλθης οὔτε ὅταν δυστυχῶ.»

ΠΟΥΠΟΣ

- 135 Τῷ ὄντι πράγματ' ἀγαπᾷς ταλαίπωρα.
 Καὶ σύ;

(123) Τὰς Ἀθήνας, καλουμένας τὸ ἀρχαῖον καὶ Κρανάαν.

(126) Ὁ υἱὸς τοῦ Σκελλίου ἐκαλεῖτο Ἀριστοκράτης (Δημοσθ. κ. Θεοκρίν.)·
 διὰ τοῦτο λέγει ὅτι τὸν μισεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κ' ἐγὼ τοιαῦτα.

ΠΟΥΠΟΣ

Ποῖα δηλαδή;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅπου παιδὸς ὠραίου βλέπων με πατὴρ,
ὥς ν' ἀδικήθη θὰ μὲ παραπονηθῇ.

«Πῶς, Στιλβωνίδη, τὸν υἱόν μου ἀπαντᾷς
140 καλολουσμένον ἀπὸ τὸ γυμνάσιον,
καὶ οὔτε τὸν προσλέγεις οὔτε τὸν φιλεῖς;
Δὲν τὸν χαδεύεις, πατρικός μου φίλος σύ;»

ΠΟΥΠΟΣ

Τὸν κακομοίρην! τί κακὰ ὀρέγεται!
Ὑπάρχει πόλις εὐτυχῆς, ὥς λέγετε,
145 τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης οὐ μακράν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ μὴ,

μὴ θάλασσαν, κλητῆρα αἴφνης ἐν πρώτῃ
μὴ ἡ Σαλαμινία φέρουσα φανῇ.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν δὲν γνωρίζεις που;

ΠΟΥΠΟΣ

Καὶ πῶς εἰς τῆς Ἡλείας δὲν πηγαίνετε
150 τὸν Λέπρεον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Δὲν εἶδα τοῦτον, πλὴν μισῶ
τὸν Λέπρεον, γνωρίζων τὸν Μελάνθιον.

(147) Ἡ Σαλαμινία, δημόσιον πλοῖον, φέρον τὰς κλήσεις πρὸς τοὺς ἐγκαλουμένους, τοὺς ἀποδημοῦντας. Πρὸ ὀλίγου εἶχε πεμφθῇ κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, κατηγορηθέντος ὡς Ἑρμοκοπίδου.

(151) Μελάνθιος ὁ τραγικός ἦτον, λέγουσι, λεπρὸς, ἢ ἐκ τοῦ Λεπρέου, πόλεως τῆς Ἡλείας.

ΠΟΥΠΟΣ

Εἰς τὴν Λοκρίδα εἶναι οἱ Ὀπούντιοι·
ἐκεῖ κατασταθῆτε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ! Ὀπούντιος
δὲν γίνομαι κ' ἂν λάβω τάλαντον χρυσοῦ.
155 Πῶς εἶναι δὲ ὁ βίος μὲ τὰ ὄρνεα;
Σὺ τὸ ἤξεύρεις.

ΠΟΥΠΟΣ

Ὅχι χωρὶς χάριτας.
Πρῶτον ἐδῶ μᾶς λείπουν τὰ βαλάντια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τοῦ βίου κιβδηλίαν ἀφαιρεῖς πολλήν.

ΠΟΥΠΟΣ

Εἰς κήπους ἄσπρα τρώγομεν σησάμια,
160 καὶ μύρτα, μάκων σπόρους καὶ ἡδύοσμον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Λοιπὸν σεῖς ζῆτε εὐτυχῇ ζωὴν γαμβρῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πῶ πῶ!

Σπουδαῖον βλέπω τῶν ὀρνέων βούλευμα,
καὶ δύναμιν μεγάλην ἂν μοι πείθησθε.

ΠΟΥΠΟΣ

165 Τί νὰ πεισθῶμεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Νὰ πεισθῆτε; Πρῶτον μὲν
νὰ μὴ πετᾶτε χάσκοντες ἀπανταχοῦ,
διότι φέρει ἀτιμίαν. Ἄν ἐκεῖ

(154) Ὀπούντιος ἦν τὸ ὄνομα Ἀθηναίου τινὸς ὃν θεωρεῖ ἀποστροφῆς ἄ-
ξιον. Ἰδε στ. 1280.

τοὺς πετακτοὺς μας ἐρωτήσης, τί αὐτὸ
τ' ὄρνεον εἶναι; ὁ Τελέας θὰ εἰπῇ·

170 « Ἀνθρωπορνίθι, ἄστατος, πετούμενος,
ἀστόχαστος, μὴ μένων ἥσυχος στιγμὴν. »

ΠΟΥΠΟΣ

Ὁρσιος, μὰ τὸν Βάκχον, εἶν' ὁ χλευασμός.
Τί δὲ νὰ γίνη;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πόλιν κατοικήσατε.

ΠΟΥΠΟΣ

Τὰ ὄρνεα τί πόλιν νὰ οἰκήσωμεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

175 Τῷ ὄντι; ὦ τί λόγος ἀσυλλόγιστος!
Κύτταξε κάτω.

ΠΟΥΠΟΣ

Ναί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐπάνω κύτταξε.

ΠΟΥΠΟΣ

Κυττάζω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Γύρνα τὸν λαιμόν.

ΠΟΥΠΟΣ

Μὰ τοὺς Θεοὺς,
τί τάχα θ' ἀπολαύσω ἂν στραγγουλισθῶ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τίποτε εἶδες;

ΠΟΥΠΟΣ

Οὐρανὸν καὶ σύννεφα.

(169) Τελέας, κοῦφος καὶ πονηρὸς συκοφάντης, ἴδ. Εἰρήν. 974.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

180 Αὐτὸς λοιπὸν δὲν εἶναι πόλος τῶν πτηνῶν;

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς εἶναι πόλος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τόπος ὡς νὰ ἔλεγες.

Ἐπειδὴ δ' οὗτος καὶ ἐπιπολάζεται
καὶ πάντοτε περνᾶται, πόλον τὸν καλοῦν.

Ἄν δὲ τὸν κατοικῇτε, καὶ τὸν φράξητε,

185 ἀντὶ τοῦ πόλου πόλις θὰ ὀνομασθῇ,
καὶ ὡς ἀκρίδων τῶν θνητῶν θὰ ἄρχετε,
καὶ οἱ Θεοὶ θὰ πάθουν πεῖναν Μηλικήν.

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἶναι ὁ ἀήρ που μεταξὺ τῆς γῆς.

Ὡς δ' ἡμεῖς, ὅταν εἰς Πυθῶ πηγαίνωμεν,
190 τὴν δίοδον ζητοῦμεν παρὰ Βοιωτῶν,
οὕτως ἂν θύωσ' οἱ θνητοὶ εἰς τοὺς Θεοὺς,
καὶ δὲν σᾶς φέρουν οἱ Θεοὶ τὸν φόρον των,
διὰ τοῦ χάους καὶ τῆς ξένης πόλεως
τῶν μηρῶν κνίσσαν μὴ διαβιδάζετε.

ΠΟΥΠΟΣ

195 ὦ! ὦ! ποτέ,
ὦ γῆ, παγίδες, πλέγματα καὶ δίκτυα,
ιδέαν τόσον νόστιμον δὲν ἤκουσα.

(187) Ἡ πεῖνα ἣν ὑπέστησαν οἱ Μήλιοι, ὅταν ἐπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐν Ὀλ. 90, δ' δύω ἔτη πρὶν ἢ διδαχθῶσιν αἱ Ὀρνιθες. (Θουκ. Ε.)

(188) Μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

(189) Πυθῶ, τοὺς Δελφούς.

Νὰ κατοικήσω πόλιν δέχομαι μὲ σέ,
ἀνίσως θέλουν καὶ τὰ ἄλλα ὄρνεα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

200 Καὶ τίς τὸ πρᾶγμα θενὰ τοῖς ἐκθέσῃ;

ΠΟΥΠΟΣ

Σύ·

διότι, ἂν καὶ ἦσαν βάρβαροι προτοῦ,
συζῶν μ' αὐτὰ, τὴν γλῶσσαν τοῖς ἐδίδαξα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ πῶς θὰ τὰ φωνάξῃς;

ΠΟΥΠΟΣ

Εὐκολώτατα.

Ἐκεῖ ἐμβαίνω εἰς τοὺς θάμνους, ἐξυπνῶ
205 τὴν ἀηδόνα τὴν ἐμήν, καὶ παρευθὺς
τὰ συγκαλοῦμεν· τὴν φωνήν μας δὲ αὐτὰ
καθὼς ἀκούσουν, θενὰ τρέξουν πρόθυμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀγαπητόν μου ὄρνεον, ὦ! μὴν ἀργῇς.

Ἀλλ' ἐμβα εἰς τοὺς θάμνους, σὲ παρακαλῶ·

210 τὴν ἀηδόνα τάχιστα ἐξύπνισον.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἄφες, σύντροφε φίλη, τὸν ὕπνον, κ' ἐλθὲ,
κ' ἱερῶν χῦσε ὕμνων εὐστρόφους σκοποὺς,
ὥς τὸ θεῖόν σου στόμα συχνὰ θρηνῶδεϊ,
εἰς τὸ ἄθλιον τέκνον, τὸν Ἴτυν, ἐν ᾧ

215 μυρολόγια ψάλλῃς καὶ μέλη ὑγρά
τοῦ γοργοῦ λάρυγγός σου· πετᾷ δὲ ἡχὼ
καθαρά, ἀπὸ σμίλακος κλάδους δασεῖς
πρὸς τὰς θείας μονάς, καὶ σ' ἀκούει αὐτὴν
ὁ χρυσόμαλλος Φοῖβος, καὶ κρούων χορδὰς

260

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

220 πρὸς τὰ μέλη σου λύρας ἐλεφαντωτῆς,
 διαθέτ' εἰς τὰ ὕψη χοροὺς τῶν Θεῶν·
 ἀπὸ δὲ ἀθανάτων στομάτων πετᾶ
 ἐκ συμφώνου ὁμοῦ
 τῶν μακάρων κλαυθμήρισμα θεῖον.
 (Ἀκούεται αὐλὸς μιμούμενος τὸ ᾄσμα τῆς ἀηδόνος.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

225 ὦ Ζεῦ προστάτα, τὸ ὀρνίθι πῶς λαλεῖ!
 Τὸ δάσος ὅλον μέλι πῶς ἐγέμισε!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Αἶ! σύ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί εἶναι;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Θὰ σωπάσης;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Διατί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὁ ποῦπος πάλιν, ἄκουσ', ἐτοιμάζεται.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἐπουπού, ποποπό, πουπού, πουπού.

(229) υ-υ-, υ-υ-, υ-υ-
 υ-υ-, υ-υ-, υ-υ- 2.
 υ-υ-, υ-υ-
 υ-υ-, υ-υ-, υ-υ-
 -υ-, -υ-, -υ-, υ-υ-
 -υ-, -υ-
 -υ-, υ-υ-
 -υ-, -υ-
 -υ-, υ-υ-
 -υ-, -υ-
 -υ-, -υ-
 υ-υ-, υ-υ-, υ-υ-

- 230 Ἰὼ ἰὼ! ἐδὼ ἐδὼ ἐδὼ ἐδὼ
 ἐδὼ κᾶνεις ἀπὸ τοὺς ὁμοπτέρους μου·
 εὐσπόρους ὅσα νέμεσθε
 ἄγρους, τῶν κριθοφάγων ἔθνη μύρια,
 γένη καὶ σεῖς σπερμολόγων ταχύπτερα,
 235 μαλακοὺς καλοῦντα τόνους,
 κ' εἰς αὐλάκων ὅσα βώλους
 γλυκολεπτοκελαδεῖτε
 οὔτω μὲ φωνὰς εὐθύμους·
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ, τιὸ τιὸ τίότιο·
 240 κ' εἰς κήπους ὅσα, εἰς κλαδία τοῦ κισσοῦ,
 ὥς καὶ ὅσα εἰς ὄρη φωλεύετε,
 καὶ ἐλαίας ἢ κόμαρα τρώγετε,
 τὴν φωνήν μου ἀκούσαντ' ἐλθέτ' εὐθύς,
 τριοτὸ τριοτὸ τριοτὸ τοβρίξ·
 245 κ' ὅσα εἰς βαλτώδεις τάφρους
 τὰς ἀκανθοστόμους κνίπας
 χάπτετε, ἢ κατοικεῖτε
 τόπους ὀροσεροὺς, ἢ ὅσα
 τὸν ὠραῖον Μαραθῶνα·
 250 ποικιλτὸν καὶ σὺ ὀρνίθι,
 ταγινάρι, ταγινάρι!

~ ~ ~, ~ ~ -, ~ ~ ~ ~, ~ ~
 ~ ~ ~, ~ ~ ~ ~, ~ ~ ~ ~, ~ ~
 ~ ~ ~, ~ ~ ~ ~, ~ ~ -, ~ ~
 ~ ~ -, ~ ~ -, ~ ~ -, --
 - ~ ~ -, - ~ ~ -, 6 (x).
 - ~ ~ -, - ~ ~

(α) Μεθ' ὧλων τῶν τροπολογιῶν ἃς ἐπιδέχεται τὸ τροχαϊκὸν μέτρον.

κ' ὅσων τὰ γέν' εἰς τὰ πόντια κύματα
μετ' ἀλκυόνων συμπαίζेत' εὐθύμως,
τρέξατε, τρέξατε, νέα ν' ἀκούσητε!

255 Ὅλα τὰ ἔθνη συνάγομεν σήμερον
τῶν μακρολαίμων ὀρνέων τριγύρω μας.
Γέρων ἐλθὼν τις θρασὺς κ' ἐπιτήδειος,
νέα σοφίζεται

νέων πραγμάτων προτείνει κατόρθωσιν.

260 Ἄλλ' ἐλᾶτ' ἐλᾶτε ὄλα·
ἔλα, ἔλα, ἔλα, ἔλα·
τόρο τόρο τόρο τόρο τοροτίγξ·
κικαβαῦ, κικαβαῦ
τόρο τόρο, τόροτο λιλιλίγξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

265 Ὅρνεον βλέπεις;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Μὰ τὸν Φοῖβον, τίποτε·
ἐὰν καὶ χάσκω, βλέπων πρὸς τὸν οὐρανόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λοιπὸν ὁ ποῦπος εἰς τοὺς θάμνους μάταια
ἔκλαιε τόσον, μιμηθεῖς χαραδριόν;

ΚΟΚΚΙΝΟΠΤΕΡΟΣ (πτηνόν)

Τοροτίγξ, τοροτίγξ.

(252—60) —̣̣̣, —̣̣̣, —̣̣̣, —̣̣̣ 6.

—̣̣̣, —̣̣̣

—̣̣̣, —̣̣̣, —̣̣̣, —̣̣̣

—̣̣̣̣̣, —̣̣̣̣̣

(252—53) Παρωδία στίχων τοῦ Ἀλκμᾶνος.

(268) Χαραδριὸς, πτηνὸν κίτρινον, φωλεῦον εἰς χαράδρας, καὶ λεγόμενον ὅτι ἐθεράπευε τὸν ἥκτερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

270 Αἴ καλὲ δά, νά! δὲν βλέπεις; ὄρνεον μᾶς ἔρχεται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ναί. Τί ὄρνεον νὰ εἶναι; μὴ παγώνι ἄρά γε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (πρὸς τὸν Ποῦπον)

Σὺ ὁ ἴδιος εἶπέ μας, τ' εἶν' αὐτὸ τὸ ὄρνεον;

ΠΟΥΠΟΣ

Πρόστυχον δὲν εἶν', ἀφ' ὅσα καθημέραν βλέπετε.

Εἶναι τῶν λιμνῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πῶς εἶναι εὐμορφον καὶ κόκκινον!

ΠΟΥΠΟΣ

275 Διὰ τοῦτο τ' ὄνομά του εἶναι κοκκινόπτερος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Αἴ σύ! Αἴ!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί ξεφωνίζεις;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

"Ἄλλο πάλιν ὄρνεον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

"Ἄλλος εἶν', ἐξωμερίτης, μὰ τὸν Δία, εἶν' αὐτός.

Τί βουνίσιος μουσομάντις, ὄρνεον παράδοξον!

ΠΟΥΠΟΣ

Τ' ὄνομά του εἶναι Κοῦρκος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τοῦρκος! "Ἀναξ Ἡρακλῆ!

280 καὶ λοιπὸν χωρὶς καμῆλαν μᾶς ἐπέταξεν ἐδώ;

(277) Παρωδαῖ στίχον τῶν ἀπολεσθέντων Ἡδωνῶν τοῦ Αἰσχύλου.

(279) Μὴ ὅς τις λέγει ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Μηδικὸν ὄρνιν, τὸν Κοῦρκον. Οἱ Ἕλληνες, ὡς ὅλοι οἱ Ἀσιανοί, ἦσαν γνωστοί εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ὀχούμενοι ἐπὶ καμήλων.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

* Ἄλλο πάλιν ποῦ τὸν λόφον ἔχει ἐκεῖ ὄρνεον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τ' εἶν' αὐτὸ τὸ τέρας; Ποῦπος εἶσαι ὄχι μόνος σὺ, εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος;

ΠΟΥΠΟΣ

Φίλοκλέους εἶν' υἱός,
τοῦ υἱοῦ τοῦ πούπου, κ' εἶμαι πάππος του, ὡς ἂν εἰπῆς
285 ὁ Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Καλλίας Ἰππονίκου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τ' ὄρνεον Καλλίας εἶναι; Πῶς τὸν πίπτουν τὰ πτερὰ!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Εὐγενὴς ἐπειδὴ εἶναι, συκοφάνται τὸν μαδοῦν,
καὶ ἀκόμη κ' αἱ γυναῖκες τοῦ χνουδιῖζουν τὰ πτερὰ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ποσειδῶν! τί ἄλλο πάλιν ὄρνεον ζωγραφιστόν!
290 Πῶς νὰ λέγεται; εἰπέ μας.

ΠΟΥΠΟΣ

Λέγεται Κατωφαγᾶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πῶς; κατωφαγᾶς εἶν' ἄλλος ἀπὸ τὸν Κλεώνυμον;
Ὁ Κλεώνυμος δ' ἂν εἶναι, πῶς τὸν λόφον του φορεῖ;

(281) Ἔχει τὸν λόφον, διότι, πιθανῶς, ἵσταται εἰς λόφον, καὶ διότι φέρει λόφον εἰς τὴν κεφαλὴν.

(283) Φίλοκλῆς, ὁ τραγικὸς ποιητὴς, γράψας Τηρέα, καὶ κατ' ἄλλους κωμικὸς, λέγεται διὰ τοῦτο πατὴρ πούπου. Τὸν λέγει δὲ ὁ Ἀριστοφάνης, χλευάζων αὐτόν, καὶ πούπου υἱόν, ὥστε ὁ ἀγορεύων ποῦπος καυχᾶται ὅτι ἦν εὐγενὴς, ποῦπος Φίλοκλέους τοῦ πούπου, ὡς ὁ Καλλίας ὁ Ἰππονίκου τοῦ Καλλίου, ὁ δαδοῦχος ἐπιλεγόμενος, ἄσωτος, σπαταλήσας τοὺς πατρικοὺς θησαυρούς.

(290) Πλαστὸν ὄνομα πτηνοῦ σημαῖνον τὸν ἀδηφάγον.

(292) Ὁ Κλεώνυμος, καθὸ ρίψασπις, ὡς ἐν Εἰρ. στ. 1254, ἄπορον πῶς δὲν ἀπώλεσε τὸν λόφον του.

Πλὴν τί εἶν' ἐκεῖνα ὅλα τὰ πτηνὰ τὰ λοφωτά;
Δίαυλον νὰ τρέξουν ἤλθον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὡς οἱ Κᾶρες καὶ αὐτοὶ

295 εἰς τοὺς λόφους κατοικοῦσι, καλὲ, δι' ἀσφάλειαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ποσειδῶν! Ὀρνέων βλέπεις πόσον πλῆθος καὶ κακὸν
συνηθροίσθη;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ Ἀπόλλων! ὥσάν σύννεφα. ὦ! ὦ!

ὥς πετοῦν δὲν βλέπω πλέον οὔτε καὶ τὴν εἴσοδον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πέρδικα ἐκείνη εἶναι ταγινάρι εἶν' αὐτὸ,

300 ἀγριόνησσα ἐκείνη, καὶ ὁ ἄλλος ἀλκυών.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ ὀπίσω τῆς ἐκεῖνος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τ' εἶν' ἐκεῖνος; Κουρευτῆς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Εἶν' ὁ κουρευτῆς ὀρνίθι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὁ Σποργίτης; μάλιστα.

Νὰ κ' ἡ γλαύξ.

(293) Φέροντα λόφους εἰς τὴν κεφαλὴν.

(294) Δίαυλος, τὸ διπλοῦν στάδιον, ὃ ἔτρεχον συνήθως ἔνοπλοι. Οἱ Κᾶρες ἦσαν πολεμικοί. Πρῶτοι λέγονται χρῆσιν λόφων ποιησάμενοι (Στρβ. ΙΔ), καὶ λόφον Καρικὸν ἀναφέρει ὁ Ἀλκαῖος. Κατόικουν δὲ καὶ ἐπὶ λόφων, φοβούμενοι ἀλλήλους ὡς πειραταίς.

(298) Εἴσοδον λέγει τὴν τῆς ὀρχήστρας, δι' ἧς εἰσέρχεται ὁ Χορός. Τούτου τὰ 24 πρόσωπα περιγράφει ἀπὸ στ. 299—306.

(301) Κουρευτῆς (Καιρύλος, ἀντὶ Κηρύλος), εἶδος πτηνοῦ θαλασσίου. — Σποργίτης (Σποργίλος), κουρεὺς ἐν Ἀθήναις (Πλάτ. ἐν Σοφιστ.)

(303) Γλαύκα εἰς Ἀθήνας, παροιμία.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τίς, λέγεις, γλαῦκα εἰς Ἀθήνας ἔφερε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τρυγῶν, κίσσα, σπῆνος, κοῦκος, περιστέρ', ὑποθυμῖς,
 305 αἰτὸς, ἰέραξ, χῆνα, φλώρι, γύψ, κορυδαλὸς,
 πορφυρίς, κολυμβίς, κέρχνη, φύνη, δρύοψ, ἀμπελὶς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ! πόσα, πόσα ὄρνεα!

ὦ! πόσοι, πόσοι κόσσυφοι!

πῶς πιπτίζουσι καὶ σφυρίζουσι καὶ πῶς τρέχουσι μὲ
 [φωνάς!]

310 Ἄρα γε μάς φοβερρίζουσι; χάσκουσι μὲ τὰ στόματα.
 Φεῦ! καὶ σὲ κ' ἐμὲ κυττάζουσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ναὶ, αὐτὸ παρατηρῶ.

ΧΟΡΟΣ

Ποποπο ποποπο ποποποῦ
 ποῦ αὐτὸς ποῦ μ' ἐκάλεσεν;
 Ποῖον βόσκει λειβάδιον;

ΠΟΥΠΟΣ

315 Εἴμ' ἐδῶ, αἶ σύ! δὲν φεύγω ἀπὸ τοῦς συντρόφους μου.

ΧΟΡΟΣ

Τιτιτι τιτιμ.προῦ
 τί μὲ θέλεις; καλὸν
 ἔχεις τι νὰ μ' εἰπῇς;

ΠΟΥΠΟΣ

Κᾶτι ἀσφαλὲς, ὠραῖον, δίκαιον, κοινωφελές·
 320 ἐπειδὴ μάς ἦλθον δύο λεπτολόγοι σοφισταί.

(304—306) Τινῶν τὰ εἶδη ἄγνωστα.

ΧΟΡΟΣ

Ποῦ; πῶς, τί λαλεῖς;

ΠΟΥΠΟΣ

Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, λέγω, ἦλθον δύο γέροντες,
καὶ τὸ στέλεχος μᾶς φέρουν πελωρίου πράγματος.

ΧΟΡΟΣ

ὦ! ἀφ' οὗτου ζῶ δὲν εἶδα σφάλμα μεγαλύτερον.

325 Τί μὲ λέγεις;

ΠΟΥΠΟΣ

Μὴ φοβῆσαι δι' αὐτό.

ΧΟΡΟΣ

Τί μ' ἔκαμες;

ΠΟΥΠΟΣ

Παρεδέχθην δύο φίλους εἰς τὴν συντροφίαν μας.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τὸ ἔκαμες τῷ ὄντι;

ΠΟΥΠΟΣ

Ναὶ, καὶ καταχαίρομαι.

ΧΟΡΟΣ

Κ' εἶναι ποῦ;

ΠΟΥΠΟΣ

Ἐδὼ κοντά σας, ἂν κοντά σας εἴμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΡΟΦΗ

Αἶ! αἶ!

330

Προδοσί' ἀνοσίως δεινή!

(330—37)

~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~

Ὅστις φίλος μας ἦτον, συντρόφως βοσκὴν
τῶν πεδίων μ' ἡμᾶς διαιρῶν,
τοὺς ἀρχαίους μας νόμους παρέβη αὐτός,
τῶν ὀρνέων παρέβη τοὺς ὄρκους·

335 δολιευθεὶς δὲ μὲ καλεῖ, κ' εἰς τὴν ἀνόσιον φυλὴν
μὲ παραδίδει, τὴν ἐχθρὰν, ἥτις ἐκ πρώτης γενετῆς
ἐτράφ' εἰς μῖσος κατ' ἐμοῦ.

Μὲ τὸ ὄρνεον κατόπιν λογαριαζόμεθα,
οἱ δὲ γέροντες, νομίζω, πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν

340 καὶ νὰ κατασπαραχθῶσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δυστυχεῖς, ἐχάθημεν!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τῶν κακῶν μας αὐτῶν ὅλων εἶσαι σὺ ὁ αἴτιος.
Τί μὲ ἔφερες μαζῇ σου;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Διὰ νὰ μ' ἀκολουθῇς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Κ' ἔπειτα πικρὰ νὰ κλαίω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀνθρωπε, παραλαλεῖς,
καὶ πολὺ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πῶς θὰ κλαύσῃς ὅταν σὲ τυφλώσωσι;

~~~~~  
~~~~~  
~~~~~  
~~~~~

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

ὦ! ὦ!

45

Συναχθῆτε, πετᾶτε μ' ὄρμην
ἐχθρικῶς αἰμοδόρον! Μὲ κτύπον πτερῶν
προχωρεῖτε, κυκλώσατ' αὐτούς.

Καὶ οἱ δύο των πρέπει νὰ κλαύσουν ἐδῶ,

350

καὶ νὰ θρέψουν τὰ ῥάμφη μας πρέπει.

Οὔτε κατάσκιον βουνὸν, ἀλλ' οὐδ' αἰθέρος σύννεφον,
οὔτε ἀφρίζον πέλαγος δέν θὰ τοὺς κρύψῃ, φεύγοντας
τὴν καταδίωξιν ἡμῶν.

Ἄλλὰ μὴν ἀργοπορεῖτε· σχίζετε, δαγκάνετε.

355 Ποῦ 'ν' ὁ λαχαγός; Τὸ κέρας ἅς προβῇ τὸ δεξιόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Βλέπεις τώρα; Ποῦ νὰ φύγω ὁ πτωχός;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δέν στέκεσαι;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Νὰ μὲ κατακομματιάσουν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ πῶς ἄρά γε θαρρεῖς

νὰ τοὺς φύγῃς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Δέν ἤξεύρω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αἶ! σὲ λέγω τὸ λοιπὸν

νὰ ἀρπάσωμεν τὰς χύτρας καὶ νὰ πολεμήσωμεν.

(345—52) ὦ; 329 κτλ.

(359) Τὰς χύτρας ἅς ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, κατὰ στ 43.

270

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

360 Τί μᾶς ὠφελοῦν αἱ χύτραι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δέν μᾶς πλησιάζει γλαύξ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Κ' οἱ γαμφώνυχες ἐκεῖνοι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ σουβλί μας ἄρπαξε,

κ' ἐμπηξέ το.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καλὰ, ὅμως εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ τρυβλίον λάβ' ἐκεῖνο, ἢ τὸ ξυδερὸν αὐτό.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ σοφὲ, καλὰ τὸ ἡῦρες καὶ στρατηγικώτατα·

365 μὲ τὰ μηχανήματά σου τὸν Νικίαν ξεπερνᾷς.

ΧΟΡΟΣ

Ἐλελεῦ! ἐμπρὸς ὁ λόχος! Φέρε ράμφος, μὴν ἀργῆς·
κέντα, μάδει, δέρνε, κτύπα, καὶ τὴν χύτραν σύντριψε.

ΠΟΥΠΟΣ

Τί, εἰπέτε με, σᾶς ἦλθεν, ὦ θηρία κάκιστα,
νὰ ξεσχίσετε τοὺς ἄνδρας ὅπου δέν σᾶς ἐβλαψαν,

370 συγγενεῖς τῆς γυναικός μου καὶ συμπατριώτας της;

ΧΟΡΟΣ

Ἄν τοὺς λύκους δέν λυποῦμαι, πῶς αὐτοὺς θὰ λυπηθῶ;
ἢ θὰ τιμωρήσω ποίους ἄλλους ἐχθροτέρους μου;

(365) Αἰνίττεται τὰς μηχανὰς ἃς ὁ Νικίας μετεχειρίσθη εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Μήλου.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἐὰν εἶν' ἐχθροὶ τὴν φύσιν, εἶναι φίλοι τὴν ψυχὴν,
κ' ἔρχονται νὰ μᾶς διδάξουν κάτι τι ὠφέλιμον.

ΧΟΡΟΣ

375 Τί ὠφέλιμον ἐκεῖνοι θενὰ μᾶς διδάξωσιν
ἢ θὰ μᾶς εἰποῦν; Δὲν εἶναι τῶν προπάππων μας ἐχθροί;

ΠΟΥΠΟΣ

Οἱ σοφοὶ μανθάνουν ὅμως παρὰ τῶν ἐχθρῶν πολλά.
Ἡ περίσκεψις μᾶς σώζει, δὲν μανθάνομεν δ' αὐτὴν
παρὰ φίλων, ἀλλ' εἰς τοῦτο μᾶς βιάζουσ' οἱ ἐχθροί.
380 Ὑπ' ἐχθρῶν καὶ ὄχι φίλων καὶ αἱ πόλεις ἔμαθον
ὕψηλὰ νὰ κτίζουν τείχη καὶ μακρὰς νὰ ἔχουν ναῦς·
τὸ δὲ μάθημ' αὐτὸ σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

ΧΟΡΟΣ

Τὸ ν' ἀκούσωμεν τοὺς λόγους πρῶτον, ὥς μὲ φαίνεται,
εἶναι χρήσιμον. Σοφά τις κ' ὑπ' ἐχθρῶν διδάσκεται.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (πρὸς τὸν Εὐελπίδην)

385 Φαίνεται πῶς μετριάξουν τὴν ὀργήν. Ἐπιστροφή!

ΠΟΥΠΟΣ (πρὸς τὸν Χορὸν)

Εἶναι δίκαιον, καὶ πρέπει χάριν νὰ σᾶς χρεωστῶ.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ ποτὲ εἰς ἄλλο πρᾶγμα δὲν σ' ἐναντιώθημεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἦρχισαν νὰ εἰρηνεύουν·
ὥστε κατὰ γῆς τὴν χύτραν

(385) Ἐπειδὴ τὰ ὄρνεα δὲν εἶναι πλέον ἐπιθετικά, δίδει εἰς τὸν Εὐελπίδην τὸ πρόσταγμα Ἐπιστροφή, ὅπως ὀπισθοχωρήσῃ. Ἄλλοι ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸν Χορὸν.

(388—401) — — —, — — — μεθ' ὅλων τῶν μεταβολῶν ἃς ἐπιδέχεται ὁ τροχαῖος.

390 ἄφησε καὶ τὰ τρυβλία·
καὶ τὸ δόρυ μας, τὴν σούβλαν
φέροντες, ὑπὸ τὰ ὄπλα
ἄς περιπατῶμεν πέριξ
εἰς τὴν χύτραν, βλέποντές την.
395 Ἡ φυγὴ δὲν μᾶς ἀρμόζει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ναί. Ἄν ἔμῳς φονευθῶμεν,
ποῦ θὰ εἶναι ἡ ταφὴ μας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς Κεραμεικὸν θὰ εἶναι.
«Θάψατέ μας δημοσίως,
400 στρατηγοὶ, θὰ τοῖς εἰπῶμεν.
Ἀπεθάναμεν νικῶντες
τοὺς ἐχθροὺς εἰς Ὀρνεάς.»

ΧΟΡΟΣ

Συναχθῆτ' εἰς τὰς τάξεις ὡς ἦσθε προτοῦ·
καταθέσατε, ὡς οἱ ὀπλίτ', ἐπὶ γῆς
405 τὴν ὀργήν, καὶ τὴν τόλμην πλησίον αὐτῆς.
Ποῖοι δὲ εἶναι αὐτοὶ ἐρωτήσατε,
πόθεν μᾶς ἔρχονται,
καὶ ἐφεύρεσιν ἔχοντες ποίαν.
Σέ, ποῦπε, ποῦπε, σέ καλῶ.

ΠΟΥΠΟΣ

410 Μὲ κράζεις ὅπως μάθης τί;

(402) ———, ———. Ὀρνειά, πόλις τῆς Ἀργολίδος. Ἐνταῦθα δὲ πόλις τῶν ὀρνέων.

(403) ———, ——— 3.

—————
—————
—————
—————
—————

ΧΟΡΟΣ

Τίνες καὶ πόθεν εἶν' αὐτοί.

ΠΟΥΠΟΣ

Ξένοι ἐξ Ἑλλάδος τῆς σοφῆς.

ΧΟΡΟΣ

Ποία δὲ τύχη τοὺς ὠθεῖ
νὰ ἔλθουν πρὸς τὰ ὄρνεα;

ΠΟΥΠΟΣ

415 Ὁ ἔρως τῆς διαίτης σου
καὶ σοῦ· ὁ πόθος, πάντα
νὰ συνοικοῦν μαζῇ σου.

ΧΟΡΟΣ

Πῶς;

Καὶ ποίους λόγους λέγουσι;

ΠΟΥΠΟΣ

Ἀπίστευτα, ἀνήκουστα.

ΧΟΡΟΣ

420 Κ' ἐδῶ νὰ μείνη, ἔχει κέρδος ἄξιον;
Ἐλπίζει συνοικῶν μ' ἐμὲ
νὰ ὠφελῇ τοὺς φίλους του
καὶ τοὺς ἐχθρούς του νὰ νικᾷ;

ΠΟΥΠΟΣ

425 Μεγάλα λέγει πράγματα,
καὶ λόγου πέραν καὶ πειθοῦς·
πῶς εἶναι, λέγει, ὅλ' αὐτὰ,

(413) υ--υ--,-υ--

(414) υ--υ--,-υ--

(415) υ--υ--,-υ--

(416) υ--υ--,-υ--

(417) ---υ--,-υ--

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

καὶ τ' ἀπ' ἐδῶ καὶ τ' ἀπ' ἐκεῖ
καὶ τὰ παρέκει κτῆμά σου.

ΧΟΡΟΣ

Μὴ εἶναι σαλευμένος;

ΠΟΥΠΟΣ

430 Τί φρόνιμος δὲν ζεύρεις!

ΧΟΡΟΣ

Διόλου γνῶσιν ἔχει;

ΠΟΥΠΟΣ

Πανταπραμμένη ἀλεποῦ,
σοφιστικὸς, πανοῦργος, τετραπέραστος.

ΧΟΡΟΣ

435 Ἄς ὁμιλήσῃ, ἄς εἰπῇ.
Αὐτοὺς ἀκούων ποῦ λαλεῖς
τοὺς λόγους, πετῶ ὅλος.

ΠΟΥΠΟΣ

Τὴν πανοπλίαν λοιπὸν λάβε σὺ καὶ σὺ
αὐτήν· κρεμάσατέ την δὲ μὲ τὸ καλὸν
εἰς τὸ καμίνι, παρὰ τὴν πυροστιάν.

440 Σὺ δὲ εἰς τούτους διατί τοὺς ἔκραξα
ἐξήγησόν τοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Οὐ, μὰ τὸν Ἀπόλλωνα,
μ' ἐμὲ συνθήκην ἂν δὲν κλείσωσι, καθὼς
ὁ πίθηξ εἶχε κλείσει ὁ μαχαιουργὸς

(429) ~~~~~ 4.

(437) Πρὸς τὸν Πεισθαίτερον καὶ Εὐελπίδην, ἢ πρὸς ὑπηρέτας.

(440) Πρὸς τὸν Πεισθαίτερον.

(443) Παναίτιός τις, μαχαιουργὸς, μικρὸς τὸ σῶμα καὶ δυσειδής, ἐπελέ-
γετο γλευαστικῶς πίθηκος.

445 πρὸς τὴν γυναῖκα, νὰ μὴ μὲ δαγκάσωσι,
νὰ μὴ μὲ σχίσουν, μὴ μοὶ σκάψουν...

ΧΟΡΟΣ

Μήπως τὸν...

Ὁχι, ποτέ μας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὁχι, πλὴν τοὺς ὀφθαλμούς.

ΧΟΡΟΣ

Τὸ δέχομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὁρκίσου τώρα εἰς αὐτά.

ΧΟΡΟΣ

Ὁμνύω· κ' εἴθε νὰ μὲ στέψουν νικητὴν
οἱ κριταὶ ὅλοι, κ' οἱ παρόντες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Γένοιτο!

ΧΟΡΟΣ

450 Ἀλλέως νὰ νικήσω δι' ἐνὸς κριτοῦ.

ΚΗΡΥΞ

Λαοὶ ἀκοῦτε! Οἱ ὀπλῖται λάβετε
τὰ ὅπλα, κ' εἰς τοὺς οἴκους ἐπιστρέψατε.
Προσέξατε τί γράφ' εἰς τὰ πινάκια.

ΧΟΡΟΣ

Πονηρὸν πολλαχῶς

(451) Ὁ τύπος τῶν δημοσίων κηρυγμάτων.

(453) Πινάκια, τὰ ἀναρτώμενα παρὰ τοῖς Ἑρμαῖς, καὶ ἐν οἷς ἐνεγράφοντο
τὰ εἰς δημοσίαν γνῶσιν φερόμενα, καὶ τὰ εἰς σκέψιν προτεινόμενα.

(454) ~~,~~~

~~~~~,~~~~~,~~~~~

~~~~~,~~~~~,~~~~~,~~~~~,~

~~~~~,~

455 καὶ τὸν πάντα χρόνον ἦτον ὃν ὁ ἄνθρωπος.

Ἄλλὰ λέγε μοι σύ. Ἴσως τύχη νὰ λέγῃς

πρᾶγμα τὶ καλὸν,

ὃ ἐμοῦ μᾶλλον βλέπεις,

τὴν ἰσχύν μου αὐξάνον,

460

τὴν ἀλόγιστον φρένα μου δὲ

διαφεῦγον. Ἐάν τι νοῆς,

εἰπέ το ἐν κοινῷ

ἐπειδὴ ὅ,τι δώσης,

ἀγαθὸν εἰς ἐμέ, κοινὸν θὰ μᾶς εἶναι.

465 Τί δὲ εἶναι τὸ πρᾶγμα ποῦ σ' ἔπεισ' ἐδῶ μεταξὺ τῶν

[ὀρνέων νὰ ἔλθῃς;

χωρὶς φόβον εἰπέ το, διότι προτοῦ τὰς σπονδάς μας

[δὲν θέλομεν λύσει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μὰ τὸν Δί', ἀνυπόμονος ὅλος ὀργῶ, κ' ἔχω λόγον

[καλὰ ζυμωμένον

νὰ τὸν πλάσω ἀκόμη μοὶ μένει. Ἄλλὰ φέρε στέφα-

[νον, παῖ! Νὰ μὲ χύσουν

εἰς τὰς χεῖρας ἀμέσως νερὸν νὰ νιφθῶ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Νὰ δειπνήσωμεν μέλλομεν, ἢ τί;

υ-υ-, υ-υ-, υ 2.

υ-υ-υ-, υ-υ-

υ-υ-υ-υ-υ-

υ-υ-, υ-

υ-υ-, υ-υ-, υ

υ-υ-υ-, υ-υ-υ-, υ

(468) Οἱ ῥήτορες ὀμῖλουν ἐστεφανωμένοι. Στέφανον δ' ἐφόρουν καὶ εἰς τὰ δειπνα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

470 ὦ! ὄχι! ζητῶ πρὸ πολλοῦ νὰ εἰπῶ τινὰ μέγαν, τρα-
[νόν τινα λόγον.
Θὰ ραγίσ' ἡ ψυχὴ των ν' ἀκούσουν αὐτόν.— Εἰς το-
[σοῦτον βαθμὸν σᾶς πονῶ, σᾶς
οἱ ὅποιοι ὑπάρξαντες πρὶν βασιλεῖς . . .

ΧΟΡΟΣ

Βασιλεῖς ἡμεῖς; τίνος δέ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Σεῖς, ναί.

Ὅλων ὅσα ὑπάρχουσι, πρῶτον ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ. Τοῦ
[Διὸς δὲ προσέτι
παλαιότεροι εἴσθε, τοῦ Κρόνου αὐτοῦ, κ' ἐγεννήθητε
[πρὶν τῶν Τιτάνων.

475 Καὶ τῆς γῆς.

ΧΟΡΟΣ

Καὶ τῆς γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μὰ τὸν Φοῖβον Θεόν.

ΧΟΡΟΣ

Δὲν τὸ ἤκουσ' αὐτὸ, μὰ τὸν Δία.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀπερίεργος εἶσαι καὶ εἶς' ἀμαθῆς, οὐδὲ εἶς' ἐγκρατῆς
[τοῦ Αἰσώπου,
ὅστις ἔλεγεν ὅτι ὁ κορυδαλὸς τῶν πτηνῶν ὄλων πρῶ-
[τος ἐπλάσθη,
πρὶν ἀκόμῃ τῆς γῆς. Ὅτι δὲ ἀσθενῶν ὁ πατήρ του
[ἀπέθαν' ἐξαίφνης,
καὶ ἡ γῆ ἐπειδὴ θεὸν ὑπῆρχε, νεκρὸς ἦτον ἄταφος πέν-
[τε ἡμέρας,

480 ἕως οὗτον τὸν ἔθαψ' ἐντὸς τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξ ἀ-
[νάγκης ὁ ὄρνις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὁ πατὴρ ἐπομένως τοῦ κορυδαλοῦ εἰς τὰς Κεφαλὰς
[ἔχει τάφον.

ΠΟΙΠΟΣ

Ἄν λοιπὸν πρὸ τῆς γῆς, ἂν πρὶν τῶν Θεῶν ἐγεννή-
[θησαν οὗτοι κ' ὑπάρχουν,
ὥς πρεσβύτεροι, εἶναι ὀρθὸν βασιλεῖς αὐτοὶ μόνοι νὰ
[εἶναι τῶν ἄλλων.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ (πρὸς τὸν Χορὸν)

Μὰ τὸν Φοῖβον, τὸ ράμφορ σου εἶναι λοιπὸν εἰς τὸ
[μέλλον ἀνάγκη νὰ θρέψῃς,
485 ἐπειδὴ δὲν θὰ δώσῃ εὐκόλως ὁ Ζεὺς εἰς τὸν μυρμη-
[κοφάγον τὸ σκῆπτρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅτι δὲν ἐξουσίαζον δὲ οἱ Θεοὶ εἰς τοὺς πάλαι και-
[ροὺς τῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ ὅτι τὰ ὄρνεα ἦσαν αὐτῶν βασιλεῖς, πολλὰ
[εἶν' ἀποδείξεις.
Σᾶς προτείνω παράδειγμα τὸν πετεινόν, ὅστις εἷχ' ἐ-
[ξουσίαν τυράννου·
ἐβασίλευσε πρῶτος αὐτὸς τῶν Περσῶν, πρὶν Δαρείου
[καὶ πρὶν Μεγαβύζου·
490 διὰ τοῦτο καλεῖται πτηνὸν Περσικόν, ἀπ' ἐκεῖνον τὸν
[χρόνον ἀκόμη.

(480) Μῦθος μὴ εὐρισκόμενος ἐν ταῖς συλλογαῖς τοῦ Αἰσώπου, ἀλλὰ σω-
ζόμενος ἐν ταῖς Παροιμίαις τοῦ Ἀποστολίου.

(481) Κεφαλὰ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς, μεταξὺ Ἀθηνῶν, νομίζω, καὶ τῶν
Αἰξωνίδων Ἀλῶν.

(484) Νὰ εἶναι ἐτοιμοπόλεμος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Δι' αὐτὸ ὡς ὁ Μέγας περνᾷ βασιλεὺς, ὑπερήφανος ὁ-
[ταν βαδίζῃ,
μεταξὺ τῶν πτηνῶν φέρων μόνος ὀρθὴν ἐπὶ τῆς κε-
[φαλῆς τὴν τιάραν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μέγας δ' ἦτον αὐτὸς καὶ πολὺς, καὶ ἰσχὺν εἶχε τό-
[σῃν, ὥστ' ἔτι καὶ τώρα
δι' ἐκείνην τὴν δύναμιν κάθε πρῶτ' ἅμ' ἀρχίσῃ νὰ
[ψάλλῃ τὸν ὀρθρον,
495 εἰς τὰ ἔργα των ὅλοι ἀμέσως πηδοῦν, κεραμεῖς, σκυ-
[τοτόμοι, ψωμάδες,
ὑποδηματορράφοι, λουτράραι, χαλκεῖς, τορνευτολυ-
[ρασπιδοτεχνῖται
ὑποδύονται νύκτα καὶ τρέχουν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἐμὲ, ναὶ ἐμὲ περὶ τούτου ἐρώτα.
Ἐξ αἰτίας ἐκείνου Φρυγίων τριχῶν ὁ ταλαίπωρος
[χάνω μανδύαν.
Προσκληθεῖς εἰς δεκάμερα βρέφους ποτὲ, εἶχα πῖε' εἰς
[τὴν πόλιν ὀλίγον,
500 καὶ μ' ἐπῆρεν ὁ ὕπνος· προτοῦ δ' οἱ λοιποὶ ἀποφά-
[γουν, ἐφώναξ' ἐκεῖνος,
καὶ νομίσας ἐγὼ πῶς χαράζει, κινῶ διὰ τὴν Ἀλι-
[μοῦντα, πλὴν μόλις

(498) Ἐτιμῶντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ ἔρια τῶν ἐν Φρυγίᾳ πόλεων Ἀγκύρας καὶ Λαοδικείας. Στράβ. ΙΒ, 8.

(499) Τὴν δεκάτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῶν παιδίων, ἐγίνετο ἐστίασις, καὶ ἐτίθετο αὐτοῖς τὸ ὄνομα.

(501) Ἀλιμοῦς, χωρίον ἃ δῆμος τῆς Ἀττικῆς πέραν τοῦ Φαλήρου.

εἶμαι ἔξω τοῦ τείχους καὶ κλέπτῃς ἐκεῖ καταφέρ' εἰς
[τὴν ῥάχιν μου μίαν,
κ' ἐν ᾧ πίπτω καὶ θέλω νὰ κράζω, αὐτὸς τὸν μαν-
[δύαν ἀρπάζει καὶ φεύγει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τότε ἦτον ὁ ἰκτινος ἄρχων ἡμῶν κ' ἐβασίλευ' ἐπὶ
ΠΟΥΠΟΣ [τῶν Ἑλλήνων.

505 Τῶν Ἑλλήνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κ' ἐδίδαξε πρῶτον αὐτοὺς, ἐν ᾧ εἶχεν
[ισχὺν βασιλέως
νὰ κυλίωντ' ἐμπρὸς τῶν ἰκτινῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Κ' ἐγὼ, μὰ τὸν Βάκχον, ὡς ἰκτινον εἶδα,
ἐκυλίσθην ὁμοίως ἐμπρὸς του, κ' ἐν ᾧ ἐκοιτόμην ἀνά-
[σκελα χάσκων,
ὁβολὸν ἐκατάπια, κ' ἦλθ' ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸν οἶκον μὲ
[ἄδειον σάκκον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς τὴν γῆν τῆς Φοινίκης κ' εἰς Αἴγυπτον δὲ ἐβα-
[σίλευσε τότε ὁ κοῦκκος·
510 καὶ καθὼς ἐκελάδει ὁ κοῦκκος κοῦκου, εὐθὺς τότε
[οἱ Φοίνικες ὄλοι
νὰ θερίσουν ἐξήρχοντο δρεπανισταὶ τῶν ἀγρῶν τὰς
[κριθὰς καὶ τὸν σῖτον.

(504) Ὁ ἰκτινος εἶναι εἶδος ἱέρακος, τὸ λεγόμενον περδικοῖεράκι· εἶναι δὲ ἐκ τῶν πρώτων φαινομένων πτηνῶν τὸ ἔαρ, διὰ τοῦτο ὑπῆρχε συνήθεια, ἅμα τὸν πρωτοεὐλεπον, νὰ κυλίωνται χαίροντες εἰς τὰ χόρτα.

(508) Συνήθιζον, λέγει ὁ σχολιαστής (Σφ. 763), νὰ φυλάττωσι πολλάκις τὸ ἀργύριον εἰς τὸ στόμα. Κυλισθεὶς λοιπὸν ὁ Εὐελπίδης, κατέπιε τὸν ὁβολόν, κ' ἐπέστρεψε μὲ ἄδειον τὸ βαλάντιον, ἢ χωρὶς ν' ἀγοράσῃ ἄλευρα, καὶ μὲ ἄδειον τὸ σακκίον. Πιθανῶς ἠγόρασεν οἶνον καὶ τὸν κατέπιεν.

(511) Ἐν Φοινίκῃ ἐθέριζον ὅταν ἐκελάδει ὁ κοῦκκος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὡς ἐκ τούτου ὁ λόγος ἐκεῖνος λοιπὸν Κουκοῦ, λέ-
[γει, εὐνοῦχ' εἰς τὸ θέρος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κ' ἐξουσίαζον τότε μὲ τόσῃν ἰσχύν, ὥστ' εἰς πόλεις
[ἐὰν Ἑλληνίδας
βασιλέως ἡνίας διεῖπε κἄνεις, ἥ Μενέλαος ἥ Ἀγα-
[μέμνων,

515 εἰς τὸ σκῆπτρον καθήμενον ἦτον πτηνὸν καὶ τῶν δώ-
[ρων του ὄλων μετεῖχε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἄ! ναί; δὲν τὸ ἤξευρα τοῦτο ἐγὼ· διὰ τοῦτο μ' ἐφαί-
[νετο θαῦμα

ἔταν Πρίαμος ἔχων εἰς χεῖρας πτηνὸν εἰς σκηνὰς
[τραγωδῶν παριστᾶτο,
καὶ πρὸς τὸν Λυσικράτην προσεῖχεν αὐτὸ, ἐξετάζων
[τί δῶρα λαμβάνει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ χειρότερον δὲ, καὶ ὁ ἴδιος Ζεὺς, ὁ τοῦ κόσμου παν-
[τὸς βασιλεύων,

520 ἴστατ' ἔχων κ' ἐκεῖνος πτηνὸν, αἰτὸν ἐπὶ τῆς κεφα-
[λῆς, βασιλεὺς ὢν·

ἥ δὲ κόρη του γλαῦκα, ὡς δοῦλός του δὲ ὁ Ἀπόλλων
[ιέρακα ἔχει.

(512) Παροιμία, ἐννοοῦσα ὅτι, ἅμα κράξῃ ὁ κοῦκκος, πρέπει ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι, νὰ ἐξέλθουν εἰς τὸ θέρος.

(515) Εἰς τὰ σκῆπτρα τῶν βασιλέων παρίστατο ὄρνις ἐπικαθήμενος, ὡς οἱ αἰετοὶ εἰς τὸ σκῆπτρον τοῦ Διός.

(518) Ὁ Λυσικράτης λέγεται στρατηγὸς δωροδόκος.

(521) Ὡς ὁ θεράπων κρατεῖ ιέρακα εἰς θήραν.

Μὰ τὴν Δήμητραν, λέγεις τῷ ὄντι καλά. Διατί δὲ
[τὰ ἔχουσι ταῦτα;

Ἐπειδὴ ὅταν θύῃ θυσίαν κᾶνεις, καὶ τὰ σπλάγχνα,
[καθὼς εἶν' ὁ νόμος,
εἰς τὴν χεῖρά των δίδῃ, πρὶν λάβῃ ὁ Ζεὺς, αὐτὰ πρῶ-
[τα λαμβάνουν τὰ σπλάγχνα.

525 Τότε δὲ οὐδὲ ὤμνυε τις εἰς Θεὸν, ἀλλ' εἰς ὄρνεα ὤ-
[μνυον ὅλοι,
καὶ ὁ Λάμπων ὁσάκις τινὰ ἀπατᾷ, μὰ τὴν χῆνα
[ὁμνύει καὶ τώρα.
Τόσον, βλέπετε, ὅλοι ἐνόμιζον σᾶς καὶ μεγάλους
[ποτὲ καὶ ἁγίους·

ἀλλὰ τώρα ἀνδράποδα, ζῶα, Μανᾶς·
καὶ καθὼς τοὺς παράφρονas, οὕτω καὶ σᾶς

530 σᾶς κτυποῦν καὶ ἐντὸς τῶν ἰδίων ναῶν.

Κ' ἐναντίον σας σήμερον πᾶς κυνηγὸς
θηλυκώματα στήνει, παγίδας, ἰξοὺς,
καὶ πλεγμάτια, γρύπους, κλωβία, φραγμούς.
Σᾶς ἀγρεύουν καὶ ὅλους ὁμοῦ σᾶς πωλοῦν.

535 Λιμασμένοι τινὲς δ' ἀγοράζουν ὑμᾶς,
καὶ δὲν φθάνει, ὁσάκις θελήσουν αὐτὰ,
νὰ σᾶς φέρωσι κᾶν εἰς τὸ δεῖπνον ψητοὺς,
ἀλλὰ χύνοντες λάδι καὶ ξύδι, τυρὶ

(526) Λάμπων, μάντις, ὁ εἰς Σύδαριν ἀποικίας Ἀθηναίων ἡγησάμενος. Μὰ τὸν χ ῆ ν α ἀντὶ μὰ τὸν Ζ ῆ ν α ὤμνυε καὶ ὁ Σωκράτης, καὶ λέγεται ὅτι ὁ Ῥαδάμανθους ἐνομοθέτησε πρῶτος τοῦτο.

(528) Μανᾶς, δούλου ὄνομα κύριον, ἀντὶ προσηγορικοῦ.

καὶ φιδόχορτον ξύνουν, τὰ τρίβουν ὁμοῦ
 40 μὲ καρύκευμα ἄλλο γλυκὺ καὶ παχὺ,
 καὶ μὲ τοῦτο μετέπειτα ὅλον βραστὸν
 σᾶς καταζεματοῦν,
 ὥς διόλου ψοφήμι' ἂν ἦσθαι.

ΧΟΡΟΣ

Τί πολὺ, τί πολὺ
 545 δυσαρέστους λόγους, ἄνθρωπε, μάς ἔφερες!
 Πῶς ἐδάκρυσα δὲ λυπηθεὶς τοὺς γονεῖς μου,
 ὅτι τὰς τιμὰς ὅσας εἶχον πατρόθεν,
 ἐστερήθησαν ἤδη.
 Σὺ δὲ τώρα θεόθεν σταλεῖς,
 550 κατὰ τύχην ἐμὴν ἀγαθὴν,
 μοὶ ἔρχεσαι σωτήρ,
 καὶ εἰς σὲ ἀναθέτων
 τὰ πουλιὰ μου κ' ἐμέ, οὕτω θενὰ ζήσω.
 Πλὴν τί πρέπει νὰ πράξωε ἰπέ μ', ἐπειδὴ ἡ ζωὴ εἶν' ἡ-
 [μῶν ἀναξία
 555 ὅπως δήποτ' ἂν πάλιν καθὼς καὶ προτοῦ τὸ ἀρχαῖον
 [δὲν λάβωμεν κράτος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μίαν μόνην διδάσκω ἐν πρώτοις λοιπὸν τῶν ὀρνέων
 [νὰ ἔχητε πόλιν.
 Τὸν αέρα δ' ὀλόγυρα ὅλον, καθὼς καὶ αὐτὸ τὸ με-
 [ταίχμιον ὅλον
 μὲ μεγάλων νὰ κτίσητε πλίνθων ψητῶν περιτείχι-
 [σμα ὡς Βαβυλῶνα.

(539) Φιδόχορτον, τὸ σίλφιον. Τὸ Κυρηναϊκὸν ἐχρησίμευεν εἰς τὰ φα-
 γητά.

(553) Ἡ Βαβυλῶν, δι' ἑλλειψίν λίθων ἦν κτιστὴ διὰ πλίνθων καὶ ἀσφάλτου.

*1δ. Ἡρόδ. Α, 179. Διόδ. Β, 7.

ΠΟΥΠΟΣ

Κεβριόνη, καὶ σὺ Πορφυρίων! ὦ! τί ἀξιόλογος πό-
[λις θὰ εἶναι!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

560 Καὶ ἄφ' οὗ ταῦτα ἔλα κτισθῶσιν, εὐθὺς τοῦ Διὸς ἀ-
[παιτεῖτε τὸν θρόνον.

Ἄν αὐτὸς δὲν θελήσῃ, οὐδὲ συναινῇ, οὐδ' εὐθὺς με-
[ταβάλλῃ τὴν γνώμην,
κατ' αὐτοῦ προκηρύξατε πόλεμον σεῖς ἱερὸν, ἐμποδί-
[σατε δ' ὅλους

τοὺς Θεοὺς, ἀναιδῶς εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ὃν ὀρίζετε
[σεῖς νὰ περνῶσι,
ὥς κατέβαινον πρὶν μεταξὺ τῶν θνητῶν μὲ σκοπὸν
[ὥς μοιχοὶ ν' ἀτιμάζουν

565 τὰς Ἀλκμήνας, Ἀλόπας, Σεμέλας. Ἐὰν δὲ καὶ τώ-
[ρα κατέρχωνται πάλιν,
σημειώνειτ' αὐτοὺς μὲ σφραγίδα, ποτὲ νὰ μὴ βλά-
[πτωσι πλέον ἐκείνας.

Εἰς τὴν γῆν δὲ νὰ στείλετε ἄλλο πτηνὸν νὰ εἰπῇ
[τοὺς ἀνθρώπους ὥς κήρυξ,
πῶς τὰ ὄρνεα τώρα τὸ πᾶν κυβερνοῦν, κ' εἰς αὐτὰ νὰ
[προσφέρουν θυσίας,
μετ' αὐτὰ δὲ κατόπ' εἰς τοὺς ἄνω Θεοὺς· νὰ μοιρά-
[σουν δ' ἀκόμῃ πρεπόντως

570 ἀνὰ ὄρνεον ἓν εἰς καθένα Θεόν, ὥς εἰς ἕκαστον ταῦτα
[ἀρμόζουν,

(559) Κεβριόνης καὶ Πορφυρίων, δύο γίγαντες, οὓς ἐπικαλεῖται, διότι καὶ τὰ ὄρνεα, ὡς ἐκεῖνοι, μέλλουσι νὰ θεομαχήσωσι, καὶ προσέτι διότι ὁ Πορφυρίων κἂν ἦτον καὶ πτηνόν.

(565) Ἀλόπη, θυγάτηρ Κερκύονος, μήτηρ Ἰπποθρόντος ἐκ Ποσειδῶνος.

ἔστις θύει εἰς τὴν Ἀφροδίτην, κριθὰς καὶ εἰς τὴν φα-
 [λαρίδα ἅς θύῃ·
 ἂν δὲ θύ' εἰς Θεὸν Ποσειδῶνα κᾶνεις, ἅς προσφέρῃ
 [κριθὰς εἰς τὴν πάππιαν·
 ἂν δὲ βῶδι τις θύῃ εἰς τὸν Ἡρακλῆν, μελοπήτας ἅς
 [θύ' εἰς τὸν γλάρον·
 ἂν δὲ θύ' εἰς τὸν ἄνακτα Δία κριὸν, βασιλεὺς εἶν' ὁ ὄρ-
 [νις ὀρχίλος,

575 κ' εἰς ἐκεῖνον ἀνήκει καὶ πρὶν τοῦ Διὸς νὰ σφαγῇ ὁ
 [κριὸς τῶν κωνώπων.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἄλλ' ὁ Ζεὺς ἐναντίον μας τάχα βροντῶν κεραυνὸν
 [πτερωτὸν δὲν θὰ στείλῃ;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Μὲ ἀρέσει ὁ κώνωψ ὅπου θὰ σφαγῇ· καὶ ὁ μέγιστος
 [Ζεὺς ἅς βροντήσῃ.

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς οἱ ἄνθρωποι θέλουν ἐκλάβει ποτὲ ὡς Θεοὺς καὶ
 [οὐχὶ ὡς σποργίτας
 ἡμᾶς, ὅταν πετῶμεν φοροῦντες πτερὰ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Φλυαρεῖς ἀληθῶς· ὁ Ἑρμῆς δὲ
 580 Θεὸς ὢν δὲν πετᾷ, καὶ πτερὰ δὲν φορεῖ· καὶ Θεοὶ πολ-
 [λοὶ ἄλλοι ὁμοίως;

(571) Φαλαρίς, ἔνυδρον πτηνὸν, οὕτω καὶ τὴν σήμερον καλούμενον. Τὸ ἀποδίδει δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἕνεκα τοῦ ὀνόματός του.

(572) Πάππιαν, νήσσαν, διὰ τ' ὄνομα καὶ διὰ τὰ ἥθη τῆς ἀποδιδομένην τῷ Ποσειδῶνι.

(573) Διότι ὁ Ἡρακλῆς παρίσταται ὑπὸ τῶν κωμικῶν ὡς ἀθηφάγος.

(574) Ὀρχίλος, εἶδος μικροῦ πτηνοῦ, ἴσως ὁ τρυποφράκτης.

Μὲ χρυσᾶ καὶ ἡ Νίκη πτερὰ δὲν πετᾶ, μὲ πτερὰ, μὰ
[τὸν Δία, κ' ὁ Ἔρως;
Τὴν δὲ Ἴριν ὁ Ὅμηρος εἶχεν εἰπῇ μὲ δειλὸν περι-
[στέρι ὁμοίαν.

Ὑπ' ἀγνοίας δ' ἀνίσως ἐκλάβουν αὐτοὶ διὰ σᾶς τὸ
[μηδὲν ὅτι εἴσθε,
καὶ Θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου νομίσουν αὐτούς, ἅς πετάξῃ
[νεφέλῃ ὀρνέων

585 σποροφάγων, κ' ἐξ ὅλων εὐθὺς τῶν ἀγρῶν τοὺς βλα-
[στάνοντας σπόρους ἅς χάψουν,
καὶ μετέπειτα, ὅταν ἐκεῖνοι πεινοῦν, ἅς τοῖς δώσῃ ἡ
[Δήμητρα σῖτον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Μὰ τὸν Δία, δὲν θέλει τοῖς δώσει, ἀλλὰ, θὰ ἰδῇς, θὰ
[προτείνῃ προφάσεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὰ ζευγάρια δ' ὅσα ὀργώνουν τὴν γῆν, καὶ τὰ πρό-
[βατα ὅσα τὴν βόσκουν
ἅς τυφλώσουν οἱ κόρακες ὡς δοκιμὴν, καὶ ἅς σκά-
[ψουν τὰ ὄμματα ὅλων.

590 Ὁ Ἀπόλλων δὲ ἔπειτα (εἶν' ἰατρὸς καὶ μισθοῦται) ἅς
[φέρ' ἰατροίαν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ὦ! μὴ, ἕως ὅτου πωλήσω κ' ἐγὼ τὰ δύω μου βώδι'
[ἀκόμῃ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Σὲ δὲ ἂν νομίζουν ζωὴν, σὲ Θεὸν, σὲ Κρόνον, σὲ γῆν,
[Ποσειδῶνα,
ἀγαθὰ θὰ συρρέουσιν πολλὰ εἰς αὐτούς.

(590) Γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀπόλλων εἶχε καὶ ἰατρικὴν δύναμιν, ὣν καὶ πατὴρ τοῦ Παίονος· ἐμισθοφόρητε δὲ πρὸ Ἀδμήτωρ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ παρὰ Λαομέδοντι ἐν Τροίᾳ.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἄπ' αὐτὰ τ' ἀγαθὰ ἐν εἰπέ μας.

ΠΙΕΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πρῶτον μὲν δὲν θὰ ἔχουν ἀκρίδας ποτὲ τῆς ἀμπέλου
[των τ' ἄνθη νὰ τρώγουν.

95 Ν' ἀφανίσῃ αὐτάς ἐν τάγμα ἀρκεῖ τῶν γλαυκῶν καὶ
[τῶν ἀνεμοδάμων.

Ταῖς συκαῖς των δὲ πάλιν κατ' ἔτος ὥς πρὶν δὲν θὰ
[τρώγουν αἱ σκνίπαι κ' αἱ μυῖαι·
ἀλλὰ θέλει ἐπέλθῃ ἀγέλη κιχλῶν, μίαν μίαν εὐθὺς
[νὰ τὰς φάγῃ.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἀλλὰ πόθεν θὰ δώσωμεν πλοῦτον αὐτοῖς; πολὺν ἔ-
[ρωτα ἔχουν πρὸς πλοῦτον.

ΠΙΕΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πόθεν; ὅταν μαντεύωνται, μέταλλ' αὐτοὶ τὰ πολύ-
[τιμα θέλουν τοῖς δίδει·

600 κ' εἰς τὸν μάντιν ἐπίσης αὐτοὶ θὰ εἰποῦν τί ἐμπόριον
[κέρδος θὰ φέρῃ,
ὥστε ναύκληρος πλέον δὲν θέλει χαθῇ.

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς δὲν θέλει χαθῇ; ὦ! πῶς τοῦτο;

ΠΙΕΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Περὶ πλοῦ τις ὁσάκις μαντεῖαν ζητεῖ, θὰ τὸν λέγῃ
[κἄνεν τῶν ὀρνέων·

«Τῶρ' ἀκόμη μὴ πλέης, θὰ γίνῃ χειμῶν. Τώρα πλεῦ-
[σε, θὰ ἔχετε κέρδος.»

(595) Ἀνεμοδάμας (κερχνίς), εἶδος ἱέρακος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τρεχαντήρι εὐθὺς ἀγοράζω κ' ἐγὼ, ναυκληρῶ καὶ δὲν
[μένω μαζῇ σας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

605 Θὰ τοῖς δείξουν προσέτι πολλοὺς θησαυροὺς, ὅσους
[ἔθαψαν πρὶν οἱ ἀρχαῖοι
ἀργυρίου σωρούς· τοὺς γνωρίζουν αὐτά. Διὰ τοῦτο
[κ' οἱ ἄνθρωποι λέγουν·
«Θησαυρὸν τεθαμμένον ποῦ κρύπτω κἀνεῖς δὲν ἤξεύ-
[ρει, ἐκτὸς ἂν πτηνόν τι.»

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἀγοράζω ἀξίνην, τὸ πλοῖον πωλῶ, καὶ λαγήνους
[χρυσοῦ ἀνασκάπτω.

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς δὲν θέλουν ὑγείαν παρέξ' εἰς αὐτούς; Μὲ Θεοὺς
[κατοικεῖ ἡ Ὑγεία.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

610 Ἐὰν εἶν' εὐτυχεῖς δὲν τοῖς εἶναι αὐτὸ ἡ μεγίστη ὑ-
[γεία; ὦ! πείσου
ὅτι ἄνθρωπος ὅστις δὲν εἶν' εὐτυχῆς κατὰ τ' ἄλλα,
[οὐδὲ ὑγιαίνει.

ΠΟΥΠΟΣ

Πῶς δὲ θέλουσι φθάσει εἰς γῆρας; Αὐτὸ εἰς τὸν Ὀ-
[λυμπον εἶναι ἐπίσης.

Ν' ἀποθνήσκωσι βρέφη θὰ πρέπη λοιπόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ! ποτέ! τριακόσια ἔτη
θὰ προσθέσουν τὰ ὄρνε' ἀκόμ' εἰς αὐτούς.

(607) Προοίμια ἐπὶ ἀγνώστων. «Οὐδεὶς θεωρεῖ, πλὴν ὁ παριστάμενος ὄρνις.»

ΟΡΝΕΑ

289

ΠΟΤΠΟΣ

Ἄπο ποῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄπο ποῦ; ἐξ ιδίων.

615 Δέν ἡξεύρεις πῶς πέντε ἀνδρῶν γενεὰς ζῇ ἢ κρώζου-
[σα λάλος κουρούνα;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

᾽Ω! πόσον καλλήτεροι εἶναι αὐτοί, παρ' ὅ,τι ὁ Ζεὺς,
[βασιλεῖς μας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ δέν εἶναι πολὺ, ἀφ' οὗ πρῶτον ναοὺς
νὰ τοῖς κτίζωμεν εἰν' ἐντελῶς περιττὸν
μαρμαρίνους· προσέτι μὲ θύρας χρυσᾶς
620 νὰ κοσμῶμεν αὐτοὺς, ἐπειδὴ νὰ οἰκοῦν
εἰς πρινάρια μέλλουν κ' εἰς θάμνους αὐτοί.
᾽Οσα δὲ σεβαστότερ' ἂν ᾧσι πτηνὰ
θενὰ ἔχωσι δένδρον ἐλαίας ναὸν,
οὐδὲ πλέον εἰς Ἄμμονα ἢ εἰς Δελφοὺς
625 ἀπελθόντες θὰ θύωμεν, ἀλλ' εὐλαβῶς
εἰς κομάρων σκιάς καὶ ἀγριελαιῶν
παριστάμενοι, κ' ἔχοντες σῖτον, κριθάς,
θὰ εὐχώμεθα, χεῖρας ὑψοῦντες καλῶν
κ' εἰς ἡμᾶς νὰ παρέξωσι μέρος κἄνέν.
630 Καὶ πᾶν ὅ,τι ζητοῦμεν θὰ γίνετ' εὐθὺς,
ὥς προσφέρωμεν σῖτον ὀλίγον.

ΧΟΡΟΣ

᾽Ω παμφίλτατε γέρων, σὺ ὅστις προτοῦ ἀσπονδότα-
[τος ἦσουν ἐχθρός μου!

(615) Παρωδεῖ τὸν Ἡσίοδ. Ἔργ. καὶ Ἡμ. 747.

έκουσίως δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ἀφήσω τὴν γνώ-
[μην σου πλέον.

635 Εἰς ὅσα δ' εἶπες ἐγκαυχώμενος,
ἠπείλησα, καὶ ὅρκον ὤμοσα,
ἂν σὺ ὑποσχέσεις δοὺς σταθεράς ἐμοί,
ἱεράς, ἀδόλους, πιστάς,
ὁμοφρονῶν στρατεύσης μετ' ἐμοῦ
κατὰ Θεῶν, πολὺν καιρὸν τὸ σκῆπτρόν μου
640 οὔτοι δὲν θὰ τρίβουν.

Ἄλλὰ ὅπου μὲν ῥώμης ἀνάγκη, ἐκεῖ ἐν τῷ ἅμα ἡμεῖς
[θὰ ταχθῶμεν,
ὅπου γνώμης δ' ἀνάγκη καὶ ὅπου βουλῆς, αὐτὰ ὅλα
[φροντίς σου θὰ εἶναι.

ΠΟΥΠΟΣ

Λοιπὸν δὲν εἶναι, μὰ τὸν Δία, νυσταγμοῦ
καιρὸς, ἢ Νικιοχασομερήματος.
645 Νὰ κάμωμεν ταχέως κάτι. Πρῶτον μὲν
εἰς τὴν λιτὴν μου φωλεάν εἰσέλθετε
κ' εἰς τ' ἄχυρά μου, τὰ πτωχά μου φρύγανα·
καὶ τ' ὄνομά σας εἶπατέ μοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εὐκολον.

Ἐγὼ μὲν εἶμαι ὁ Πεισθέταιρος.

(634) ---,---,--- 2.
---,---,---,---
---,---,---
---,---,---
---,---,---
---,---,---
---,---

(644) Ὁ Νικίας κατηγορεῖτο ὡς βραδύς, καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις του
ἐχασομέρει, ὡς, κυρίως κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος, ἐκστρατεύων εἰς τὴν Σικε-
λίαν, δι' ὃ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπλασε τὸ ῥῆμα μελλονικίαν.

ΠΟΥΠΟΣ

Κ' αὐτός;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

650 Ἀπὸ τῆς Θρίας Εὐελπίδης.

ΠΟΥΠΟΣ

Χαίρετε

ἐμοῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εὐχαριστοῦμεν.

ΠΟΥΠΟΣ

Ἄλλ' ἐμβαίνετε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀγωμεν. Σὺ δ' ὁδήγει ἡμᾶς.

ΠΟΥΠΟΣ

Πήγαινε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅμως, τί τοῦτο· γύρισε μίαν στιγμὴν·
εἶπέ μας, νὰ ἰδῶμεν πῶς αὐτὸς κ' ἐγὼ

655 μὲ σᾶς θὰ ζῶμεν ἄπτεροι τοὺς πτερωτούς;

ΠΟΥΠΟΣ

Καλά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πλὴν βλέπεις κάπως εἰς τὸν Αἴσωπον
ὁ λόγος λέγει κάτι, ὅτ' ἡ ἄλεπου
ἐκακοπέρνα μὲ τὸν αἰτὸν ποτέ.

ΠΟΥΠΟΣ

Μὴ φοβηθῆς. Ὑπάρχει ῥίζα τις μικρά.

660 Μασήσατέ την, καὶ θὰ κάμνητε πτερὰ.

(650) Θρία, δῆμος τῆς Ἀττικῆς εἰς τὸ ἐλευσινιακὸν πεδῖον.

(656) Ὁ μῦθος ἦν, λέγει ὁ σχολιαστὴς, τοῦ Ἀρχιλόχου καὶ οὐχὶ τοῦ Αἰσώπου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αἶ, ἄς ἐμβῶμεν. Ἔλα σὺ Μανόδωρε,
καὶ σὺ Ξανθία· λάβετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ

Αἶ σύ! Σὲ καλῶ, σὲ καλῶ.

ΠΟΥΠΟΣ

Τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ

Αὐτοὺς τώρα λαμβάνων μαζῇ σου,
φιλοξένει καλῶς· τὴν γλυκύφωνον δὲ συνωδὸν τῶν
[Μουσῶν ἀηδόνα
665 ἐδὼ φέρε την· ἄφες αὐτὴν εἰς ἡμᾶς· νὰ πυμπαίξω-
[μεν ἄφες μαζῇ της.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ! μὰ τὸν Δία, κατεπείσθητ' εἰς αὐτούς·
ἀπὸ τοὺς σχοίνους κάλεσε τ' ὀρνίθιον.
Παρακαλοῦμεν, κράζε το, ὦ! κράζε το·
τὴν ἀηδόνα νὰ ἰδῶμεν καὶ ἡμεῖς.

ΠΟΥΠΟΣ

670 Ἄν θέλετε, ἄς γίνῃ. Πρόκνη, ἐβγαινε,
καὶ ἔλα εἰς τοὺς ξένους τούτους νὰ φανῇς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ζεῦ σεβαστέ μου, τί λαμπρὸν τ' ὀρνίθιον!
τί ἀπαλὸν, τί ἄσπρον!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ ἡξεύρεις τί;
ὅτι νὰ τὴν χαδεύσω εἶμαι πρόθυμος;

(662) Καλεῖ ὑπηρέτας, ὡς μέλλων νὰ μετοικήσῃ.

(672) Κατὰ τὸν σχολιαστὴν, εἰσέρχεται ἑταίριον κεκαλλωπισμένον, κεφαλὴν δ' ἔχον πτηνοῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

675 Ὡς αἱ παρθένοι, πόσον ἔχει τὸν χρυσόν!

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ νὰ φιλήσω ἔχω ὄρεξιν αὐτήν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ δυστυχῇ! τὸ ράμφος ἔχει σουβλερόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τὴν κεφαλὴν της πρῶτον ξεφλουδίζομεν
ὥς τὸ αὐγὸν, καὶ τότε μόνον τὴν φιλῶ.

ΠΟΥΠΟΣ

680 ὦς ἔμβωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Σὺ πρῶτος, τύχη ἀγαθῇ.

ΧΟΡΟΣ

ὦ προσφιλές, ὦ γοργόν,
φίλτατον ὄρνεον,
πάντων δὲ σύναυλε τῶν ἐμῶν
ὑμνων, ὦ σύντροφε ἀηδῶν,
685 ἦλθες, ἦλθες, φαίνεσαι,
φέρουσα φθόγγον γλυκὺν ἐμοί.
Σὺ καλλιβόαν φυσῶσ' αὐλὸν,
ἔαρος ψάλλουσα μέλ' ἡμῖν,
ἄρχου τῶν σῶν ἀναπαίστων.

690 ὦ γὰρ ἄνδρες λοιπὸν σκοτεινόζωοι σεῖς, ὁμοιάζοντες
[γέννη τῶν φύλλων,
μικροδύναμα πλάσματα, ἔργα πηλοῦ, γενεαὶ σκια-
[σμάτων ματαίων,
ὦ ἐφήμεροι, ἄπτεροι, ὦ δυστυχεῖς, ὦ μ' ὀνείρους πα-
[ρόμοιοι ἄνδρες,

(675) Χρυσὸν ἔχων... ἤντε κοῦρη. Ὅμ. Ἰλ. Β, 872.

- εἰς τ' ἀθάνατα δότε ἡμᾶς προσοχὴν, εἰς ἡμᾶς τὰ αἰώ-
 [νια ὄντα,
 τὰ αἰθέρι', ἀγήρατα ὄντα ἡμᾶς, τὰ σκεπτόμεν' ἀφθάρ-
 [τους μελέτας·
- 695 ὥστε ἅμα ἀκούσαντες ὅλα ὀρθῶς παρ' ἡμῶν τὰ περὶ
 [μετεώρων,
 τῶν ὀρνέων τὴν φύσιν, τὸ γένος Θεῶν, ποταμῶν καὶ
 [ἐρέβους καὶ χάους
 διδαχθέντες, τὸν Πρόδικον ὅτι μηνῶ νὰ εἰπῆτε νὰ
 [πάγη νὰ κλαίῃ.
 Κατ' ἀρχὰς ἦτον ἔρεβος, 'χάος καὶ νύξ, καὶ πλατὺς
 [ἦτον τάρταρος μαῦρος·
 οὐρανὸς δὲ δέν ἦτον καὶ γῆ καὶ ἀήρ· ἀλλ' εἰς κόλπον
 [εὐρὺν τοῦ ἐρέβους
- 700 ἡ μαυρόπτερος νύξ κατὰ πρῶτον αὐγὸν ἀνεμόσπαρ-
 [τον θέτει γεννῶσα·
 ὡς δ' αἰῶρ' ἐπληρώθησαν, τότε' ἐξ αὐτοῦ ὁ ὠραῖος ἐβλά-
 [στησεν ἔρωσ,
 μὲ πτερὰ ἔχων στίλβον τὸ νῶτον χρυσᾶ, ὁμοιάζων
 [ἀνέμου στροβίλους.
 Μὲ τὸ σκότιον χάος δ' αὐτὸς ἐνωθεὶς τὸ πτερόεν, ἐν-
 [τὸς τοῦ ταρτάρου
 κατὰ πρῶτον τὸ γένος ἐκλώσα ἡμῶν, καὶ εἰς φῶς τὸ
 [ἀνέδειξε πρῶτον·

(697) Τὸν σοφιστὴν Πρόδικον τὸν Κεῖον, γράψαντα περὶ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων, περὶ φύσεως τῶν Θεῶν ("Ιδ. Ξεν. Ἀπομν. Β, Ι, 21.— Σηξτ. ἐμπ. κ. Μαθημ. σ. 311.—Cic. d. Nat. D. Ι, 42, κτλ.) τιμᾶ ὁ ποιητής. ("Ιδ. Νεφέλ. στ. 356). Ἀλλ' ἐνταῦθα τὰ ὄρνεα καυχῶνται ὅτι εἶναι καὶ ἐκείνου σοφώτερα.

(700) Ὀρφικὴ ἰδέα τὸ πρωτόγονον ὦόν. "Ιδ. Πλουτ. Συμπ. Ζητ. Β, 3.— Διόδ. Α, 27.

- 705 τῶν Θεῶν δὲ τὸ γένος οὐδ' ἦτον προτοῦ, πρὶν ὃ Ἔρως
[συνέμιξε πάντα.
Ἦς δὲ ἄλλα πρὸς ἄλλα ἐμίγνυντο, γῆ, οὐρανός, Ἦ-
[κεάνειος πόντος
ἐγεννῶντο, καὶ τ' ἄφθαρτα γένη Θεῶν τῶν μακάρων,
[καὶ εἵμεθα οὕτω
ἀρχαιότεροι ὅλων ἡμεῖς τῶν Θεῶν. Ὅτι δ' εἵμεθα ἔ-
[ρωτος τέκνα
εἶναι πρόδηλον. Πρῶτον πετῶμεν κ' ἡμεῖς, βοηθ' εἵ-
[μεθα δὲ τῶν ἐρώντων·
710 ἀρνούμενους δὲ παῖδας ἐρώντας πολλοὺς, ὅταν φθά-
[σουν εἰς ὥριμον ἥβην,
εἰς φιλόμητος πόθους κινουῖν ἐρασταὶ διὰ μόνης ἐμοῦ
[τῆς ἰσχύος,
ὃ μὲν πέρδικα δίδων, ὀρτύκι ὃ δὲ, ὃ δὲ χῆνα ἢ κοῦρ-
[κον Περσίας.
Ὅτι μέγα δὲ εἶναι, ἡμεῖς τὰ πτηνὰ σᾶς τὸ δίδομεν
[σᾶς τοὺς ἀνθρώπους·
πρῶτον μὲν σᾶς ἀγγέλλομεν ὥρας καιροῦ, τὸ φθινό-
[πωρον, ἔαρ, χειμῶνα·
715 ὃ μὲν γέρανος ὅτι καιρὸς τῆς σπορᾶς, ὅταν κράζων
[πετᾷ πρὸς Λιβύαν,
κ' εἰς τὸν ναύκληρον λέγει ἐμοίως, κρεμῶν τὸ πη-
[δάλιον, νὰ ἡσυχάσῃ,
τὸν δ' Ὀρέστην μανδύαν νὰ ῥάψῃ θερμὸν, μὴ κρυώ-
[νων τοὺς ἄλλους γυμνῶνῃ.

(705) Δίνεται, φαίνεται, τοῦ Ἀναξαγόρου τὸ σύστημα, πρεσβεύοντος ὅμως ὅτι ὁ Νοῦς διέκρινε τὰ ὄντα. Διογ. Λαέρτ. Προοίμ. 4.

(717) Ὁ Ὀρέστης ἦν κλέπτης τις ἐν Ἀθήναις, μανίαν προσποιούμενος, καὶ τοὺς μανδύας ἀρπάζων.

- Μετ' αὐτὸν δὲ ἰέραξ, εἰς ὕψη φανείς, ἄλλην ὥραν
 [ἐμφαίνει τοῦ ἔτους,
 ὅταν φθάνῃ καιρὸς τῆς πρωΐμου κουράς τῶν προβά-
 [των, τὸ δὲ χελιδόνι,
 720 τὸν μανδύαν πωλήσαντες, ἔτι λεπτόν ν' ἀγοράσητε
 [πρέπει χιτῶνα.
 Διὰ σᾶς δ' ἔτι εἵμεθα Ἄμμων, Δελφοί, καὶ Δωδώνη,
 [καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐπειδὴ ἐρωτᾶτε τὰ ὄρνεα πρὶν, καὶ μετέπειτα τρέ-
 [πεσθ' εἰς ὅλα,
 εἰς ἐμπόριον, πλούτου ἀπόκτησιν, ἢ καὶ εἰς σύνδε-
 [σμον γάμου μὲ ἄνδρα.
 Θεωρεῖτε δ' ὥς ὄρνεον σεῖς οἰωνὸν πᾶν τὸ δύναμιν ἔ-
 [χον μαντείας,
 725 καὶ ἡ φήμη μὲν ὄρνεον εἶναι εἰς σᾶς, καὶ τὸ πτέρνι-
 [σμα ὄρνεον εἶναι,
 τὸ σημεῖον εἶν' ὄρνεον, εἶν' ἡ φωνή, καὶ ὁ δοῦλος
 [εἶν' ὄρνεον, κ' ὁ ὄνος.
 Καὶ δὲν εἵμεθα οὕτω λοιπὸν διὰ σᾶς προφανῶς ὁ
 [Μαντεῖος Ἀπόλλων;
 Ἄν λοιπὸν μᾶς τιμήσῃτε σεῖς ὥς Θεοὺς,
 θενὰ εἶναι αἱ Μοῦσαι οἱ μάντεις ὑμῶν,
 730 καὶ αἱ αὔραι, κ' αἱ ὥραι, κ' ἡ ζέστ' ἡ μικρά,
 κ' ὁ χειμὼν καὶ τὸ θέρος. Δὲν φεύγομεν δὲ
 ἀγερώχως ἐπάνω εἰς τὰ ὕψηλά,
 εἰς τὰ νέφη καθήμενοι ὅπου ὁ Ζεὺς·
 ἀλλὰ θέλομεν δίδει παρόντες, εἰς σᾶς,
 735 κ' εἰς υἱοὺς σας, κ' ἀκόμ' εἰς υἱοὺς τῶν υἱῶν,
 εὐτυχίαν, ὑγείαν καὶ πλοῦτον πολὺν,

(718) Ἰκτινος λέγει τὸ κείμενον ὁ περδικοῖεραξ.

καὶ εἰρήνην, νεότητα, γέλοια, ζωὴν,
 κ' εὐθυμίας, χοροὺς, ὥς καὶ γάλα πτηνῶν·
 ὥστε βάρος θὰ ἔχετε κύπτοντες σεῖς
 40 ὑπὸ τόσ' ἀγαθά.

Τόσον πλούσιοι ὅλοι θὰ εἴσθε.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ

ΣΤΡΟΦΗ

Μοῦσα τῶν δασῶν
 τίο τίο τίο τίο τίο τίο τίο τίγξ,
 εὐστροφε, μεθ' ἧς ἐγὼ
 745 εἰς νάπας ἧ καὶ εἰς ἄκρας ὀρέων
 τίοτίο τίοτίο τίο τίγξ
 εἰς πυκνορύλλου μελέγρου τοὺς κλάδους πετῶν,
 τίοτίο τίοτίο τίο τίγξ,
 μ' εὐκινήτου δὲ λάρυγγος μέλη γοργὰ
 750 ψάλλω σκοποὺς ἱεροὺς εἰς τὸν Πᾶνα,
 θεῖους χοροὺς τῆς μητρός της ὀρείας,
 τότοτο τότοτο τότοτο τότιγξ.
 Ὡς ἡ μέλισσα δ' ἐκεῖθεν

(742) -υ--υ--
 --υ--υ--,-υ--υ--υ--υ--
 -υ--υ--,-υ--
 υ--υ--υ--υ--υ--υ--
 -- --
 υ--υ--υ--υ--υ--
 --υ--υ--υ--υ--υ--
 -- --
 υ--υ--υ--υ--υ--
 υ--,-υ--,-,-,υ--
 --υ--υ--υ--υ-- 3.
 --υ--υ--,-υ--υ--
 -υ--υ--
 υ--υ--,-υ--υ--
 υ--υ--,-υ--
 υ--υ--,-υ--

ἔβασκε θεῖον καρπὸν
 755 ἀμβροσίων ὁ Φρύννιχος μελωδιῶν,
 ὥδῃν γλυκεῖαν φέρων,
 τίσιό τιότιγξ.

ΧΟΡΟΣ

Μὲ τὰ ὄρνεα κᾶνείς σας ἐὰν θέλῃ, θεαταί,
 σχετισθεῖς, γλυκὰ νὰ ζήσῃ, ἅς ἀνέλθῃ πρὸς ἡμᾶς·
 760 ὅτι ὅσα αἰσχρὰ εἶναι καὶ παράνομα ἐδῶ,
 αὐτὰ ἔλα καλὰ εἶναι εἰς ἡμᾶς τὰ ὄρνεα.
 Νὰ κτυπᾶτε τὸν πατέρα κατὰ νόμον εἶν' αἰσχροῦν·
 εἰς ἡμᾶς πλὴν καλὸν εἶναι ἂν τις τὸν πατέρα του
 δείρῃ, καὶ εἰπῇ «ἂν ἔχῃς πληκτρον, παρατάχθητι.»
 765 Ἄν κᾶνείς σας δὲ δραπέτης, στιγματίας εἶν' ἐδῶ,
 εἰς ἡμᾶς θενὰ καλῆται ταγινάρι πλουμιστόν.
 Κᾶνείς ἄλλος δ' ἐὰν εἶναι Φρυῖξ καθὼς ὁ Σπίνθαρος,
 σπῖνος θὰ γενῇ φρυγίλος, γένους τοῦ Φιλήμονος.
 Ὡς δὲ τὸν Ἐξηκεστίδην ἂν τις δοῦλος εἶναι Κᾶρ,
 770 εἰς ἡμᾶς ἅς κάμη πάππους, καὶ θὰ γίνουν φράτορες.
 Ἄν τὰς πύλας δὲ προδίδῃ τοῦ Πισίου ὁ υἱὸς

(766) Διὰ τὰ στίγματα τοῦ ὀρνέου τούτου.

(768) Φρυγίλος, εἶδος σπίνου. Σπίνθαρος δὲ, καὶ Φιλήμων ἢ Φιλάμμων, ἄσημος πολίτης, κατηγορεῖται ὡς ξένος καὶ βάρβαρος.

(769) Ὁ Ἐξηκεστίδης ἐλέγχετο ὡς ἐκ δούλων Καρῶν παρέγγραπτος (στ. 11.) Ἐπομένως ἐν Ἀθήναις δὲν ἐδύνατο νὰ ἔχῃ φράτορας, ἥτοι συγγενεῖς, εἰς ὧν τὴν φρατρίαν νὰ γίνῃ δεκτός, ὡς κατὰ τὸν νόμον ὤφειλε πᾶς γνήσιος Ἀθηναῖος. Λέγει λοιπὸν ὅτι ὁ μόνος τρόπος δι' αὐτὸν ν' ἀποκτήσῃ ὁ Κᾶρ οὗτος ἐν Ἀθήναις φράτορας ἢ συγγενεῖς, εἶναι νὰ γεννήσῃ πάππους. Παίζει δ' εἰς τὴν διπλὴν τῆς λέξεως σημασίαν. Λέγουσι δ' οἱ σχολιασταὶ ὅτι πάππος, τὸ πτηνόν, ἦν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ κοινῶς λεγόμενον ποταμίδα, Fauvette.

(771) Ὁ Πισίας ὑποτίθεται ὅτι ἦν εἰς τῶν Ἑρμοκοπιδῶν. Ἄν, λέγει, ὁ υἱὸς πατρώζῃ, ἔστω πέρδιξ, διότι τὸ πτηνόν τοῦτο λέγεται δόλιον καὶ πονηρόν.

εἰς ἀτίμους, ἔστω πέρδιξ, τοῦ πατρὸς ὀρνίθιον·
ὅτι ὅστις περδικίζει εἰς ἡμᾶς δὲν εἶν' αἰσχρὸς.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

Οὕτως οἱ κύκνοι

775

τιοτίο τιοτίο τιοτίο τιοτίγξ

μὲ βοήν μικτήν ὁμοῦ

πτεροκοποῦντες ὕμνοῦσι τὸν Φοῖβον,

τίοτίο τίοτίο τιοτίγξ,

ἐπικαθήμεν' εἰς ὄχθον τοῦ Ἑβρου ὀρθὸν,

780

τιοτίο τιοτίο τιοτίγξ.

Ἀπὸ νέφος δ' αἰθέριον ἦλθε βοή·

ἔφριξαν δὲ τῶν θηρίων τὰ γένη,

κ' ἔσβυσ' αἰθρία γαλήνη τὰ κύματα

τότοτο τότοτο τότοτο τότιγξ,

785

ὁ δὲ Ὀλυμπος ἐβρόντα·

θάμβος δ' οἱ Ἀνακτες εἶχον,

ὠδὰς δ' αἱ Ὀλύμπιαι Χάριτες ὥς

κ' αἱ Μοῦσαι ἐκελάδουν

τιοτιὸ τιοτίγξ.

ΧΟΡΟΣ

790 Τί γλυκὺ καὶ τί ὠραῖον τὸ νᾶ ἔχωμεν πτερά!

Θεαταί, ἂν μεταξύ σας κᾶνεις ἦτον πτερωτὸς,

κ' ἐβαρύνετο πεινάσας τοὺς χοροὺς τῶν τραγωδῶν,

εἰς τὸν οἶκον θὰ ἐπέτα καὶ θὰ ἐγευματίζε,

χορτασθεὶς δ' ὀπίσω πάλιν θὰ ἐπέτα πρὸς ἡμᾶς.

795 Πατροκλείδης δὲ ἂν ἦτόν τις στενοχωρούμενος,

(773) Περδικίζει, δολιεύεται ὥς αἱ πέρδικες.

(774—89) Ἀντιστροφὴ ὥς στ. 742—57.

(795) Ὁ Πατροκλείδης οὗτος, εἰς ὃν φαίνεται ὅτι δυσάρεστόν τι συνέβη ποτὲ, ἄγνωστον τίς ἦτον.

πρὶν ἐπάνω του νὰ κάμῃ θὰ ἐπέτ' ἀπὸ ἐδῶ,
 κ' ἐλαφρώσας κ' ἀναπνεύσας πάλιν θὰ ἐπέστρεφε.
 Ἄν μοιχὸς δὲ μεταξὺ σας εἶναι ὅστις δήποτε,
 καὶ τῆς γυναικὸς τὸν ἄνδρα βλέπ' εἰς τὸ βουλευτικόν,
 800 θ' ἀνοίγε τὰς πτέρυγὰς του θὰ ἐπέτα καὶ αὐτὸς,
 καὶ ἐκεῖθεν ἐπιστρέφων πάλιν θὰ ἐκάθητο.
 Πτερωτὸς κἀνεῖς νὰ γίνῃ εἶναι ἄρα θαυμαστόν·
 ὁ Διΐτρεφής μὲ μόνα τῆς κανάτας τὰ πτερὰ,
 φύλαρχος ἐκλέχθη, κ' εἶτα ἵππαρχος, κ' ἐκ μηδενὸς
 805 ἐπροχώρησε, καὶ εἶναι τώρα ἵπποπετεινός.

(Ἔρχονται ὁ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ καὶ ὁ ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, φέροντες πτερὰ.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αὐτὰ μὲν οὕτω. Μὰ τὸν Δία πλὴν ποτὲ
 ἐγὼ δὲν εἶδα πρᾶγμα γελειότερον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Γελᾷς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μὲ τὰ πτερὰ σου τὰ γοργὰ γελῶ.
 Πτερὰ φορῶν ἤξεύρεις ὡς τί φαίνεσαι;
 810 κακοζωγραφισμένη χῆνα καθ' αὐτό.

(799) Βουλευτικόν, τὸ μέρος τοῦ Θεάτρου ὅπου ἐκάθηντο οἱ βουλευταί, ἡ πρώτη ἔδρα τῆς μέσης κερκίδος.

(803) Ὁ Διΐτρεφής, κατὰ τοὺς σχολιαστὰς, ἦτόν τις ὅστις ἐπλούτησε καὶ ὑψώθη πωλῶν πιτάνας, πλεκτὰ οἴνου ἀγγεῖα. Ἀλλὰ πιθανὸν μοὶ φαίνεται ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ στρατηγὸς, ὅστις κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος τῆς παραστάσεως τῶν Ὀρνίθων ἐκυρίευσεν τὴν Μυκαλισσὸν τῆς Εὐβοίας, ὅπου καὶ δεινῶς ἐτραυματίσθη, (Θουκ. Α, 23. Γ, 75. Ζ, 29. Η, 64), καὶ οὗ ἄνδρός ἀνέκειτο ἐν Ἀκροπόλει (Παυσ. Α, 23. Ant. Hell. I, σ. 34.) Ὁ δὲ κωμικὸς τὸν χλευάζει πιθανῶς ὡς μέθυσον, ὡς μόνον προτέρημα ἔχοντα τὸ πίνειν.

(804) Φύλαρχος καὶ ἵππαρχος ἦσαν οἱ ἀνώτεροι τοῦ ἵππικοῦ ἀξιωματικοί, οἱ μὲν δέκα, οἱ δὲ δύο.

(805) Ἴπποπετεινός, Ἴππαλεκτροῦν ἦτον καὶ τὸ ὄνομα ἐνὸς μεγάλου πλοίου ἐν Ἀθήναις. (Ἰδ. Βατρ. 883.)

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ σὺ κοτσύφι μαδημένον σύρριζα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἴμεθα οὕτω, κατὰ τὸ Αἰσχύλειον,
οὐχὶ δι' ἄλλων, διὰ τῶν πτερῶν ἡμῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Τί ποιητέον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς τὴν πόλιν ὄνομα

815 μέγα τι πρῶτον καὶ λαμπρὸν ἅς δώσωμεν.
Εἰς τοὺς Θεοὺς κατόπιν θύομεν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καλόν.

Κ' ἡ πόλις ποῖον θενὰ λάβῃ ὄνομα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ μέγα ἴσως ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος;
Νὰ τὴν εἰπῶμεν ἄρα Σπάρτην;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἡρακλῆ!

820 Τὴν πόλιν μου νὰ δέσω μὲ σπαρτόσχοινον!
Οὐδὲ τὴν κλίνην, ἀλλ' ἂν ἔχω δέματα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λοιπὸν τί ἄλλο ὄνομα;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Κάνέν ἐδῶ

ἀπὸ τὰ νέφη, ἀπὸ τὰ μετέωρα,
παχύ.

(812) Ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσι, δράματι ἀπολεσθέντι, ἀναφέρει ἀετὸν τρωθέντα ὑπὸ βέλους κατεσκευασμένου διὰ πτερῶν ἀετοῦ, καὶ λέγοντα· «Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἀλίσκομεθα.»

*Αν θέλῃς Κουκκοσυννεφόπολιν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

825

ὦ! ὦ!

Καλὸν καὶ μέγα ἡῦρες ὄντως ὄνομα.

Λοιπὸν αὐτ' εἶν' ἡ Κουκκοσυννεφόπολις,
ὅπου τὰ πλούτη Θεαγένους τὰ πολλὰ,
καὶ τοῦ Αἰσχίνου ἔλα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ καλλήτερον

830 πεδῖον ἢ ἡ Φλέγρα, ὅπου οἱ Θεοὶ
τοὺς Γηγενεῖς ἐν κάμπῳ κατηκόντισαν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Παχεῖα πόλις. Πολιούχου ποίου δὲ
Θεοῦ αὐτῆς τὸν πέπλον θὰ ὑφαίνωμεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὴν Πολιάδ' ἀφήνομεν τῶν Ἀθηνῶν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

835 Καὶ πῶς νὰ γίνῃ πόλις εὐτακτος ἐκεῖ
ὅπου Θεὰ ὑπάρχει γυνὴ φέρουσα
τὴν πανοπλίαν, ὁ Κλεισθένης δ' ἄτρακτον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τίς θὰ φρουρῇ τὸ τεῖχος τὸ Πελαργικόν;

(828) Θεαγένης, ὁ ἐπικαλούμενος Καπνὸς, καὶ Αἰσχίνης ὁ Σελλοῦ, ἦσαν παυχηματῖαι προσποιούμενοι τοὺς πλουσίους.

(830) Ἡ Φλέγρα, πεδῖον τῆς Θράκης, ὅπου οἱ γίγαντες κατεστράφησαν.

(833) Κατ' ἔτος οἱ Ἀθηναῖοι ὑφαίνουν πέπλον διὰ τὴν Πολιούχον Ἀθηνᾶν.

(835) Παρωδία τοῦ Εὐριπίδου (Ἰκετ. 447.)

(836) Ἐννοεῖ τὴν ἔνοπλον Πρόμαχον τοῦ Φειδίου.

(837) Ὁ Κλεισθένης, ἄνθρωπος θηλυπρεπής. (Ἰδ. Νεφέλ. στ. 348.)

(838) Πελαργικὸν ὀνομάζει τὸ τεῖχος τῆς πόλεως τῶν ὀρνέων, παρωδῶν τὸ Πελασγικόν, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως.

ΠΟΥΠΟΣ

Πουλίων ἐδικόν μας γένους Περσικοῦ.

40 Φημίζεται δ' ὅτ' εἶναι φοβερώτατον
τοῦ Ἄρεως κουττάβι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Δέσποτα πτηνέ!

Πῶς εἰς τὰς πέτρας καλοκάθητ' ὁ Θεός!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (πρὸς τὸν Εὐελπίδην)

Λοιπὸν πρὸς τὸν αἶρα σὺ μὲν βάδιζε,
καὶ ὑπηρέτει τοὺς περιτειχίζοντας·

845 κόμιζε πέτρας, κτύπα τὸν πηλὸν γυμνός,
λεκάνην φέρε, πέσ' ἀπὸ τὴν κλίμακα,
φύλακας στῆσε, καὶ παράχωνε τὸ πῦρ,
κωδωνοφόρει, τρέχε, καὶ κοιμοῦ ἐκεῖ·
κήρυκα στείλε δ' ἄνω μὲν πρὸς τοὺς Θεούς,
850 ἄλλον δὲ κάτω ἄνωθεν πρὸς τοὺς θνητοὺς,
κ' ἐκεῖθεν πάλιν πρὸς ἐμέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Καὶ σὺ μ' ἐμέ

μεῖνε καὶ κλαῖε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Σπεῦσε ὅπου στέλλεσαι.

Κάνεν ἐκ τούτων χωρὶς σοῦ δὲν γίνεται.

Διὰ νὰ θύσω δ' εἰς τοὺς νέους μας Θεούς,

855 ὁ ἱερεὺς νὰ φέρῃ τὸν πομπὴν καλῶ.

Τὸ κάνιστρον, παῖ, φέρε, καὶ τὸ νίψιμον.

(841) Πετεινός.

(842) Εἰς πέτρας λέγει, ἐννοῶν τὴν Ἀκρόπολιν. Τὸ Πελασγικὸν τεῖχος
ἔκειτο ἐπὶ τῶν λεγομένων Μακρῶν πετρῶν.

κόρακα ὅμως μὲ τὸ περιστόμιον.
Ἰερεῦ, θύε εἰς τοὺς νέους μας Θεούς.

ΙΕΡΕΥΣ

Καλὲ, ποῦ εἶναι ὁ κρατῶν τὸ κάνιστρον;
α «Δεόμεθα τῆς ἐξίας τῆς ὀρνιθίνης, καὶ τοῦ Ἰκτίνου τοῦ
ἐστιούχου, καὶ τῶν ὀρνέων τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν
Ὀλυμπιάδων, καὶ πάντων καὶ πασῶν!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

870 ὦ! χαῖρε Σουνιέρακε Πελαργικέ!

ΙΕΡΕΥΣ

β Καὶ κύκνου τοῦ Πυθίου καὶ Δηλίου, καὶ Λητοῦς τῆς
ὀρτυγομάνας, καὶ τῆς καρδερίνας Ἀρτέμιδος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀρτεμις Καρδερίνα, ὄχι Κολαινίς.

ΙΕΡΕΥΣ

γ Καὶ τοῦ Φρυγὸς Σαβαζίου τοῦ σπίνου καὶ στρουθοῦ
τῆς μεγάλης τῶν Θεῶν καὶ ἀνθρώπων μητρός.

(867) Περιστόμιον (φορδειαῖον) ἔδενον οἱ ἀβληταὶ εἰς τὸ στόμα των διὰ νὰ
μὴ διαφεύγῃ ὁ ἀήρ.—(α) Ὁ Ἰερεὺς ἄρχεται τῆς εὐχῆς, παρωδῶν τὰς συνή-
θεις προσευχάς. Ἐπομένως ὅσα αὐτὸς ἐκφωνεῖ δὲν εἶναι ἔμμετρα, ἀλλ' εἰς
πεζὸν λόγον.

(870) Ἐκφώνησις τοῦ Χοροῦ, ὡς ἐγένετο πιθανῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐν μέσῳ
τῶν προσευχῶν. Σουνιέρακε δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ Σουνιάρατε, ὡς ἐν Ἰππ. 517,
ἐπιθέτου τοῦ Ποσειδῶνος, διότι ἐλατρεύετο ἐν Σουνίῳ μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Πε-
λαργικέ δὲ λέγει, ὡς ἂν ἔλεγε Πελαγικέ, ἥτοι θαλασσομέδων.

(871) Κολαινίς, ἐπίθετον ὑφ' ὃ ἐλατρεύετο ἡ Ἀρτεμις ἐν Μυῤῥινοῦντι (Με-
ράντα), εἰς τὰ Μεσόγεια τῆς Ἀττικῆς. Εἰς τὰ Προπύλαια τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρ-
χει ἐπιγραφή κεχαραγμένη εἰς τὸν τοῖχον ὑπὸ χειρὸς εὐσεβοῦς «Δέσποινα
Ἀρτεμι Κολαινί.»

(γ) Φρυγίλος, εἶδος σπίνου. Σαβάζιον δὲ ὠνόμαζον οἱ Φρυγες τὸν Διόνυ-
σον. Ἡ στρουθὸς δὲ εἶναι ἡ στρουθοκάμηλος.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Στρουθὲ Κυβέλη! Κλεοκρίτου μήτηρ σύ!

ΙΕΡΕΥΣ

δ Δωρῆσαι τοῖς Κουκχοσυννεφοπολίταις ὑγείαν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖς καὶ τοῖς Χίοις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Οἱ Χῖοι μὲ ἀρέσουν πεῦ παντοῦ κολνοῦν.

ΙΕΡΕΥΣ

ε Καὶ τῶν ἡρώων καὶ τῶν ὀρνίθων καὶ τῶν ἡρωοπούλων, καὶ τοῦ κοκκινοπτέρου, καὶ πελεχάνος, καὶ πελεκίνου, καὶ ξυλοπετεινοῦ, καὶ κλαψοπουλίου, καὶ παγωνίου, καὶ γλάρου, καὶ βόσκου, καὶ σουσουράδας, καὶ ἐρωδιοῦ, καὶ μελισσουργοῦ, καὶ κολυμβάδος καὶ συκοφάγου.»

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸν κόρακα! Θὰ παύσης νὰ καλῆς; Ἰού!

875 Εἰς ποῖον θῦμα, ὦ ταλαίπωρε, καλεῖς τοὺς ἀετοὺς καὶ γύπας; Βλέπεις πῶς αὐτὸ ἐν ἱεράκι νὰ τ'ἀρπάσῃ ἡμπορεῖ. Ξεκουμβισθῆτε καὶ τὰ στέμματα καὶ σύ. Θὰ θυσιάσω τοῦτο μόνος μου ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

880 Καὶ ἄλλοτε πάλιν σοὶ θέλω ψάλλει ὅσιον

(872) Ἡ Κυβέλη ἢ Ῥέα ἦτον ἡ Μεγάλη μήτηρ τῶν Θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Ὁ δὲ Κλεόκριτος ὁ ὑποκριτής, κωμωδεῖται ὡς υἱὸς στρουθοκαμήλου διὰ τὴν μορφήν του.

(873) Ἐπειδὴ οἱ Χῖοι συνεμάχουν τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, ἠῦχοντο οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ταῖς τελεταῖς. Θεόπ. Φιλιππ. 1B, Ἀπόσπ. Ἀλλ' ὁ ποιητὴς κακίζει τοῦτο.

(880—87) Ὡς ἡ στροφή στ. 857—64.

μέλος ἐπὶ τοῦ νιπτῆρος.
 Ἄλλὰ ἓνα μόνον
 τῶν μακάρων κάλει,
 ὅπως ἔχῃ τί νὰ φάγῃ·
 διότι μόνα τοῦ ἀρνίου εἶν' ἐδῶ
 τὰ γένεια καὶ κέρατα.

(Ἐξέρχεται.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Θεῶν πτερίνων θύοντες δεόμεθα.

ΠΟΙΗΤΗΣ (ἔρχεται)

890 Κουκκοσυννεφόπολιν τὴν εὐδαίμονα
 ψάλλε εἰς τὰς σὰς,
 ὦ Μοῦσα, ὑμνωδίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί εἶδους πρᾶγμα εἶν' αὐτό; Τίς εἶσαι σύ;

ΠΟΙΗΤΗΣ

895 Ἐγὼ εἶμ' ὁ ποιῶν μελιγλώσσων στίχων ὠδὰς,
 ὑπηρέτης Μουσῶν τετραπέραστος,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λοιπὸν, ἂν εἶσαι δοῦλος, κόμην πῶς φορεῖς;

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ὅχι, ἀλλ' ὅλοι οἱ διδάσκαλ' εἵμεθα
 «ὑπηρέται Μουσῶν τετραπέραστοι»,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον.

(889 κτλ.) Ὅσα ψάλλει ὁ ποιητής, οἷον στ. 889—91, 893—95, 909—15, εἰσὶ περικοπαὶ ἄλλων ποιητῶν, μὴ ἀφορῶσαι εἰς μετρικὴν ἐνότητα. Εἰς αὐτῶν τὴν μετρικὴν μετάφρασιν ἐνομίσσαμεν ἄσκοπον νὰ ἐπιμαίνομεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

900 Δι' ὃ μανδύαν ἔχεις τετραπέραστον.
Ἐδὼ δε, ποιητά μου, τί ξεφύτρωσες;

ΠΟΙΗΤΗΣ

Συνέγραψα εἰς Κουκκοσυννεφόπολιν,
πολλὰς ποιήσεις καὶ καλὰς, παρθένια,
κύκλια, κ' ἄλλα ὡς τὰ Σιμωνίδεια.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

905 Κ' ἐκ ποίου χρόνου, πότε τὰ συνέγραψας;

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ἐκπαλ' ἐγὼ τὴν πόλιν ὕμνω, ἔκπαλαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πῶς; αὐτῆς μόλις θύω τὰ δεκάμερα·
κ' ὡς εἰς παιδίον μόλις τῇ δίδ' ὄνομα.

ΠΟΙΗΤΗΣ

910 Ὅμως ταχεῖα Μουσῶν διαλάλησις
ἦλθεν ὡς ἱππων βαρὺς καλπασμός.

Σὺ δ' ὦ πάτερ, κτίστορ Αἵτνας,
σὺ σεμνῶν ἱερῶν ὁμώνυμε,
δοὺς ἡμῖν ὅτι ἂν

ἐν τῇ σῇ κεφαλῇ

915 στέργης νὰ δώσης ἡμῖν κ' ὑμῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ κακὸν τοῦτο θὰ μᾶς φέρῃ σκάνδαλα,
ἂν δίδοντές τον τί, δὲν τὸν ξεκάμωμεν.

(900) Δηλ. κατατρυπημένον.

(904) Κύκλια ᾠσματα, τὰ ἀδόμενα εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς, πέριξ τῶν βωμῶν, Παρθένια τὰ ἐν χοροῖς Παρθένων ἀδόμενα, Σιμωνίδεια δὲ, ἱερὰ ᾠσματα ὅποια ἔγραφεν ὁ ποιητὴς Σιμωνίδης.

(909) Μίμησις ὑπορχήματος τοῦ Πινδάρου.

(912) Ἱέρων, ὁμώνυμος τῶν Ἱερῶν.

(Πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

Αἶ σύ! φορεῖς καὶ γούναν κ' ἄλλο ἔνδυμα.

Ἐκδύσου, δός το εἰς τὸν μέγαν ποιητήν.

920 Τὴν γούναν λάβε. Πῶς κρυώνεις φαίνεσαι.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ἡ φίλη Μοῦσα τὸ δῶρον αὐτὸ
ἄνευ λύπης δέχεται.

Ἄλλ' εἰς Πινδάρειον στροφὴν
ἤδη πρόσεχε σύ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

925 Ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει μᾶς ξεφορτωθῇ;

ΠΟΙΗΤΗΣ

Μεταξὺ ἀλητῶν Σκυθῶν πλανᾷτ' ὁ Στράτων,
ὕφαντόπλεκτον ὅμως μὴ φορῶν χιτῶνα·
ἦν δ' ἡ γούνα ἄδοξος χωρὶς χιτῶνος.

Ἐνόει τί λέγω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

930 Ἐνόησα χιτῶνος πῶς ὀρέγεσαι.

(Πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

Πρὸς ὄφελος ἐκδύσου σὺ τοῦ ποιητοῦ.

Ἴδού τον καὶ ἀπέρχου.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ναὶ, ἀπέρχομαι,

(918) Γούνα, ἡ λέξις εὔρηται παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς.

(921) ~~~~~,~~~,

~~~~~

~~~~~

~~~~~

(926) ~~~~~,~~~~~

~~~~~

~~~~~

κ' αὐτὰ θὰ ψάλλω εἰς τὴν πόλιν σας ἐλθών·

«Ψάλλε, ὦ Χρυσόθρονε,

935

σὺ, τὴν ψυχράν, τρομεράν·

εἰς χιονώδ', εἰς πολύσπορον ἤλθον γῆν, ἀλαλαί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πλὴν, μὰ τὸν Δία, φεύγεις ἀπὸ τὰ ψυχρὰ

αὐτὰ, θερμὸν χιτῶνα μετὰ σοῦ λαβών.

Δὲν ἤλπιζον, μὰ Δία, τὸ κακὸν αὐτὸ,

940

νὰ μάθῃ οὗτος παρευθὺς τὴν πόλιν μας.

(Πρὸς τὸν Ἱερέα)

Λοιπὸν σὺ γύρνα πάλιν μὲ τὸ νίψιμον.

ΙΕΡΕΥΣ

Προσέχετε!

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ (ἔρχεται)

Τὸν τράγον μὴ κουρεύετε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τίς εἶσαι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Χρησμολόγος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ᾠ ποῦ νὰ χαθῇς!

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Καλότυχε, τὰ θεῖα μὴν περιφρονῇς,

945

διότ', ὑπάρχει Βάκιδος χρησμὸς, λαλῶν

περὶ Κουκκοσυννεφοπόλεως.

(934)

— — —, — — —

— — —, — — —

— — —, — — —, — — —, — — —, — — —

(942)

Τὰ θύματα, πρὶν τὰ σφάζωσι, τὰ ἐκούρευον (κατάρχεσθαι.)

(945)

Βάκις, ἀρχαῖος Βοιωτὸς μάντις, γράψας χρησμοὺς ἐν ἑξαμέτροις.

Ἰδ. Ἡρόδ., Πaus. καὶ Ἀριστοφ. Ἰππ. καὶ Εἰρήν. 1009.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ πῶς

δὲν εἶχες προφητεύσει πρὶν οἰκήσωμεν
ἡμεῖς αὐτήν;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Τὸ θεῖον μὲ ἐμπόδιζε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸν χρησμὸν ἔλ' ἄς τὸν ἀκούσωμεν λαιπόν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

950 «Ὅμως ὁψέποτε λύκοι καὶ ἄσπραι συγχρόνως κου-
[ροῦναι
τὸ μεταξὺ κατοικοῦν Σικυῶνος ὁμοῦ καὶ Κορίνθου ...»

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί κοινὸν ἔχουν οἱ Κορίνθιοι μ' ἡμᾶς;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Μὲ τοῦτ' ὁ Βάκις τὸν ἀέρα ἐννοεῖ.

«Εἰς τὴν Πανδώραν νὰ θύσητε πρῶτον κριὸν λευκο-
[μάλλην.

955 Ὅστις δ' ἂν ἔλθῃ τῶν λόγων μου πρῶτος προφήτης,
[εἰς τοῦτον
δόσατε ἔνδυμα ἄσπρον, καὶ πέδιλα δόσατε νέα.»

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Περὶ πεδίλων λέγει;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Λάβε τὸ χαρτί.

(953) Ὡς ὄντα δηλ. τὸν ἀέρα μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Τὸ δὲ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος ἦν παροιμιωδῶς περίφημον διὰ τὴν εὐφορίαν του. Ἰδ. Ἀθην. Ε, 219.

(954) Εἰς τὴν Πανδώραν, τὴν Θεάν τῶν δώρων.

(957) Τὸ βιβλίον, τὸ περιέχον τοὺς χρησμούς.

«Δότε τον δὲ καὶ φιάλην, καὶ σπλάγχνων τὴν φού-
 ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ [κταν γεμάτην.»

Καὶ περὶ σπλάγχνων λέγει;
 ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Λάβε τὸ χαρτί.

960 «Ἄν δὲ, θεσπέσιε νέε, αὐτὰ ὡς ἐντέλλομαι πράξης,
 θενὰ γενῆς ἀετὸς εἰς τὰ σύννεφ'. Ἄν ὅμως δὲν δώσης,
 δὲν θενὰ εἷς' ἀετὸς, τρυποκάρυδον, οὔτε τρυγόνι.»

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ λέγει;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Λάβε τὸ χαρτί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν ὁμοιάζει ὁ χρησμὸς σου μ' ὃν ἀντέγραψα
 965 ἐγὼ τοιοῦτον παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.
 «Ὅταν δὲ ἄνθρωπος ξένος, ἀπρόσκλητος ἔλθῃ ἀγύρ-
 [της,
 καὶ ἐνοχλῶν τὰς θυσίας, ζητῇ νὰ μεθέξῃ τῶν σπλάγ-
 [χνων,
 τότε κτυπᾷτε αὐτὸν μεταξὺ τῶν πλευρῶν τοῦ ἀπό-
 ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ [νωσ.»

Μωρολογεῖς νομίζω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λάβε τὸ χαρτί.

970 «Μὴ τὸν ἀφήνετε δὲ, οὔδ' ἂν εἶν' ἀετὸς τῶν συν-
 [νέφων,
 οὔτ' ἂν εἶναι ὁ Λάμπων, ἢ ἂν Διοπεΐθης ὁ μέγας.»

(961) Χρησμὸς (ἴσως τοῦ Βάκιδος) προέλεγεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅτι θὰ ὑψω-
 θῶσιν ὡς ἀετὸς.

(971) Λάμπων καὶ Διοπεΐθης, μάντις.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

Καὶ ὅλ' αὐτὰ τὰ λέγει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λάβε τὸ χαρτί.

Θὰ κρημνισθῇς εἰς κόρακας;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ὦ συμφορά!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν θὰ πηγαίνης νὰ χρησιμολογῇς ἄλλοῦ;

ΜΕΤΩΝ

(ἔρχεται)

975 Πρὸς ὑμᾶς ἦλθα...

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄλλο ἔρχεται κακόν.

Νὰ κάμης τί; ὁποῖαν ἔχεις συμβουλὴν,
ποῖον σὲ φέρει εὖρημα, τίς κόθορνος;

ΜΕΤΩΝ

Νὰ σᾶς μετρήσω τὸν ἀέρα ἔρχομαι,
νὰ τὸν ῥυμοτομήσω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πλὴν, μὰ τοὺς Θεοὺς,

980 εἰπὲ, τίς εἶσαι;

ΜΕΤΩΝ

Τίς; ὁ Μέτων εἴμ' ἐγώ.

Γνωστὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα κ' εἰς τὸν Κολωνόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ τ' εἶν' αὐτά;

(977) Κόθορνος, εἶδος ὑποδήματος, ἰδίως τὸ τραγικόν.

(980) Ὁ Μέτων εἶναι ὁ περίφημος γεωμέτρης καὶ ἀστρονόμος.

(981) Κολωνός, μέρος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐξ οὗ λέγεται ὅτι ἦν ὁ Μέτων.

ΜΕΤΩΝ

Κανόνες εἶν' αἰέριοι·

διότι, βλέπεις, ἔχει περίξ ὁ αἴρ
κλιβάνου σχῆμα· ἐφαρμόζων δὲ αὐτὸν

985 ἐπάνω τὸν κανόνα τὸν κυρτὸν, κ' ἐντὸς
τὸν διαβήτην . . . , ἐννοεῖς ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν ἐννοῶ.

ΜΕΤΩΝ

Μ' ὀρθὸν κανόνα θὰ μετρήσω, νὰ γενῇ
τετράγωνος ὁ κύκλος, κ' εἰς τὸ κέντρον του
ἡ ἀγορά· ὀρθαὶ δὲ εἰς τὸ μέσον του
990 νὰ διευθύνωντ' αἱ ὁδοί, ὡς ὁ ἀστὴρ
στρογγύλος ὢν, καθέτους ὅμως περίξ του
ἀκτῖνας ἀποστίλβει.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄνθρωπος Θαλῆς!

ὦ Μέτων!

ΜΕΤΩΝ

Τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἦξεύρεις ὅτι σ' ἀγαπῶ.

Ἄλλ' ἀκουσέ με, κίνησε τὸν δρόμον σου.

ΜΕΤΩΝ

995 Τί κακὸν τρέχει ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὡς εἰς Λακεδαίμονα,

(992) Ἐπὶ χλευασμῷ (οὗ ὅμως ὁ σοφὸς Μέτων δὲν ἦτον ἄξιος) τὸν παρα-
βάλλει πρὸς τὸν μαθηματικώτατον τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν.

διώκονται οἱ ξένοι, καὶ μοιράζονται
ξυλιαῖς ἐδῶ.

ΜΕΤΩΝ

Μὴ ἔχετ' ἐπανάστασιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Διόλου.

ΜΕΤΩΝ

Πῶς δέ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅλοι ὁμοθυμαδὸν,
ὅσους ἀγύρτας, τοὺς ἀποδιώκομεν.

ΜΕΤΩΝ

1000 Λοιπὸν, νὰ φύγω;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μάλιστα, καὶ ἀγνοῶ
ἂν θὰ προφθάσῃς. Αἱ ξυλιαῖς σ' ἐπρόφθασαν.
(Τὸν χτυπᾷ.)

ΜΕΤΩΝ

ὦ δυστυχία!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν σοὶ ἔλεγα ἐγώ;
Δὲν θὰ πηγαίνῃς καὶ ἄλλοῦ νὰ μετρηθῇς;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

(Ἐρχεται κρατῶν δύο κάλπας ψηφοφορικάς.)

Πρόξενοι!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ποῖος εἶν' ὁ Σαρδανάπαλος;

(1004) Εἰς ξένην πόλιν ἐρχόμενος, ζητεῖ τοὺς προξένους, τοὺς τεταγμένους νὰ δέχωνται τοὺς Ἀθηναίους. Σαρδανάπαλον δὲ τὸν λέγει διότι πιθανῶς εἶν' ἐνδεδυμένος πολυτελῶς.

316

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

1005 Κληρωθείς ἦλθα μὲ κουκκὶ ἐπίσκοπος
εἰς Κουκκοσυννεφόπολιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐπίσκοπος!

Ποῖος σὲ στέλλει;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Τοῦτο τὸ παλαιόχαρτον
τὸ τοῦ Τελέου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Στέργεις τὸν μισθὸν λαβὼν
ν' ἀναχωρήσης χωρὶς ζάλας;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Βέβαια.

1010 Θέλω νὰ σπεύσω εἰς τὴν συνεδρίασιν,
ὅπου ὑπὲρ Φαρνάκου ἔπραξά τινα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λάβε καὶ τρέχε. Πληρωμή σου εἶν' αὕτη.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Τ' ἦν τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τοῦ Φαρνάκου συνεδρίασις.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Μάρτυρες εἴσθε. Δέρουν τὸν Ἐπίσκοπον.

(1005) Ἐπίσκοποι ἐστέλλοντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐπιτηρηταί, ἀναλόγως τοῖς ἀρμοσταῖς τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐλαχε δὲ ἡ ἐξελέγη διὰ ψήφου.

(1008) Δίπλωμα ὃ τὸν ἔδωκεν ὁ Τελέας. Ἐν στ. 169 ἀναφέρει τὸν Τελέαν ὡς κοῦφον καὶ πονηρὸν συκοφάντην, ὃν διὰ τοῦτο παραβάλλει πρὸς πετώμενα ὄρνεα.

(1010) Τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου.

(1011) Φαρνάκης, σατράπης Πέρσης. Αἰνίττεται δὲ τὰς μετὰ τῶν ξένων ῥαδιοιουργίας καὶ συνεννοήσεις τῶν πολιτευομένων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1015 Δέν θενά φύγῃς, ἔχων καὶ τὰς κάλπας σου ;
Φρικτὸν δέν εἶναι ; Ἐπισκόπους στέλλουσι,
πρὶν θυσιάσῃ τοῖς Θεοῖς ἢ πόλις μας.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ (ἔρχεται)

«Ἐάν δ' ὁ Κουκκοσυννεφοπολίτης τὸν Ἀθηναῖον ἀ-
δικῇ...»

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί κακὸν πάλιν τὸ βιβλίον εἶν' αὐτό ;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

1020 Ὁ ψηφισματοπώλης εἶμαι. Νέους δέ
νὰ σᾶς πωλήσω νόμους ἔφερα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ τί ;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Οἱ κουκκοσυννεφοπολῖται θὰ δεχθοῦν
τοιούτους νόμους, μέτρα καὶ σταθμὰ, καθὼς
οἱ Ὀλοφύξιοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1025 Σὺ δὲ τὰ μέτρα ὥς οἱ Ὀτοτύξιοι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Τί ἔπαθες ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δέν φεύγεις μὲ τοὺς νόμους σου ;
Θενά σέ δείξω σήμερον νόμους πικρούς.

(1015) Τὰς κάλπας τῆς ψηφοφορίας, ἃς εἶχε φέρει ὅπως ἐγκαταστήσῃ
δικαστήριον, ὡς ἔπραττον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις.

(1018) Πεζὸν ὕψος δικαστικῶν ἀποφάσεων.

(1024) Ὀλόφυξος, μικρὰ Θρακικὴ πόλις, σύμμαχος ὑποτελὲς τῶν Ἀθηνῶν.

(1025) Δηλ. θὰ ὠτοτύξῃς, θὰ κλαύσῃς.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Κλητεύω τὸν Πεισθέταιρον δι' ὕβριν
εἰς τὸν Μουνυχιῶνα μῆνα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1030 Τῷ ὄντι λέγεις, καὶ ἀκόμη εἶς' ἐδῶ;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«Ἐάν δ' ἀποδιώκῃ τις τοὺς ἄρχοντας,
κατὰ τὴν στήλην μὴ δεχόμενος αὐτοὺς...»

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κακὸν νὰ σ' ἔλθῃ! Καὶ ἀκόμη εἶς' ἐδῶ;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Δραχμὰς μυρίας σ' ἐπιβάλλω πρόστιμον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1035 Κ' ἐγὼ σκορπιῖζω καὶ τὰς δύο κάλπας σου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Νύκτα τὴν στήλην, ἐνθυμεῖς, ἐβρώμισες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αἶβοῦ! συλλάβετέ τον. Πῶς; δὲν στέκεσαι;

ΙΕΡΕΥΣ

Ἄς φύγωμεν ἐντεῦθεν τάχιστα καὶ ἡμεῖς,
εἰς τοὺς Θεοὺς τὸν τράγον ὅπως θύσωμεν.

(Ἐξέρχονται ὁ Ἱερεὺς, ὁ Πεισθέταιρος
καὶ ὁ Εὐελπίδης.)

(1028—29) Πεζόν.

(1029) Κατὰ τὸν Μουνυχιῶνα, τὸ ἔαρ, ἐδικάζοντο ἐν Ἀθήναις αἱ πρὸς τοὺς
ξένους δίκαι.

(1031) Πεζόν.

(1032) Στήλη, ἣ ἐφ' ἧς ἦν ἐπιγεγραμμένος ὁ νόμος.

(1034) Τῆς ὕβρεως ὁ ἀγὼν ἦν τιμητός. Ὁ ἐνάγων ἐπρότεινε τὸ εἰς τὸν
ἀντίδικόν του ἐπιδλητέον πρόστιμον.

Ἡμίχθους

ΣΤΡΟΦΗ

- 1040 Εἰς ἐμὲ τὸν παντόπτην τούντεῦθεν
τὸν παντάρχην οἱ ἄνθρωποι ὅλοι παντοῦ
θα προσφέρουν εὐχὰς καὶ δεήσεις.
Ἐπειδὴ τὴν γῆν πᾶσαν ἐγὼ ἐφορῶ,
καὶ τοὺς θάλλοντας σώζω καρπούς της
- 1045 πανσπερμίαν φονεύων θηρίων,
ὅσα, ὡς εἰς τὴν γῆν τι φυτρώσῃ,
ἀπὸ τοῦ κάλυκος εὐθύς μὲ σιαγόν' ἀχόρταγον
ἐπὶ τῶν δένδρων κάθηνται καὶ τρώγουν τὸν καρ-
[πὸν αὐτῶν.
- 1050 Ἀποκτείνω καὶ ὅσα, φυλῶν ἐλαπτικῶν,
ἐπιφέρουσ' εἰς κήπους εὐώδεις φθοράν·
ὅσα δὲ δαγκάνοντα ἢ ἔρποντ', αὐτὰ,
τὰ ἐξολοθρεύει ὅλα ἢ γοργὴ πτέρυξ μου.

ΧΟΡΟΣ

Σήμερον διαλαλεῖται εἰς τὴν πόλιν πανταχοῦ,
τὸν ἐκ Μήλου Διαγόραν ἂν φονεύσῃ τις ὑμῶν,

(1040—52) $\begin{array}{l} \underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{u}}} \\ \underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}- \end{array} \left. \vphantom{\begin{array}{l} \underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{u}}} \\ \underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}- \end{array}} \right\} 2.$
 $\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{u}}} 3.$
 $-\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{uu}}},\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-$
 $-\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{u}}}-$
 $\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}-,\underline{\underline{\text{uu}}}-\underline{\underline{\text{uu}}}- 2.$
 $-\underline{\underline{\text{uu}}} -\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{uu}}}$
 $-\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{uu}}},-\underline{\underline{\text{u}}}-,-\underline{\underline{\text{u}}}-$

Τοῦ τύπου τούτου τὸ ἀρχαῖον κείμενον ἔχει τὰ μακρὰ, τὸ νέον τὴν ἀνάλυ-
σιν αὐτῶν εἰς βραχέα.

(1054) Διαγόρας, Μήλιος φιλόσοφος ὡς ἄθεος καταδιωχθεὶς, καὶ φυγὼν ἐξ
Ἀθηνῶν.

- 1055 τάλαντον νὰ λάβῃ μέλλει· καὶ ἂν τύραννόν τινα
τῶν ἀποθανόντων κτείνῃ, θενὰ λάβῃ τάλαντον.
Θέλομεν κ' ἡμεῖς δὲ τῶρα νὰ διαλαλήσωμεν.
Τὸν Σποργίτην Φιλοκράτην ἂν φονεύσῃ τις ὑμῶν,
τάλαντον θὰ λάβῃ· ἂν δὲ φέρῃ ζῶντα, τέσσαρα,
1060 ἐπειδὴ πωλεῖ τοὺς σπίνους πρὸς ἑπτὰ τὸν ὀβολόν,
δι' ἐπίδειξιν τὰς κίχλας βασανίζει καὶ φουσᾶ,
καὶ τὰς μύτας τῶν κοσσύφων μὲ πτερὰ διαπερᾶ,
καὶ περιστερὰς ὁμοίως συλλαμβάνει καὶ κρατεῖ,
καὶ ὡς κράκτας τὰς βιάζει νὰ πετοῦν εἰς δίκτυα.
1065 Ταῦτα σᾶς διαλαλοῦμεν. Ἄν κλεισμένας κρύπτη τις
ὄρνιθας εἰς τὴν αὐλήν του, ἃς ἀνοίξῃ τὴν αὐλήν.
Ἄλλ' ἐὰν καὶ δὲν πεισθῇτε, θενὰ σᾶς συλλάβωμεν,
θὰ σᾶς δέσωμεν, κ' ὡς κράκται θὰ μᾶς χρησιμεύητε.

Ἡμίχορος

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

- ᾧ φίλῃ τῶν πετώντων ὀρνέων
1070 πανευδαίμων! διότι χειμῶνα ποτὲ
δὲν ἐνδύονται γούνας παχείας,
οὔτε δὲ ἢ ἀκτὶς ἢ καλοκαιρινή,
πνιγερὰν εἰς ἡμᾶς στέλλει ζέστην,
ἀλλ' εἰς κόλπους ἀνθούντων λειμώνων
1075 ὑπὸ φύλλων σκιάδας φωλεύω,
ὅταν μ' ὀξὺ σύριγμα ὁ κράκτης ὁ θεόπνευστος,
ψάλλῃ εἰς τὸν καύσωνα καὶ ἡλιομανῆς βοᾷ,

(1055) Οἱ φιλελεύθεροι Ἀθηναῖοι καὶ ἀποθανόντας ἀπεστρέφοντο τοὺς τυράννους, ὥστε εἰ δυνατόν νὰ τοὺς θανατώσωσι.

(1058) Περὶ Φιλοκράτους Ἰδ. στ. 14.

(1069—81) Τὸ μέτρον ὡς 1040—52 πλὴν στ. 1069, ἀντιστοιχοῦντος εἰς στ. 1048, καὶ ἔχοντος οὕτω·

—υ—υ—, —υ—υ—, υ—υ—, υ—υ—

τὸν χειμῶνα εἰς σπήλαια κοῖλα περνῶ,
 μέ τὰς νύμφας συμπαίζων εἰς νάπας βουνῶν·
 1080 βόσκομεν δ' ἀνοίξεως παρθενικά
 μύρτα λευκανθῆ, καὶ τῶν χαρίτων φυτεύματα.

ΧΟΡΟΣ

- Τοὺς κριτὰς περὶ τῆς νίκης νὰ εἰπῶμεν θέλομεν.
 Ἀγαθὰ, ἂν μᾶς ἐγκρίνουν τόσα θὰ τοῖς δώσωμεν,
 ὥστε δῶρα θενὰ λάβουν ὑπὲρ τὸν Ἀλέξανδρον.
 1085 Πρῶτον μὲν, αὐτὸ 'ποῦ ὅλοι λακταρεῖτε οἱ κριταί,
 πώποτε δὲν θὰ σᾶς λείψουν γλαῦκες λαυριωτικάι·
 θενὰ κατοικοῦν μαζῇ σας, καὶ εἰς τὰ βαλάντια
 τὰ πουλία των γεννῶσαι, θὰ κλωσήσουν ὀβολούς.
 Ἔπειτα θὰ ὁμοιάζουν αἱ οἰκίαι σας ναοὺς,
 1090 ἐπειδὴ τὰς ὀροφάς των θὰ στεγάζῃ αἰετός.
 Ἄν δ' ὑπούργημα λαβόντες θέλητε ν' ἀρπάσητε,
 θὰ σᾶς δίδωμεν εἰς χεῖρας ἱεράκιον ταχύ.
 Ἄν δὲ πούποτε δειπνήτε, στέλλομεν τὴν σγάρανμας.
 Καθ' ἡμῶν δ' ἂν κηρυχθῆτε, χάλκινα σκιάδια
 1095 βάλετε ὡς ἀνδριάντες· ἐπειδὴ χωρὶς αὐτῶν
 ἔνδυμ' ἂν κᾶνεις φορέσῃ ἄσπρον, θὰ τιμωρηθῇ.
 Ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω θενὰ τὸν λερώνωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (ἐπανερχόμενος)

Ἦ μὲν θυσία ἦτον, ὦ πτηνὰ, καλή.
 Πῶς νὰ μὴ ἔλθῃ ἐκ τοῦ τείχους ἄγγελος,

(1084) Τὰ δῶρα ἃ ἔλαβεν ὁ Πάρις ὅταν ἐπρόκρινε τὴν Ἀφροδίτην.

(1086) Αἱ δραχμαὶ τοῦ Λαυριωτικοῦ ἀργύρου, ἔχουσαι τύπον γλαυκός.

(1090) Ἀετός καὶ τὸ αἰέτωμα, τὸ τριγωνικὸν πέρας τῆς στέγης τῶν ναῶν.

(1094) Εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἱσταμένων χαλκῶν ἀνδριάντων
 ἔθετον χαλκᾷ μηννοειδῇ σκιάδια προφυλάττοντα αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν
 τῶν ὀρνέων.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΓΡΑΜΜΗ — Τόμ. Ε']

26

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1100 νὰ μάθωμεν πῶς εἶναι τὰ κεῖ πράγματα;
Πλὴν τίς φουσᾶ καὶ τρέχει ὡς τὸν Ἀλφειόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α΄

Ποῦ εἶναι, ποῦ, ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ, ποῦ εἶναι, ποῦ,
ποῦ εἶν' ὁ ἄρχων ὁ Πεισθέταιρος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐγώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α΄

Ὁ κοδομήθη πᾶν τὸ τεῖχος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κάλλιστα.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α΄

1105 Ὁραῖον ἔργον, μεγαλοπρεπέστατον
ὥστ', ἂν ἐπάν' ὁ Προξενίδης Κομπασεὺς
κ' ὁ Θεαγένης μ' ἅμαξαν ἀπαντηθοῦν,
καὶ μ' ἄλογα μεγάλα ὡς τὸ Δούριον,
θενὰ περάσουν κατὰ πλάτος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἡρακλῆ!

ΑΓΓΕΛΟΣ Α΄

1110 Ἔχει δὲ μῆκος, τὸ ἐμέτρησα ἐγώ,
ἑκατοντόργυιον.

(1101) Ἀναφέρει τὸν Ἀλφειὸν μᾶλλον ἵσως διότι παρ' αὐτῷ ἑσταδιοδρο-
μοῦν.

(1106) Ὁ Προξενίδης, ἵσως πρόγονος τοῦ μεταγενεστέρως χρηματίσαντος
ἐπωνύμου (Ant. Hell. II, ἀρ. 471.) Κωμωδῶν αὐτὸν ὡς κομπάζοντα, πλάττει
τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ Κομπασεὺς, ἀντὶ ἵσως Στειριεὺς, ὡς λέγεται ἐν ἐπιταφίῳ
ὁμῶνυμός τις καὶ πιθανῶς συγγενὴς αὐτοῦ (Αὐτ. ἀρ. 1624.)

(1107) Θεαγένης, ἴδ. ἀνωτ. στ. 828.

(1108) Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπῆρχε κολοσσιαῖος χαλκοῦς Δούριος ἵππος,
ἔργον Στρογγυλίωνος (Ant. Hell. I, ἀρ. 41.)

(1109) Ἀπαραλλάκτως ὡς λέγει ὁ Θουκυδίδης διὰ τὸ τεῖχος τοῦ Πειραιῶς
(Θουκ. Α, 93.)

(1111) Διὰ πτηνὰ δὲν ἀπητεῖτο μακρότερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί μάκρος, Ποσειδῶν!

Τόσον μακρὸν δὲ τίνες τ' ὤκοδόμησαν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α'

Τὰ ὄρνεα, (ὅχ' ἄλλος, οὔτ' Αἰγύπτιος
κεραμοφόρος, κτίστης, οὐδὲ λιθουργός),

1115 διὰ χειρῶν των, ὥστε τὰ ἐθαύμασα.

Τρισμύρι' ἦλθον ἐκ Λιβύας γερανοί,
καταπίοντες λίθους εἰς θεμέλια,
καὶ μὲ τὰ ῥάμφ' οἱ ὀρτυγες τοὺς ἔκοπτον.

Ἄλλοι δὲ μύρι' ἠχθοφόρουν πελαργοί.

1120 Νερὸν δ' εἰς τὸν ἀέρα ἤντλουν κάτωθεν
χαραδριοὶ καὶ τ' ἄλλα τὰ ποτάμια.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τίς δὲ προσῆγε τὸν πηλόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α'

Ἑρωδιοὶ

μὲ τὰς λεκάνας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀλλὰ πῶς τὸν ἔβαλον;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α'

Αὐτὸ, καλὲ, τὸ εὖρον τεχνικώτατα.

1125 Αἱ χῆνες ὥς μὲ πτύα μὲ τοὺς πόδας των
κτυπῶσαι, εἰς λεκάνας ἔβαλον αὐτόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Οἱ πόδες, ὦ! τί πρᾶγμα δὲν ἐργάζονται!

(1113) Αἰγύπτιοι, κτίσται ἄριστοι, ὡς κτίσαντες καὶ τὰς πυραμίδας.

(1116) Οἱ γερανοὶ ἔρχονται ἐξ Ἀφρικῆς.

(1127) Ἄντ' «αἱ χεῖρες κτλ.» κατὰ παροιμίαν «Τί ὅητα χεῖρες
οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο;»

ΑΓΓΕΛΟΣ Α'

Κ' αἰ πάππαι, φοροῦσαι περιζώματα,
ἔφερον πλίνθους· καὶ τὸ πηλοφόριον,
1130 κρατοῦσ' ἐπέτων, ὡς παιδία, μετ' αὐτάς
αἰ χελιδόνες, εἰς τὸ στόμα των πηλόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί νὰ μισθῶμεν μισθωτοὺς εἰς τὸ ἐξῆς;
Τὰ δὲ τοῦ τείχους ξύλινα εἶπέ μοι, τίς
τὰ κατηργάσθη;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α'

Ἦσαν λεπτουργοί, πτηνά·
1135 τεχνῖται πελεκάνοι ἐπελέκησαν
τάς πύλας μὲ τὰ ῥάμφη· καὶ ὁ κτύπος ἦν
ὅτ' ἐπελέκων, ὡς παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς.
Μὲ πύλας τώρα ὅλ' αὐτὰ ἐκλείσθησαν,
καὶ μὲ μοχλοὺς κλειδοῦνται καὶ φυλάττονται,
1140 περιπολοῦνται, περικωδωνίζονται,
φρουραὶ εἰς ὅλους καὶ πυραὶ ἐτάχθησαν
τοὺς πύργους. Ἄλλὰ τρέχω τώρα νὰ νιφθῶ
ὀλίγον. Σὺ δὲ πράξε τὰ ἐπίλοιπα.

ΧΟΡΟΣ

Αἶ σὺ, τί κάμνεις; στέκεσαι καὶ ἀπορεῖς
1145 πόσον ταχέως ἔγινε τὸ τεῖχός μας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κ' εἶναι ἀπορίας ἄξιον, μὰ τοὺς Θεούς.
Τῇ ἀληθείᾳ ψεύματα μοὶ φαίνεται.
Ἄλλ' ἰδοὺ φύλαξ τῶν ἐκεῖθεν, ἄγγελος
ἔρχεται τρέχων, ὡς πυρρίχην νὰ πηδᾷ.

(1128) Διὰ τὸ διάφορον χρῶμα τοῦ στήθους των.

(1140) Κώδωνας εἶχον οἱ περίπολοι.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β'

1150 Ἴοῦ ἰοῦ, Ἴοῦ ἰοῦ, Ἴοῦ ἰοῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί εἶναι τοῦτο;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β'

Φοβερά ἐπάθαμεν.

Ἐκ τῶν Θεῶν τις, ἐκ Διὸς, ἐπέρασεν
εἰς τὸν αἆρα διὰ τῶν πυλῶν, λαθὼν
ἡμεροσκόπους φύλακας, τοὺς κολοιοὺς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1155 ὦ πρᾶξις, πρᾶξις ἀνοσία καὶ κακή.
Τίς δ' εἶναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β'

Δέν ἤξεύρω. Ὅτι δὲ πτερὰ
φορεῖ ἤξεύρω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Περιπόλους ἔπρεπε
να στείλετε ἀμέσως.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β'

Καὶ ἐστείλαμεν

ἱπποτοξότας παμπληθεῖς ἱέρακας.

1160 Ἐκίνησαν δὲ κ' ὅλ' οἱ γαμψώνυχες,
ἀνεμοδάμης, γέρανος, γύψ, αἰτὸς,
καὶ τὸν Θεὸν ζητοῦσι· τρέμει δ' ὁ αἰθὴρ
εἰς τῶν πτερύγων τὴν ὁρμήν καὶ τοὺς τρυγμούς.
Μακρὰν δὲν εἶναι πλέον. Κάπου ἀπ' ἐδῶ

1165 θὰ εἶναι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὰς σφενδόνας ἅς ἀρπάσωμεν,

(1159) Τρισμυρίους, λέγει ὁ ποιητής.

τὰ τόξα. Ὑπηρεῖται, ὅλοι τρέξατε,
τοξεύετ' ὅλοι. Τὴν σφενδόνην δότε με.

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΡΟΦΗ

1170 Πόλεμος αἵρεται,
πόλεμος ἄφατος,
πρὸς τοὺς Θεοὺς κ' ἐμέ.
Τὸ κενὸν φρούρει, πᾶς,
τὸ συννεφόφρακτον,
Ἐρεβογέννητον,
μὴ περάσ' ἴσως τις
1175 τῶν Θεῶν σὲ λαθών.

Ἴδέτε πλήν, προσέχετε!
Ἐγγὺς θὰ εἶναι ὁ Θεός. Ἀκούεται
τὸ ἐναέριόν του πτεροκτύπημα.

(Ἐπιφαίνεται ἡ **ΙΡΙΣ** πετώσα.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1180 Αἶ σύ! Ποῦ, ποῦ πετᾷς; ποῦ; Μένε ἥσυχος.
Τὸν δρόμον παῦσε· στάσου καὶ μὴ προχωρῆς.
Τίς εἶσαι, πόθεν, ἔπρεπε νὰ μᾶς εἰπῆς.

ΙΡΙΣ

Παρά τῶν Ὀλυμπίων ἔρχομαι Θεῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καλεῖσαι πλοῖον; περικεφαλαία; πῶς;

ΙΡΙΣ

Ἴρις γοργή.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Σαλαμινία; Πάραλος;

(1168—75) — — — — — (τὰς μακρὰς ἐνίοτε ἀναλελυμένας.)

(1183) Τὴν νομίζει πλοῖον, διότι τρέχει, περικεφαλαίαν διότι ἔχει πτερὰ.

(1184) Ἦσαν αἱ δύο ἀγγελιαφόροι τριήρεις τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἡ Ἴρις ἦν
τῶν Θεῶν ἀγγελιαφόρος.

ΙΡΙΣ

1085 Τί τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

*Ἄς συλλάβῃ ταύτην τις ὑμῶν,
ἀνεμοδάμης.

ΙΡΙΣ

Νὰ συλλάβωσιν ἐμέ;
Τί κακὸν τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Θενὰ κλαύσης, καὶ πολύ.

ΙΡΙΣ

*Ἄτοπον πρᾶγμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Διὰ ποίων δὲ πυλῶν
ὦ μισαρὰ, εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος μας;

ΙΡΙΣ

1190 Τὰς πύλας δὲν γνωρίζω, κατ' ἀλήθειαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

*Ἀκούσατέ την πῶς μᾶς εἰρωνεύεται.
*Ἄν πρὸς τοὺς κολοιάρχας ἦλθες, λέγε μας.
Τῶν πελαργῶν σφραγιῖδα ἔχεις;

ΙΡΙΣ

Τί κακόν!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν ἔχεις;

ΙΡΙΣ

*Υγιαίνεις;

(1192) Κολοιάρχαι, οἱ ἀξιοματικοὶ τῶν φρουρούντων κολοιῶν. *Ἰδ.
στ. 1154.

(1193) Σφραγιστὸν διαβατήριον.

(1194) *Υγιαίνεις, δηλ. ἔχεις τὰς φρένας ὑγιεῖς;

328

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὴν ὑπογραφὴν

1195 ὀρνίθβαρχος οὐδεὶς σοὶ ἐπεκύρωσε ;

ΙΡΙΣ

Καλότυχε, οὐδεὶς μοι ἐπεκύρωσε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ πετᾶς οὕτω τὸ λοιπὸν ἐν σιωπῇ,
διὰ τοῦ χάους καὶ τῆς ξένης πόλεως ;

ΙΡΙΣ

Πῶς ἄλλως πρέπει νὰ πετῶσιν οἱ Θεοί ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1200 Δὲν τὸ ἤξεύρω. Ὅχι οὕτω βέβαια.

Παρανομεῖς δὲ τώρα. Κ' ἤξευρε αὐτὸ,
ὅτι πασῶν Ἰρίδων δικαιοτάτα
θ' ἀπέθνησκες, ἂν εἶχες ὅ,τι σ' ἤξιζεν.

ΙΡΙΣ

Ἀθάνατος πλὴν εἶμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πλὴν θ' ἀπέθνησκες.

1205 Μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐπάσχομεν δεινὰ,
ἂν τῶν μὲν ἄλλων ἤρχομεν, σεῖς δ' οἱ Θεοὶ
ἡσχημονεῖτε, οὐδὲ κατεπιθέσθε
ν' ἀκούητέ πως καὶ τοὺς καλλητέρους σας.
Ποῦ ἀρμενίζεις, λέγε μοι, μὲ τὰ πτερὰ ;

ΙΡΙΣ

1210 Ἐγώ ; πρὸς τοὺς ἀνθρώπους παρὰ τοῦ πατρὸς
πετῶ, νὰ εἶπω τοῖς Θεοῖς νὰ θύωσι,
ν' ἀρνοσφαγῶσιν εἰς βουθυσιῶν βωμοὺς,
νὰ καίουν κνίσσαν.

(1210) Πρωδίη χωρίου τοῦ Σοφοκλέους (ἐκ τῶν ἀποσπασμάτων.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ποίους λέγεις; τί Θεούς;

ΙΡΙΣ

Ποίους; ἡμᾶς τοὺς ὄντας εἰς τὸν οὐρανόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1215 Θεοὶ σεῖς εἴσθε;

ΙΡΙΣ

Ποῖοι ἄλλ' εἶν' οἱ Θεοί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὰ ὄρνεα· κ' εἰς ταῦτα ὅλ' οἱ ἄνθρωποι,
ὅχ' εἰς τὸν Δία, μὰ τὸν Δί', ἅς θύωσι.

ΙΡΙΣ

Μωρὲ, μωρὲ! Τὰς φρένας μή συ τῶν Θεῶν
τὰς δεινάς κίνει, σύσσωμον τὸ γένος σου
1220 μὴ βροντὴ δίκης καταστρέψη τοῦ Διός,
καὶ μὴ τὸ σῶμα, μὴ τοὺς οἴκους τοὺς κτιστοὺς
φλόξ σοὶ τεφρώσῃ Λικυμνίου κεραυνοῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

"Ακουσον σὺ, καὶ παῦσον τοῦ νὰ φλυαρῇς.
Ἑσύχασον· εἶπέ με, Φρύγα ἢ Λυδὸν
1225 θαρρεῖς πῶς θὰ ξιππάσῃς μὲ τοὺς λόγους σου;
Ἐξεύρεις ὅτι ἂν ὁ Ζεὺς μὲ ἐνοχλῇ,
τοὺς οἴκους του, τοὺς οἴκους τοῦ Ἀμφίονος
θ' ἀποτεφρώσω μὲ πυρφόρους ἀετούς.
Εἰς οὐρανὸν θὰ στείλω πορφυρίωνας,

(1222) Λικύμνιος, ἀπολεσθεῖσα τραγωδία τοῦ Εὐριπίδου, ἐν ᾗ ἔκκεραυνο-
λεῖτό τις.

(1224) Λυδὸν ἢ Φρύγα, κατὰ τὴν Ἀλκηστιν τοῦ Εὐριπίδου, στ. 649.

(1227—28) Ἐκ τῆς ἀπολεσθείσης Νιόβης τοῦ Αἰσχύλου.

(1229) Πορφυρίωνες, ἴδ. στ. 559.

330

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 1230 μέ πανοπλίας ἐνδυμένους παρδαλᾶς,
 ἑξακοσίους κ' ἔτι πλέον. Ἄλλοτε
 εἰς Πορφυρίων ἀρκετὰ τὸν ἔβλαψε.
 Καὶ σὺ δ' ἂν μ' ἐνοχλήσης, τὴν διάκονον,
 θὰ τὴν τινάξω μίαν καὶ ἀνάσκελα,
 1235 τὴν Ἴριν τὴν ἰδίαν, ὥστε ν' ἀπορῆς,
 πῶς γέρων ἔχω δύναμιν νεανικὴν.

ΙΡΙΣ

Κακότυχε, νὰ σκάσης μέ τοὺς λόγους σου!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν θὰ τὸ στρίψης, παρευθὺς, εὐράξ πατάξ;

ΙΡΙΣ

Ἄν δὲν σὲ ταπεινώσῃ ὁ πατήρ μου Ζεὺς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

- 1240 ὦ δυστυχία! Πέτα τώρα καὶ ἄλλοῦ
 ν' ἀποτεφρώσης νεωτέρους ἀπ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

- 1245 Ἐπροκηρύξαμεν
 διογενεῖς Θεοὶ
 ἀπὸ τὴν πόλιν μας
 νὰ μὴ περνοῦν ποτέ·
 κ' εἰς ἱερόθυτον
 οἱ βροτοὶ ἔδαφος
 νὰ μὴ προσφέρωσιν
 εἰς τοὺς Θεοὺς καπνόν.

(1238) Εὐράξ, πατάξ, ἐπιφώνημα, τράμ τράμ.

(1241) Ν' ἀποτεφρώσῃ διὰ τοῦ ἔρωτος.

(1242—49) Τὸ μέτρον ὡς 1168—75.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1250 Παράδοξον, ὁ κήρυξ ποῦ ἐστείλαμεν
εἰς τοὺς θνητοὺς, ὀπίσω νὰ μὴν ἔρχεται !

ΚΗΡΥΞ (ἐρχόμενος, καὶ χρυσοῦν στέφανον ἔχων ἀνὰ χειρὸς)

Πεισθέταιρε, ὦ μάκαρ, ὦ σοφώτατε,
λαμπρότατε, σοφώτατ', ἐνδοξότατε,
μακάριε ! Ἀράξεις !

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί μοι λέγεις σύ ;

ΚΗΡΥΞ

1255 Χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ σοφίας ἔνεκα
σὲ στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ λαοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸν δέχομαι· τί ὅμως τόσον μὲ τιμοῦν ;

ΚΗΡΥΞ

ὦ κτίσας πόλιν ἐνδοξον, αἰθέριον !

Πόσον τιμᾶται παρ' ἀνθρώπων ἀγνοεῖς,
1260 καὶ πόσους ἔχει αὐτ' ἡ χώρα ἐραστάς ;
Αὐτῆς πρὶν γίνῃς οἰκιστῆς τῆς πόλεως,
οἱ ἄνθρωπ' ἦσαν ὅλοι Λακωνομανεῖς,
μὲ κόμην, λερωμένοι, σωκρατίζοντες,
πεινῶντες, ῥαβδοφόροι. Τώρ' ἀνάπαλιν

1265 καὶ ὀρνιθομανοῦσι, καὶ μεθ' ἡδονῆς
μιμοῦνται ὅσα πράττουσι τὰ ὄρνεα.

Καὶ πρῶτον ὅλοι ἅμ' ἀπὸ τὴν κλίνην των.

(1254) Δηλ. ἐπέτυχας, συνεπλήρωσας τὸ ἔργον σου. Τὸ κεῖμενον ἔχει Κα-
τακέλευσον, λέξιν ναυτικὴν, ὡς ἂν ἔλεγεν εἰς τὸν κελευστήν τριήρεως νὰ
διατάξῃ τοῖς ἐρέταις τὰ θέοντα διὰ τὴν προσόρμησιν.

(1255) Ἐκφράσεις τῶν ψηφισμάτων.

(1262) Δέκα ἔτη μετὰ τὴν παράστασιν τῶν Νεφελῶν καταφέρεται κατὰ
τοῦ Σωκράτους. Προσβάλλει δὲ καὶ τοὺς Λακωνίζοντας, οἵτινες μετὰ τινα
ἔτη ἦσαν ἡ πατρίδα τῶν Τριάκοντα.

- πρωὶ πετῶσιν ὥς ἡμεῖς εἰς τὴν βοσκήν·
καὶ μετὰ ταῦτα εἰς βιβλία κάθηνται,
1270 κ' ἔπειτα βόσκουν ἐξ αὐτῶν ψηφίσματα·
καὶ ὀρνιθομανοῦσι τόσον, ὥστε καὶ
πολλοὶ ὀρνέων ἔλαβον ὀνόματα·
ἐπωνομάσθη Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος
χωλός, κ' ἐκλήθη Χελιδὼν ὁ Μένιππος,
1275 μονόφθαλμος δὲ Κόραξ ὁ Ὀπούντιος,
ὁ Φιλοκλῆς δὲ Σπῆνός, καὶ Χηναλεποῦ
ὁ Θεαγένης, Νυκτερὶς ὁ Χαιρεφῶν,
Λυκοῦργος δ' Ἴβις, καὶ ὁ Συρακούσιος
Κίσσα, Ὀρτύκι δ' ὁ Μειδίας, ὅμοιος
1280 μ' ὀρτύκι κτυπημένον κατακέφαλα.
Ὑπὸ φιλορνηθίας δ' ὅλοι ἐψαλλον
ἄσματα ὅπου νὰ ὑπάρχη χελιδῶν,
ἢ χήνα, ἢ πηνέλοψ, ἢ περιστερὰ,
ἢ πτέρυγες, ἢ ἔστω μέρος πτέρυγος.
1285 Κ' ἐκεῖθεν μὲν τοιαῦτα. Λέγω δὲ εἰς σέ
πῶς μύριοι ἐκεῖθεν θὰ μᾶς ἔλθωσι,
πτερὰ ζητοῦντες κ' ἦθη γαμψωνυχικά.
Ἴδὲ πτερὰ νὰ εὕρης τοῖς ἐποίκοις σου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν πρέπει μὰ τὸν Δία νὰ στεκώμεθα.

(1275) Ὀπούντιος, ἴδ. ἀνωτ., στ. 154. — Χαιρεφῶν, ὁ φίλος τοῦ Σωκράτους. Ὁ Συρακούσιος, ῥήτωρ ἀδόκιμος, οὗ ἐμνημόνευσε καὶ ὁ Εὐπολὶς ἐν Πύλαις. Μειδίας, περὶ κύδους καὶ ὀρτυγας ἀσχολούμενος, γνωστός ἐξ ἄλλων χωρίων τῶν κωμικῶν. Ἴσως πάππος τοῦ ἐπὶ Δημοσθένους. Οἱ λοιποὶ ἄγνωστοι.

(1280) Οἱ ἀρχαῖοι ἐπαιζον διάφορα παιγνίδια ὀρτυκίων. Ὁ παίζων (στυφοκόπος) ἐκτύπα τὸ ὀρτύκιον κατὰ κεφαλῆς διὰ τοῦ λιχανοῦ του, ἢ τῇ ἀπίσπῃ τινὲς πτερὰ. Ἄν τὸ πτηνὸν ἔφρευγεν, ἐνίκη αὐτός· ἂν δ' ἐνεκαρτέρει, ὁ κύριος τοῦ ὀρτυκίου.

1290 Καὶ σὺ μὲν τρέχα, καὶ τὰ χειροκάλαθα
γέμισε, κ' ὄλα τὰ κοφίνια πτερὰ.
Ἄς μοι τὰ φέρῃ δ' εἰς τὰς θύρας ὁ Μανῆς.
Ἐκεῖ τοὺς ἐρχομένους θὰ ὑποδεχθῶ.

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΡΟΦΗ

1295 Μετ' ὀλίγον πολύανδρον θέλει καλεῖ
καθεὶς τὴν πόλιν ταύτην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Νὰ μᾶς τὰ δώσ' ἡ τύχη!

ΧΟΡΟΣ

Πρὸς τὴν πόλιν μου ἔρως κατέχει αὐτούς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

Ὅγλήγορα σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ

1300 Τί καλὸν δὲν εὐρίσκουν
οἱ ἐδῶ μετοικοῦντες!

Ἀγλαόμορφον χάριν, καὶ πόθον τερπνόν,
καὶ σοφίαν, καὶ ὄψιν γλυκεῖαν ὁμοῦ
ἡμέρου ἡσυχίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (πρὸς τὸν ὑπηρέτην)

Ὡς ζῶον πῶς ὑπηρετεῖς! Ὅλιγον θὰ σαλεύσης;

(1292) Μανῆς ὁ δοῦλός του, ὃν ἀνωτέρω καλεῖ Μανόδωρον, στ. 661.

(1294) — — — — —, — — — — —

— — — — —, — — — — — 2.

— — — — —, — — — — —

— — — — —, — — — — —

— — — — —, — — — — — 2.

— — — — —, — — — — — 2.

— — — — —, — — — — —

(1298) Νὰ φέρῃ τοὺς κοφίνους.

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

1305 Τὸ καλάθι ἅς φέρουν ἐδὼ τῶν πτερῶν.

Σὺ ἄρχισε δὲ πάλιν

καὶ ξυλοφόρτωσέ τον.

Ἐπειδὴ ὡς γαῖδαρος εἶναι βραδύς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μανῆς ἂν εἶναι χάχας!

(Ὁ Μανῆς δίδει τὸ καλάθιον.)

ΧΟΡΟΣ

1310 Τὰ πτερὰ δὲ σὺ πρῶτον

βάλε ταῦτα εἰς τάξιν.

Μουσικὰ βάλ' ἐδὼ, μαντικὰ βάλ' ἐκεῖ,

τὰ θαλάσσια πέραν, κ' ἰδὲ γνωστικὰ

καθένα νὰ πτερώσης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1315 ὦ! μὰ τὸν κοῦκκον εἶσαι ἀνυπόφορος,

τόσον βραδύς νὰ εἶσαι, τόσον ἄθλιος!

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ (ἔρχεται)

Νὰ εἶχ' αἰτὸς ὑψιπέτης γενῆ,

ἐπὶ ἀτρυγήτων γλαυκῶν νὰ πετῶ

κυμάτων εὐρείας λίμνης!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1320 Ὁ ἄγγελος δὲν ἦτον δὲ ψευταγγελής.

Ἴδου μᾶς ἔρχετ' ἓνας ψάλλων αἰτούς.

(1305) ~-~-,~-~-,~-~-,~-~

(1317—19) ~-~-,~-~-,~-~

- -,~-~-,~-~

~-~-,~-~

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

Πῶ πῶ!

Τοῦ πετᾶν εἶναι τί ἡδονικώτερον;

Ἐγὼ τοὺς νόμους τῶν ὀρνέων ἀγαπῶ.

1325 Πετῶ, μανίαν ἔχω διὰ σᾶς, ποθῶ
 νὰ ζῶ μαζῇ σας, κ' ἀγαπῶ τοὺς νόμους σας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τοὺς ποίους νόμους; ἔχομεν πολλοὺς ἐδῶ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

Ὅλους. Πρὸ πάντων πῶς καλὸν τὰ ὄρνεα

νὰ πνίγουν, νὰ δαγκάνουν τοὺς πατέρας των.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1330 Καὶ μὰ τὸν Δί' ἀνδρεῖον εἶναι καθ' ἡμᾶς
 ὅ,τι πτηνὸν πληγώσῃ τὸν πατέρα του.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

Ἐδῶ λοιπὸν οἰκήσας, τὸν πατέρα μου

νὰ πνίξω θέλω, καὶ νὰ τὸν διαδεχθῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄλλ' εἶναι νόμος τῶν ὀρνέων παλαιός,

1335 εἰς κώδικας γραμμένος τοὺς τῶν πελαργῶν

«Ἀφ' οὗ ὁ γέρων πελαργὸς τὰ τέκνα του

εἰς ἡλικίαν θρέψῃ ὥστε νὰ πετοῦν,

νὰ τρέφουν πρέπ' οἱ νέοι τὸν πατέρα των.»

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

Πολὺ κερδίζω ἀληθῶς ἐλθὼν ἐδῶ,

1340 ἂν καὶ νὰ βόσκω τὸν πατέρα χρεωστῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Οὐδέν. Ἀφ' οὗ μᾶς ἤλθες, ὦ καλότυχε,

θὰ σὲ πτερώσω, εὖνους, ὀρφανὸν πουλί.

Κακὴν δέ, νέε, δέν σοὶ δίδω συμβουλήν,

ἀλλ' ὅ,τι εἶχον μάθει παῖς κ' ἐγώ. Σὺ μὲν
 1345 μὴ δέρνης τὸν πατέρα, καὶ λαβὼν αὐτὴν
 τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτο τὸ σουβλὶ λαβὼν,
 καὶ φαντασθεῖς πῶς φέρεις λόφον πετεινοῦ,
 φρούρει, στρατεύου, τρέφου μὲ μισθόν. Ἄς ζῇ
 καὶ ὁ πατήρ σου. Ἄν δὲ ᾗσαι μάχιμος,
 1350 εἰς Θράκην πέτα, καὶ ἐκεῖ πολέμησε.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

Νομίζω, μὰ τὸν Βάκχον, πῶς ὀρθὰ λαλεῖς.
 Θὰ σὲ ἀκούσω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἔχεις, μὰ τὸν Δία, νοῦν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ (ἔρχεται)

Εἰς τοῦ Ὀλύμπου κορυφᾶς κοῦφα πτερὰ μὲ φέρουν,
 καὶ εἰς ἄλλοτε ἄλλους μελῶν δρόμους πετῶ ...

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1355 Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θέλει φόρτωμα πτερῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

Τολμηρὸς καὶ ἀτρόμητος
 ὁδοὺς νέας ζητῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Χαιρέτω Κινησίας ὁ φλαμούρινος.
 Ἐδὼ τί φέρει γύραις ὁ κουλλός σου ποῦς ;

(1350) Εἰς τὴν Θράκην εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πόλεις ἀποίκους «τὰ ἐπὶ Θρά-
 κης» λεγόμενα χωρία.

• (1353) Παρωδία τοῦ Ἀνακρέοντος.

~~~~~  
 ~~~~~

Ὁ Κινησίας ἦν διθυραμβικὸς ποιητὴς ἀδόκιμος.

(1856) ~~~~~
 ~~~~~

(1358) Φλαμούρινον (φιλύρινον) τὸν λέγει ὡς κοῦρον. Προσέτι λέγεται ὅτι
 μακρὸς ὢν καὶ ἰσχνὸς, ἔφερε περιστήθιον ἐκ ξύλου φιλύρας ἵνα μὴ λυγίσῃ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

1360

Πτηνὸν νὰ γίνω ἤθελα,
καλλίφωνον ἀηδόνι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὰς μελωδίας παῦσε. Λέγε, τί λαλεῖς ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

1365

Νὰ μὲ πτερώσης θέλω, κ' ἐναέριος
στροφὰς ν' ἀντλήσω νέας εἰς τὰ σύννεφα,
χιονοδόλους καὶ ἀνεμοκλονιστάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Στροφὰς λαμβάνει τίς ἀπὸ τὰ σύννεφα ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

1370

Ἡμῶν ἡ τέχνη ἀπὸ τοῦτο κρέμαται.
Τῶν διθυράμβων εἶναι τὰ λαμπρότερα
ἀέρια, ζοφώδη, γαλανόμαυρα,
κ' ὑπόπτερα· θ' ἀκούσης παρευθὺς αὐτά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅχι ἐγώ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

Ναὶ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, σύ.
Θενὰ σὲ ψάλλω τὸν αέρα τὸν πλατὺν,
αἰθεροπόρων εἰκόνας πτηνῶν
μακροτραχήλων ὀρνέων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1375

Σία ὦ !

(1360) υ-υ-,υ-υ-
υ- υ-,υ-υ

(1372—74) Μέτρα ἀδιάφορα, περικοπή λυρική.

(1375) Ὡς κελευστής τὸν καλεῖ νὰ παύσῃ τὴν ποιητικὴν τοῦ ζωπηλασίαν.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ—Τόμ. Ε']

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

Υπερπηδῶν ὁδοὺς ποντίας
εἰς ἀνέμων πνοὴν νὰ πετῶ . . .

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Θὰ σ' ἀφαιρέσω, μὰ τὸν Δία, τὴν πνοήν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

1380 Πότε μὲν πρὸς νοτίαν βαδίζων ὁδὸν,
πότε δὲ πρὸς βορέαν τὸ σῶμα πλανῶν,
αὔλακα σχίζων αἰθέρος ἀλίμενον.
Καλὰ, ὦ γέρον, ἐσοφίσθης καὶ σοφά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν χαίρεσαι πῶς εἶσαι πτεροκίνητος ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

1385 Προσβάλλεις οὕτω κυκλιοδιδάσκαλον,
εἰς τὰς φυλάς τοσοῦτον περιμάχητον ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Νὰ μείνης θέλεις νὰ διδάξης παρ' ἡμῖν
εἰς τὸν Λεωτροφίδην τῶν πτηνῶν χορὸν
φυλῆς τῆς Κεκροπίδος ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

Μ' εἰρωνεύεσαι.

(1383) Ὁ Πεισθέταιρος τὸν κτυπᾷ.

(1384) Ὁ διδάσκαλος κυκλίων χορῶν. Εἰς τὰς ἐορτὰς αἱ φυλαὶ ἡμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλας, προσπαθοῦσαι νὰ ἔχῃ ἐκάστη τὸν ἄριστον ποιητὴν καὶ χοροδιδάσκαλον.

(1387) Ὁ Λεωτροφίδης, κατὰ τὸν κωμικὸν Ἑρμιππον, ἐν Ἀθηναίῳ, ἦν ἰσχυρότατος καὶ αὐτός. Λέγει λοιπὸν ἡ χορὸν ἐλαφρὸν ὥς τὸν τοῦ Λεωτροφίδου, ἢ, οὗ χορηγὸς εἶναι ὁ Λεωτροφίδης, ὥς ὄρνεον ὦν καὶ αὐτός.

(1388) Μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ χορηγοῦ ἀνεφέρετο συνήθως καὶ τὸ τῆς φυλῆς. Εἶπε δὲ ἴσως τὴν Κεκροπίδα, διότι ἡ Κεκροπίς φυλὴ δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὥς ἡ φυλὴ τῆς Κεκροπίας, ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων οὐς εἰρωνεύεται ὥς κούφους.

1390 Πλὴν δὲν θὰ παύσω κ' ἐγὼ, ἤξευρε, ποτὲ,
πρὶν διαδράμω τὸν ἀέρα πτερωθεὶς.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ (ἔρχεται)

Τίνα τὰ ὄρνε' αὐτὰ,
ὄχλος ἀκτῆμων,
πτεροποίκιλα,

ὦ μακρόπτερε χελιδὼν, ποικίλῃ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1395 Ὅποιον μέγα ἐξεγείραμεν κακόν!
Ἴδου καὶ ἄλλος μурμουρίζει κ' ἔρχεται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὦ μακρόπτερε, ποικίλῃ καὶ πάλιν!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς τὸν χιτῶνα ψάλλει τὸν διθύραμβον,
κ' ἔχει ἀνάγκην χελιδόνων, καὶ πολλῶν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

1400 Ποῖος ἐδὼ πτερόνει ὅσους ἔρχονται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἴδου αὐτός· πλὴν λέγε τί χρειάζεσαι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Πτερὰ, πτερὰ. Μὴ πάλιν μ' ἐπανερωτᾷς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς τὴν Πελλήνην θὰ πετάξης παρευθύς;

(1391) Ὁ Συκοφάντης λυπεῖται ὅτι τὰ πτηνὰ εἶναι ἀκτῆμονα. Οὗτος ἐκ τῶν πλουσίων ἀποζῇ.

(1398) Ὁ Συκοφάντης ἔχει παμπάλαιον τὸν χιτῶνα. Δι' αὐτὸν ψάλλει τὰς χελιδόνας· ἀλλὰ μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, καὶ ἔαρὸς πρὸ πάντων ἔχει ἀνάγκην ὁ κατὰτροτος χιτῶν.

(1403) Εἰς Πελλήνην τῆς Ἀχαΐας κατεσκευάζοντο παχεῖαι γλαῖναι ἢ μανθόαι, καὶ γλαΐνην ἔδιδον οἱ Πελλήνεῖς ἄθλον εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἑρσίων.

340

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Διόλου. Κλητὴρ εἶμαι νησιωτικὸς
1405 καὶ συκοφάντης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Νὰ χαρῆς τὴν τέχνην σου.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Κ' ἐριδοθήρας. Θέλω δέ, πτερὰ λαβὼν,
κλητεύων πέριξ εἰς τὰς πόλεις νὰ πετῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ μὲ πτερὰ κλητεύεις, τί; καλλίτερα;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Ὅχι. Ἄλλ' ὅπως μὴ φοβῶμαι τοὺς ληστάς,
1410 κ' ἐκεῖθεν φεύγω πάλιν μὲ τοὺς γερανοὺς,
ὥς ἔρμα δίκας ἱκανὰς κατέπια.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰπέ μ', αὐτὸ τὸ ἔργον σὺ ἐργάζεσαι;
Συκοφαντεῖς τοὺς ξένους νεανίας ὦν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Τί ἄλλο δέ; Νὰ σκάπτω δὲν μ' ἐδίδαξαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1415 Ὑπῆρχον ὅμως ἄλλα ἔργα σῶφρονα
διὰ νὰ ζήσῃ ἄνθρωπος ὅποῖος σὺ,
δικαίως πράττων, ὅχι δὲ δικορῶρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Καλέ μου, πτέρωσέ με, μὴ μὲ νουθετῇς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μ' αὐτὰ ποῦ λέγω σὲ πτερῶ.

(1404) Κλητὴρ στελλόμενος νὰ φέρῃ τὰς δικαστικὰς κλήσεις εἰς τοὺς συμμάχους Νησιώτας, οἵτινες ἐν Ἀθήναις ἐδικάζοντο.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Μὲ λόγους πῶς

420 πτερόνεις ἄνδρα ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μὲ τοὺς λόγους ὅλοι των
ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Ὅλοι ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ δὲν ἤκουσας
πατέρας καθ' ἡμέραν λέγοντας αὐτὰ
εἰς τὰ κουρεῖα περὶ τῶν παιδίων των ;
« Πῶς τὸν υἱόν μου οὗτος ὁ Διῖτρεφῆς
1425 εἰς ἵπποδρόμι' ἀνεπτέρωσε λαλῶν !
εἰς τραγωδίαν, λέγει ἄλλος, ὁ υἱὸς
ἀνεπτερώθη, κ' ἐπετάχθη του ὁ νοῦς. »

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Λοιπὸν οἱ λόγοι καὶ πτερόνουν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Βέβαια !

Διὰ τῶν λόγων καὶ ὁ νοῦς ὑψόνεται,
1430 κ' ἐπαίρονται οἱ ἄνδρες. Οὕτω σὲ κ' ἐγὼ
νὰ σὲ πτερώσω χρηστὰ λέγων προσπαθῶ
πρὸς νόμιμόν τι ἔργον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Δὲν τὸ θέλω πλήν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Καὶ τί θὰ κάμῃς ;

(1423) Εἰς τὰ κουρεῖα διέτριβον οἱ ἀργοὶ ἐν Ἀθήναις.

(1424) Περὶ Διῖτρεφους Ἰδ. ἀνωτ. στ. 803.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Ν' ἀρνηθῶ τὸ γένος μου;

Πρὸς πάππου ἔχω τέχνην νὰ συκοφαντῶ.

1435 Πλὴν πτερὰ δὸς μοι καὶ ταχέα κ' ἐλαφρὰ
γυπῶν ἢ ἱεράκων, ὥστε, ἐγκαλῶν
τοὺς ξένους, ἅμα γίν' ἡ κλήτευσις ἐδῶ,
ὀπίσω πάλιν νὰ πετῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Σὲ ἐννοῶ.

Ὁ ξένος λέγεις νὰ καταδικάζεται

1440 ἐδῶ πρὶν ἔτι φθάσῃ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Ναί, μ' ἐνόησας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κ' ἐδῶ ἐκεῖνος ἐν ᾧ πλέει, σὺ πετῶν
ἐκεῖ, ν' ἀρπάζῃς ὅ,τι ἔχει.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Μάλιστα.

Νὰ εἶμαι πρέπει σφιντιρλόني.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐννοῶ

τὸ σφιντιρλόني κ' ἔχω, μὰ τὸν Δί', αὐτὰ

1445 τὰ Κερκυραῖα ὠραιότατα πτερὰ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὦ δυστυχία! ἔχεις μάστιγα!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Πτερὰ

ποῦ νὰ σὲ κάμουν νὰ καλοστριφογυρνᾷς.

(1343) Βέμβιξ, τὸ διὰ μάστιγος ὑπὸ τῶν παιδίων στρεφόμενον.

(1445) Ἐν εἶδος μαστίγων ἐλέγοντο Κερκυραϊκαί. Ἴδε καὶ Θουκ. Δ, 47.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

*Ω δυστυχία!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Θὰ πετάξης ἀπ' ἐδῶ;

Τὸ φύσημα θὰ πάρῃς, ὦ παγκάκιστε;

1450 Ἡ στρεψοδικοπανουργία σ' ἔφαγε.

Κ' ἡμεῖς, λαβόντες τὰ πτερὰ, ἅς φύγωμεν.

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΡΟΦΗ

Εἰς θαυμάσια καὶ νέα καὶ πολλὰ πετάξας,
μεγάλα εἶδα πράγματα.

1455 Δένδρον ἔξω τῆς Καρδίας φύεται ἀλλόκοτον
καὶ θάλλει, ὁ Κλεώνυμος·

εἰς οὐδέν μὲν χρήσιμον, ἀλλὰ τρέμον κ' ὑψηλόν.
Τὴν μὲν ἀνοιξιν βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ τὸ δένδρον,
πλὴν τινάζει τὸν χειμῶνα τὰς ἀσπίδας κατὰ γῆς.
Εἶναι δὲ μακρὰν καὶ χώρα, τῆς σκοτίας γείτων,

1460 εἰς τὴν τῶν λύχνων ἔρημον,
ὅπου μετὰ τῶν ἡρώων συνοικοῦν οἱ ἄνθρωποι,
καὶ συνδειπνοῦν, πλὴν τῆς νυκτός·
ὅτι τις νὰ τοὺς ἰδῇ τότε δὲν εἶν' ἀσφαλές.
Ἄν τὴν νύκτ' ἀπαντηθῇ μὲ τὸν ἥρωα Ὀρέστην,
1465 γυμνὸς μένει, κ' ἐκτὸς τούτου καὶ ξυλοφορτόνεται.

(1452—62) — — —, — — (—), — — —, — — (—)

— — —, — — —

(1454) Καρδία, πόλις τοῦ Ἑλλησπόντου. Κλεώνυμος ἦν βίφασπις, περὶ οὗ καὶ ἐν Νεφέλαις, κτλ. Διὰ τοῦτο λέγει ἔξω τῆς Καρδίας, αἰνιττόμενος, ἄνευ καρδίας, δειλός.

(1464) Περὶ τοῦ νυκτοκλέπτου τοῦ φέροντος τὸ ἡρωϊκὸν ὄνομα Ὀρέστης ἴδ. ἀνωτ. στ. 717.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ (ἐρχόμενος)

ὦ ἄθλιος! Μὴ τύχη καὶ μ' ἰδῇ ὁ Ζεὺς!
Πεισθέταιρε, ποῦ εἶσαι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αἶ! τί εἶν' αὐτό;
Κουκουλωμένος τ' εἶν' αὐτός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Βλέπεις ἐμοῦ
Θεόν τινα κατόπιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅχι· παντελῶς.

1470 Τίς δ' εἶσαι σύ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Τί ὥρα εἶναι ἄρά γε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί; μετὰ μεσημβρίαν εἶναι κάτι τί.
Ἀλλὰ τίς εἶσαι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Δειλινὸν ἢ μετ' αὐτό;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ πῶς σ' ἀηδιάζω!

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Τί ποιεῖ ὁ Ζεὺς;

Συννεφιάζει, ἢ σκορπᾷ τὰ σύννεφα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1475 Κλαῦσε καὶ σύ!

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ὦ! τώρα ξεσκεπάζομαι.

(1475) Ξεσκεπάζεται διὰ νὰ ἰδῇ ὁ ἴδιος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Προμηθεῦ φίλε!

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Παῦσε, παῦσε, μὴ βοᾷς!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί τρέχει;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Μὴ μὲ κάλει, μὴ κατ' ὄνομα.

Μὲ καταστρέφεις ἂν μ' ἰδῇ ὁ Ζεὺς ἐδῶ.

Ἄλλ' ὅπως τὰ ἐπάνω πράγματα σ' εἰπῶ,

1480 λάβε καὶ κράτει πρὸ σκιάδιον αὐτὸ
ἐπάνωθέν μου, μὴ μ' ἰδῶσιν οἱ Θεοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Φεῦ, φεῦ!

Καλὰ ἐφηῦρες τοῦτο καὶ προμηθικῶς.

Ἔμβ' ἀποκάτω, καὶ μὲ θάρρος λέγε με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

1485 Ἄκουε τώρα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λέγε ὥς νὰ ἤκουα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ὁ Ζεὺς ἐχάθη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἀπὸ πότ' ἐχάθηκεν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ἀφ' ὅτου τὸν αἴρα κατωκήσατε.

Δὲν θυσιάζουν ἔκτοτε οἱ ἄνθρωποι

εἰς τοὺς Θεοὺς, καὶ οὔτε κνίσσα τῶν μηρῶν

1490 ἀνέβη πλέον ἀπὸ τότε εἰς ἡμᾶς,

ἀλλ' ὥς εἰς Θεσμοφόρια νηστεύομεν
χωρὶς θυμάτων. Οἱ δὲ βάρβαροι Θεοὶ
καθὼς πεινῶντες τσυρικτοὶ Ἰλλυριοὶ,
θὰ ἐκστρατεύσουν ἄνωθεν κατὰ Διὸς
1495 ἂν δὲν ἀνοίξῃ, λέγουν, τὸ ἐμπόριον,
ὥστε κομμένα σπλάγχνα νὰ εἰσέρχωνται.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὑπάρχουν ἄλλοι βάρβαροι Θεοὶ τινες
ἄνω ὑμῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Βεβαίως εἶναι· ἄ' ἐξ αὐτῶν
ὁ τοῦ Ἐξηκεστίδου εἶναι πάτριος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1500 Τῶν δὲ βαρβάρων τούτων Θεῶν τ' ὄνομα
πῶς εἶναι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Εἶναι Τριβαλλοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄ! ἐννοῶ.

Ἐκ τούτου τὸ σὲ τρίβω τὴν κασίδαν σου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ναὶ βέβαια. Σοὶ λέγω πλὴν καὶ ἤξευρε·
ἐδὼ θὰ σ' ἔλθουν περὶ φιλιώσεως

1505 τοῦ Διὸς πρέσβεις καὶ τῶν ἄνω Τριβαλλῶν.
Μὴ συνθηκολογῇτε πλὴν ἐὰν ὁ Ζεὺς

(1491) Ἡ ἐορτὴ τῶν Θεσμοφορίων διήρκει πέντε ἡμέρας, ὧν ἡ τρίτη ἦν ἡ-
μέρα νηστείας.

(1499) Περὶ Ἐξηκεστίδου ὡς ξένου καὶ παρεγγράπτου πολίτου ἴδε στ. 769.
Ο τῶν γνησίων Ἀθηναίων πάτριος ἢ πατρῷος Θεὸς ἦν ὁ Ἀπόλλων.

(1501) Οἱ Τριβαλλοὶ ἦσαν φυλὴ τῆς Μοισίας.

τὸ σκῆπτρον δὲν ἀφήσῃ εἰς τὰ ὄρνεα,
κ' εἰς σὲ τὴν Βασιλείαν εἰς γυναῖκά σου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τίς εἶν' ἡ Βασιλεία ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Κόρη εὐμορφη,

510 ποῦ κεραμεύει τοῦ Διὸς τὸν κεραυνὸν
καὶ τ' ἄλλα ὅλα, ὥς, βαθεῖαν φρόνησιν,
καὶ εὐνομίαν, σωφροσύνην, ναύσταθμον,
καὶ ὕβριν, Κωλακρέτην, καὶ τριώβολα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Αὐτὴ εἶν' ὁ ταμίας ὅλων ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Βέβαια.

1515 Ἐὰν τὴν λάβῃς, θὰ τὰ ἔχῃς ὅλ' αὐτά.
Ἐπίτηδες δὲ ἤλθα νὰ σὲ τὸ εἰπῶ.
Εἰς τοὺς ἀνθρώπους πάντοτ' εὖνους εἶμ' ἐγώ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς σὲ καὶ μόνον χρεωστοῦμεν τὸ ψητόν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Καθὼς δ' ἡξεύρεις, μισῶ ὅλους τοὺς Θεούς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1520 Τῷ ὄντι ἦσουν πάντοτε θεομισής.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Καθαρὸς Τίμων. Τώρα δὲ ἀναχωρῶ.

(1513) Κωλακρέται, τὸ πάλαι οἱ συλλέγοντες καὶ διανέμοντες τὰ ἐκ τῶν
θυσιῶν, μετὰ ταῦτα δὲ οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, ὅστις καθ' ἡμέραν
ἦν τριώβολον.

(1518) Διότι ἔφερε τὸ πῦρ εἰς τὴν γῆν.

(1520) Θεομισής, κυρίως ὁ μισούμενος ὑπὸ τῶν Θεῶν.

(1521) Τίμων, ὅστις ἐμίσει Θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. Λουκ. Τιμ. 34.

Δὸς τὸ σκιάδι, ὥστε κ' ἂν μ' ἰδῇ ὁ Ζεὺς,
εἰς κανηφόρον νὰ φανῶ πῶς ἔπομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ναὶ, καὶ τὸν δίφρον λάβε νὰ διφροφορῇς.

ΧΟΡΟΣ

ΣΤΡΟΦΗ Β'

1525 Εἰς Σκιάποδας δ' ἦν λίμνη, ὅπου ὁ Σωκράτης
ἄλουτος φέρει τὰς ψυχάς.

Καὶ ὁ Πείσανδρος ἐκ' ἤλθε, μήπως εὖρη τὴν ψυχὴν
ποῦ ζωντανὸν τὸν ἔφυγε.

Τῆς καμήλας τὸ ἄρνι εἶχε θυμα κ' ἔσφαξε,
1530 κ' ὥς ὁ Ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε· κ' ἐκ τῶν κάτω τῷ ἀνέβη
πρὸς τὸ αἶμα τῆς καμήλας Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ, ΠΡΑΚΛΗΣ (ἔρχονται)

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Καὶ τὴν μὲν χώραν Κουκκοσυννεφόπολιν
τὴν βλέπεις, ὅπου πρέσβεις ἀπεστάλημεν.

(1523) Ἐν τοῖς Παναθηναίοις εἰς τὰς Κανηφόρους, γυναῖκας Ἀθηναίας, φερούσας τὰ ἱερὰ κανᾶ, εἶποντο γυναῖκες μέτοικοι, φέρουσαι αὐτῶν τὰ σκιάδια καὶ τοὺς δίφρους.

(1525) Σκιάποδες, μυθικὴ φυλὴ ἐν Λιθύᾳ, κατὰ Κτησίαν (ἐν Ἀρποκρατίωνι), Στράβωνα, Πλίνιον κλ., περὶ τὸν Δυτικὸν Ὠκεανὸν καὶ τὴν κεκαυμένην ζώνην οἰκοῦσα. Εἶχον δὲ πλατεῖς πόδας, καὶ τετραποδητὶ βαδίζοντες, ὅταν ἔκαίοντο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὕψουν τὸν ἑνα πόδα ὡς σκιάδιον. Ἐνταῦθα ὑποτίθεται ὁ Σωκράτης φέρων τὰς ψυχάς, ὡς ἄλλος τις Ἑρμῆς, εἰς τὸν ἄδην, διότι οὗτος διὰ τῆς φιλοσοφίας του εἶχε τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ ἄγῃ καὶ φέρῃ τὰς ψυχάς.

(1527) Πείσανδρος, ὁ ἐν Ὀλ. 92, 6' ἐπιχειρήσας τὴν ἀνατροπὴν τῆς δημοκρατίας, καὶ φυγὼν εἰς Δικέλειαν (Θουκ. Η, 65, 68), ὡς δειλὸς δὲ κωμωδούμενος καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος. Διὰ τοῦτο λέγεται καὶ ἐδῶ ὅτι ἡ ψυχὴ ζωντανὸν τὸν ἔφυγε.

(1530) Ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ Νεκρομαντείᾳ. Ὀδύσσ. Α, 35.

(1531) Χαιρεφῶν, ὁ ὁπαδὸς τοῦ Σωκράτους. Ἰδ. Νεφ. στ. 105. Τὸν λέγει δ' ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ἄδου διὰ τὸ ἀπαίσιον τῆς ὀψείας του.

(Πρὸς τὸν Τριδαλλὸν)

- 1535 Τί κάμνεις; ἐκομβώθης σὺ ἀριστερά;
Τὸ φόρεμά σου δὲν γυρίζεις δεξιά;
Τί Λαισποδίας εἶσαι, κακορρίζικε!
Οὐαὶ δημοκρατία, ποῦ μᾶς καταντᾶς,
οἱ Θεοὶ τοῦτον ἔταν μᾶς χειροτονοῦν!
Θὰ σιωπήσης; Σκάσε. Ἄλλον παρὰ σέ
1540 ποτὲ δὲν εἶδα βαρβαρότερον Θεόν.
Τί θενὰ γίνῃ, Ἡρακλῆ;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Τὸ ἤκουσας,
ὅτι νὰ πνίξω μελετῶ τὸν ἄνθρωπον
ὅστις ἂν εἶναι ἀποκλείων τοὺς Θεούς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

- Διὰ συνθήκης πρέσβεις ἐξελέχθημεν,
1545 καλέ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Θενὰ τὸν πνίξω δι' αὐτὸ διπλᾶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸν τυροτρίφτην δός μοι, φέρε σίλφιον,
καὶ τυρὶ φέρε· ἀναψε τοὺς ἄνθρακας.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Ἡμεῖς τὸν ἄνδρα χαιρετῶμεν οἱ Θεοὶ
καὶ οἱ τρεῖς.

(1534) Ὁ Τριδαλλὸς Θεὸς, ὡς ἀγροῖκος, δὲν ἡξεύρει πῶς ἐνδύονται.

(1536) Λαισποδίας, στρατηγὸς Ἀθηναῖος (Θουκ. ΣΤ, 105. Η, 86), ὅστις κακὰς ἔχων κνήμας, ἐφόρει μακρὰ ἐνδύματα διὰ νὰ τὰς καλύψῃ.

(1538) Αἰνίττεται τὴν ἀττικὴν δημοκρατίαν, ἐν ἣ ὁ ὄχλος ἐχειροτόνει καὶ τοὺς ἀναξιώτερους.

(1548) Ὁ Ἡρακλῆς, ὁσφρανθεὶς τῆς κνίσσης τοῦ μαγειρείου, τρέπεται πρὸς ἡπιωτέρους τρόπους.

350

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ξύνω ἐγὼ σίλφριον ἐδῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

1550 Τὰ κρέατ' αὐτὰ τ' εἶναι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὅρνιθές τινες

ὅπου κατὰ τοῦ δήμου ἐπανέστησαν,
καὶ τιμωροῦνται.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Καὶ λοιπὸν, πῶς; σίλφριον
ἐπιπασσίζεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ! καλῶς ἤλθες Ἡρακλῆ!

Τί εἶναι;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Ἡμεῖς πρέσβεις παρὰ τῶν Θεῶν
1555 περὶ πολέμου παύσεως ἐρχόμεθα.

ΥΠΗΡΕΤΗΣ

Διόλου λάδι δὲν ὑπάρχ' εἰς τὸ ροί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Νὰ γίνουν ὅμως πρέπει τὰ πουλιὰ παχειά.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Κ' ἡμεῖς μὲν πολεμοῦντες δὲν κερδίζομεν,
καὶ σεῖς δὲ φίλοι τῶν Θεῶν ἂν γίνετε,

1560 βροχῆς νερὸν θὰ ἔχετ' εἰς τὰς βάλτους σας,
κ' ἡμέρας θενὰ ζῆτε ἀλκυονικάς.

Ἦλθομεν περὶ τούτων πληρεξούσιοι.

(1553) Προσποιεῖται ὅτι κατὰ πρῶτον ἐννοεῖ τὴν παρουσίαν του.

(1561) Ἡμέρας ἐντελοῦς εὐδίας, καθ' ἣς φαίνεται ἡ ἀλκυών. Αὗται λέγονται οὔσα: ἐπὶ δὲ ὅλου τοῦ χειμῶνος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1565 Ἄλλ' οὔτε πρῶτοι πόλεμον ἤρχισαμεν
πρὸς σᾶς, καὶ τώρα δὲ ἀκόμη θέλομεν
εἰς δίκαιόν τι ἂν συγκατανεύετε,
πρὸς σᾶς εἰρήνην. Εἶναι δὲ τὸ δίκαιον
νὰ δώσῃ πάλιν εἰς ἡμᾶς τὰ ὄρνεα
ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον, καὶ φιλιωνόμεθα.
Λοιπὸν τοὺς πρέσβεις εἰς τὸ γεῦμα προσκαλῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

1570 Αὐτὰ μ' ἀρκοῦσιν. Ἔχετε τὴν ψῆρόν μου.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Μωρὲ τί; εἶσαι καὶ φαγᾶς κ' ἡλίθιος;
Τῆς βασιλείας τὸν πατέρα σου στερεῖς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τῷ ὄντι; Δὲν θὰ εἴσθε ἰσχυρότεροι
σεῖς οἱ Θεοί, ἂν κάτω ἄρχουν ὄρνεα;
1575 Διότι τώρα κεκρυμμέν' εἰς σύννεφα
οἱ θνητοὶ σκύπτουν, καὶ πρὸς σᾶς ἐπιорκοῦν.
Ἄν δὲ συμμάχους ἔχητε τὰ ὄρνεα,
κ' ὁμνύῃ τις τὸν Δία καὶ τὸν κόρακα,
ὄρμῶν ὁ κόραξ ἐπὶ τὸν ἐπίορκον,
1580 τ' ὁμμάτι του θὰ χύνη μ' ἓνα κτύπημα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Καλὰ τὰ λέγεις μὰ τὸν Ποσειδῶν' αὐτά.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Τῷ ὄντι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ (πρὸς τὸν Τριδαλλόν)

Σὺ τί λέγεις δέ;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

Ναβαισατρεῦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Κ' ἐκεῖνος, βλέπεις, συναινεῖ. Καὶ ἄλλο δὲ μάθετε ὅτι θὰ σᾶς κάμωμεν καλόν.

1585 Ἄν ἄνθρωπός τις εἰς Θεὸν ὑποσχεθεὶς θυσίαν, δὲν τὴν δίδῃ ὁ φιλάργυρος, πῶς εἶναι λέγων ἀνεξίκακ' οἱ Θεοὶ, ἡμεῖς καὶ τοῦτο θενά πράττωμεν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Καὶ πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1590 Ὅταν συμπέσῃ νὰ μετρήῃ ἀργύριον αὐτός, καὶ ὅταν κάθηται εἰς τὸ λουτρὸν, πετῶν ἱέραξ, θεν' ἀρπάζῃ τὴν τιμὴν προβάτων δύο, νὰ τὴν φέρ' εἰς τὸν Θεόν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Τὸ σκῆπτρον πάλιν, δίδω ψῆφον, εἰς αὐτοὺς νὰ δώσωμεν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ἐρώτα καὶ τὸν Τριβαλλόν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

1595 Αἶ! Τριβαλλέ; θὰ βρέξουν, λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

Σαύνακα

βακταρικροῦσα.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Λέγει, καλὰ εἶπαμεν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ἄν σύμφων' εἴσθε, εἶμαι σύμφωνος κ' ἐγώ.

(1595) Δηλ. θὰ συναινέσῃς μεθ' ἡμῶν, ἢ θὰ σὲ δαίρωμεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ (πρὸς τὸν Πεισθέταιρον)

Περὶ τοῦ σκήπτρου συγκατατιθέμεθα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἶναι καὶ ἄλλο ποῦ μάς ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν.

1600 Ὁ Ζεὺς τὴν Ἥραν νὰ τὴν ἔχῃ συγχωρῶ·
τὴν κόρην Βασιλείαν θὰ μοὶ δώσῃ πλὴν
γυναῖκά μου.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Δὲν θέλεις τὴν φιλίωσιν.

Ἄς φύγωμεν ὀπίσω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἄδιαφορῶ.

Μάγειρε κάμε τὸ καρύκευμα γλυκύ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

1605 Ποσειδῶν στάσου, ἄνθρωπε καλότυχε!
Διὰ γυναῖκα θενὰ πολεμήσωμεν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Τί δὲ νὰ γίνῃ;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Τί; νὰ εἰρηνεύσωμεν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Τί; δὲν ἠξεύρεις, δυστυχῇ, πῶς σ' ἀπατοῦν;

Τὸν ἑαυτὸν σου βλάπτεις. Ἄν ὁ Ζεὺς θανῶν

1610 τὴν ἐξουσίαν καταλείπη εἰς αὐτοὺς,
πτωχὸς θὰ μείνῃς. Τώρα εἶναι κτῆμά σου
ὅ,τι ἀφήσῃ μετὰ θάνατον ὁ Ζεὺς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ὦ δυστυχία! Πονηρὰ σοφίζεται.

(1605) Τὸ γλυκὺ καρύκευμα κατέστησε τὸν λαίμαργον Ἡρακλῆν εὐκολώ-
τερον.

[ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΡΑΓΚΑΒΗ — Τόμ. Ε']

Πλησίασε καὶ ἔχω κάτι νὰ σ' εἰπῶ.

- 1615 Σὲ ἀπατᾷ ὁ θεῖος, ὦ ταλαίπωρε.
Τῶν πατρικῶν σου δὲν σὲ δίδει ψίχουλον
ὁ νόμος. Εἶσαι νόθος, ὅχι γνήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Νόθος ἐγώ ; τί λέγεις ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Μὰ τὸν Δία, σύ.

- Ἐκ ξένης εἶσαι γυναικός. Ἡ πῶς ποτὲ
1620 ἢ Ἀθηνᾶ θὰ ἦτον κληρονόμος του,
ἢ κόρη, ἂν γνησίους εἶχεν ἀδελφούς ;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Νοθεῖα δ' ἂν μοι δώσῃ θνήσκων ὁ πατὴρ
τὰ χρήματα ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ὁ νόμος δὲν τὸ συγχωρεῖ.

- Ὁ Ποσειδῶν, ὁ πρῶτος ἐρεθίζων σε,
1625 θ' ἀμφισβητῇ τὰ πατρικά σου χρήματα,
ἀδελφὸς λέγων ὅτι εἶναι γνήσιος.
Τὸν νόμον δὲ νὰ σὲ εἰπῶ τοῦ Σόλωνος·
«Οἱ δὲ νόθοι οὐδεμίαν ἔχουσι μετοχὴν τῆς κληρονομίας,
ὅταν ὑπάρχωσι παῖδες γνήσιοι. Ἄν δὲ παῖδες
γνήσιοι δὲν ὑπάρχωσι, κληρονομοῦσιν οἱ πλησιέστεροι
συγγενεῖς.»

(1619) Ὡς νόθος θεωρεῖτο ἐν Ἀθήναις ὁ ἐκ ξένης (μὴ ἀστῆς) γεννηθεὶς, καὶ δὲν ἐκληρονόμει ὁ τοιοῦτος τὰ πατρῷα. Μεταξὺ δὲ γνησίων αἱ κόραι ἐκληρονόμουν μόνον ἐν ἐλλείψει υἱῶν.

(1622) Νοθεῖα, ἡ προῖξ ἦν μόνην ἐδύνατο ν' ἀφήσῃ ὁ πατὴρ εἰς τὸν νόθον, καὶ ἦτις ἦν μέχρι 500 δραχμῶν.

(1627) Τὸ μετὰ τὸν στίχον τοῦτον πεζὸς λόγος, τὸ κείμενον τοῦ νόμου.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Λοιπὸν δὲν ἔχω μέρος ἀπὸ τοῦ πατρὸς
τὰ χρήματα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Δὲν ἔχεις. Ἄλλὰ λέγε μοι

1630 Σ' εἰσήγαγ' ὁ πατήρ σου εἰς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑΚΛΗΣ

Ὅχι, καὶ κάπως ἐπαραξενεύουσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τί χάσκεις βλέπων πρὸς τὰ ἄνω ἄγρια;
Μ' ἡμᾶς ἂν ἔλθῃς θὰ σὲ κάμω τύραννον,
καὶ τῶν πτηνῶν τὸ γάλα θὰ σὲ δώσωμεν.

ΗΡΑΚΛΗΣ

1635 Θαῤῥῶ καὶ πάλιν δίκαια πῶς ὁμιλεῖς
περὶ τῆς κόρης. Νὰ τὴν λάβῃς συμφωνῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

(Πρὸς τὸν Ποσειδῶνα)

Τί λέγεις σύ;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Ψηφίζω τὸ ἀνάπαλιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Τὸ πρᾶγμα μένει εἰς τὸν Τριβαλλόν. Καὶ σύ;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

Καλανὶ κοραῖνα μεγαλὰ βασιλισσαναῦ

1640 τ' ὀρνίθι δίδω.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Λέγεις νὰ τὴν δώσωμεν;

(1630) Τὰ γνήσια παιδία, ἅμα γεννώμενα, τὰ εἰσήγεν ὁ πατήρ ἢ ὁ ἐπίτρο-
πός των εἰς τοὺς φράτορας, ἢ τὰ μέλη τῆς πατρικῆς φρατρίας. Οἱ νόθοι δὲν
εἰσήγοντο, ἢ δὲν ἐγίνοντο δεκτοί.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Δὲν λέγει, μὰ τὸν Δία, νὰ τὴν δώσωμεν,
τερετερίζει ὡς ἡ χελιδὼν αὐτός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Εἰς χελιδόνας λέγει νὰ τὴν δώσητε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Σεῖς κάμετε συνθήκην, συμφωνήσατε.

1645 Ἄφ' οὗ δ' ὁμοφωνεῖτε, σιωπῶ ἐγώ.

ΠΡΑΚΛΗΣ (πρὸς τὸν Πεισθέταιρον)

Ὅσα μᾶς εἶπες μᾶς ἐφάνησαν δεκτά.

Μ' ἡμᾶς δ' ἀνάβα τώρα εἰς τὸν οὐρανὸν,
τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ ἄλλα νὰ δεχθῇς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Λοιπὸν ἐγκαίρως μᾶς ἐσφάγησαν αὐτοὶ

1650 διὰ τοὺς γάμους.

ΠΡΑΚΛΗΣ

Μένω, ἐὰν θέλετε,

τὰ κρέατα νὰ ψήσω, καὶ πηγαίνετε.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Νὰ ψήσης κρέας; ὦ τῆς λαιμαργίας σου!
Δὲν ἔρχεσαι;

ΠΡΑΚΛΗΣ

Νὰ μείνω θὰ μὲ ἤρεσκε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

Ἐνδυμα γάμου δότε μοι κάνεις ἐδῶ. (Ἐξέρχεται.)

ΧΟΡΟΣ

1655 Πρὸς Φανᾶς δ' εἰς τὴν Κλεψύδραν γένος τι πανοῦργον

(1642) Τὸ κείμενον φέρει «εἰ μὴ θαδίξειν», ὅπερ τινὲς διώρθωσαν «εἰ μὴ θαδάξει. γ'».

(1655) Ὁ Χορὸς καὶ ἐδῶ καὶ ἐν στ. 1525 κλ. ἐξακολουθεῖ λέγων πόσα

τῶν Ἑγγλωσσογαστόρων ἦν,
ὅπου σπείρουν καὶ θερίζουν μὲ τὰς γλώσσας καὶ τρυ-
[γοῦν,

καὶ μὲ τὰ σῦκα τρέφονται.

Γένος δ' ἄλλο βάρβαρον, Γοργίαί καὶ Φίλιπποι.

1660 Κ' ἐκ τῶν ἐγγλωσσογαστόρων εἶν' ἐκείνων τῶν Φι-
[λίππων

ποῦ εἰς Ἀττικὴν ἡ γλῶσσα κόπτεται ξεχωριστά.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(Ἐπιστρέφων ἐξ οὐρανῶν)

ὦ ὑπὲρ πάντα λόγον παντευδαίμονες,
πτηνῶν ὀρνέων γένος τρισμακάριον,
τὸν βασιλέα δέχθητ' εἰς τοὺς οἴκους σας.

1665 Προσέρχεται, ὅποῖος οὔτε παμφαῆς
ἀστὴρ εἰς θόλον λάμπει χρυσαστράπτοντα,
οὐδὲ ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στίλβον φῶς
τοσοῦτον ποτ' ἀστράπτει, καθὼς ἔρχεται
κρατῶν γυναῖκα ἀνεκφράστου καλλονῆς,

1670 κεραυνὸν πάλλων, πτηνὸν βέλος τοῦ Διός!

θαυμάσια εἶδε πετῶν, ὡς ἤρξατο ἐν στ. 1452. — Φανὰς πλάττει τόπον ἐκ τοῦ
Φαίνειν, τὸ ὅποῖον ἐσήμαινεν ἐγκαλεῖν. Κλεψύδρα, ἡ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπο-
λιν πηγὴ, καὶ τὸ ὑδάτινον ὠρολόγιον πρὸς ὃ ὠμίλουν οἱ δικηγόροι καὶ ῥή-
τορες.

(1658) Τὸ γένος τῶν συκοφαντῶν.

(1659) Γοργίας ὁ Λεωντῖνος, ῥήτωρ καὶ διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς. Φίλιπ-
πος, συκοφάντης, οὗ καὶ ἀλλαχοῦ μνημονεύει ὁ ποιητής.

(1660) Ἑγγλωσσογάστορας, τρεφομένους διὰ τῆς γλώσσης των.

(1661) Τὰς γλώσσας ἐν ταῖς θυσίαις ἐχώριζον ἀπὸ τῶν λοιπῶν μερῶν. (Ἰδ.
καὶ Ὅμ. Ὀδ. Γ, 341.) Λέγει δὲ ὅτι τοῦτο ἐγίνετο ἐξ ἀπεχθείας πρὸς τοὺς
ἐκράδρους ἐκείνους.

Εἰς βάθος κύκλου δ' ἄνωνόμαστος ὁσμὴ
προβαίνει· λαμπρὰ θεά! Θυμιάματος
καπνοῦ πλεκτάνας αὔραι ἐξελίσσουσιν.

Ἴδοὺ δ' αὐτός. Τῆς Θεᾶς Μούσης
1675 τὸ στόμα τώρ' ἄς ἀνοιχθῇ τὸ ἱερόν.

ΧΟΡΟΣ

Ἄνοιγε, πήγαινε, πρόβαινε, πέρασε, περιπετᾶτε
τὸν μακάριον τύχῃ μακαριστῇ.

Φεῦ! τί ωραιότης! φεῦ! τί καλλονή!

ὦ μακαριστὸν συνδέσας γάμον εἰς τὴν πόλιν μας!

1680 ὦ! μεγάλαι, μεγάλ' εὐτυχίαι κοσμοῦν
τῶν ὀρνέων τὸ γένος ἐλθοῦσ' ἐξ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ σεῖς μ' ὑμεναίους, μ' ὦδ' ἀς νυμφικὰς
προσδεχθῆτε αὐτὸν
καὶ τὴν νύμφην αὐτοῦ Βασιλείαν.

Ἡμῖ χοροῦ

1685 Τὴν Ἥραν εἰς Ὀλυμπον
παρὰ τὸν ὑψίθρονον,
τὸν μέγιστον τῶν Θεῶν
αἱ Μοῖραι ἐκοίμιζον
μ' ὑμεναίους τοιούτους.

1690 Ὑμῆν ὦ! ὑμέναι' ὦ!

(1671) Βάθος κύκλου λέγει τὸν οὐρανόν.

(1676) ~~~~~,~~~~,~~~~,~~~~,~~~~,~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~ 3.

~~~~~

~~~~~

(1685) ~~~~~ 4.

~~~~~

~~~~~

2.

1695 Ὅ δ' ἔρως χρυσόπτερος
καὶ θάλλων διεύθυνεν
ἡνία παλίντονα,
παράνυμφος ὦν Διὸς
καὶ τῆς μάκαρος Ἥρας.
Ὑμῆν ὦ! ὑμέναι' ὦ!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1700 Μὲ ἀρέσκουσ' οἱ ὕμνοι, μ' ἀρέσκουν ὦδαι,
μὲ ἀρέσκουσ' οἱ λόγοι. Νῦν δὲ τὰς βροντὰς
τοῦ Διὸς ἐξυμνεῖτε, ποῦ σείουν τὴν γῆν,
τὰς πυρώδεις ὑμνεῖτε αὐτοῦ ἀστραπὰς,
τὴν ἀγρίαν κεραύνιον φλόγα.

ΧΟΡΟΣ

1705 ὦ ἀστραπῆς τὸ κατάχρυσον ἔλλαμμα,
ἄφθαρτ' αἰχμὴ τοῦ Διὸς ἢ διάπυρος,
ὦ ὀμβροφόρ' ὑποχθόνιοι
κρότοι βροντῶν, δι' ὧν οὗτος
σεῖει τὴν γῆν ἐκ θεμέθλων,
ἐνεκα σοῦ ἔχει κράτος,
καὶ τὴν Διὸς βασιλείαν συμπάρεδρον,
ὕμῆν ὦ, ὑμέναι' ὦ!

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

1710 Προπέμπετε τοὺς γάμους,

(1702) - - - , - - - , - - - , - - - 2.

- - - , - - - , - - -

- - - , - - - , - - - 3.

- - - , - - - , - - - , - - -

- - - , - - - , - - -

(1710—12 καὶ 1713—15) - - - , - - -

- - - , - - -

- - - , - - - , - - - , - - -

ὦ πτεροφόροι σύντροφοι,
εἰς τοῦ Διὸς τὰ δώματα καὶ εἰς τὴν παστάδα μου.

(Πρὸς τὴν Βασιλείαν)

Θεᾶ, τὴν χεῖρα τεῖνε,
καὶ κράτει μ' ἀπὸ τὰ πτερὰ,
1715 νὰ συγχορεύσωμεν, κ' ἐγὼ θὰ σὲ σηκόνω· χόρευε.

ΧΟΡΟΣ

Ἄλαλαλαί, ἰὼ παιάν,
τήνελλα καλλίνικος,
ὦ Θεῶν ὑπέρτατε.

(1716—18) Ἄλαλαλαί καὶ τήνελλα, ἐπιφωνήματα. Τὸ δεύτερον, ἡ μίμησις τοῦ ἤχου τῆς λύρας. Παρωδία ὕμνου τοῦ Ἀρχιλόχου.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελ.	Στίχ.	Ἀντί	Γράφε
τε'	24	καὶ εἰς τὰς	κ' εἰς τὰς
κθ'	19	ἐπιφαινομένη	ἐπιφουομένη
μδ'	18	«Μοναχὸς	«Μονάχος
ξα'	9	καταρύγω»,	καταφύγω»,
»	29	ἐπιτίτων	ἐπιτρίτων
ξθ'	3	10	8
»	7	12	10
»	11	13	10
»	14	15	12
»	21	19	16
»	27	26	23
»	29	29	26
»	31	τοῦ (σ. 29),	τοῦ χοροῦ (σ. 26),
ο'	2	31	28
»	6	38	34
»	8	39	35
»	11	40	36
»	15	46	41
»	»	46	42
»	19	48	44
»	21	53	48
»	24	54	49
»	25	56	51
»	29	57	53
οα'	1	60	55
»	4	60	55
»	6	62	56
»	13	65	59
28	614	μελλονύμφου,	νύμφης,
29	627	εἰμὴ	πλὴν ἢ
30	660	κἄν ὑπὸ ἄνδρ'	ὑπ' ἄνδρα κἄν
33	722	εἶσαι	εἶσαι,
39	Σημ. (840)	Θεῶν	Θηβῶν
46	1004	Πίπτουν, ὦ γέρων	Πίπτουσι, γέρων
56	1519	ἐπὶ τὴν κεφαλὴν	ἐπὶ κεφαλὴν
58	1264	φέρετέ μ' εὐθύς, φέρετέ με
σεῖς ἀπ' ἐδῶ.	φέρετέ με σεῖς παρευθύς.

